

15

11

تالیف مردیدان خنیا در سنه ۱۰۸۰ هجری قمری که را علی قلی بیگ شاهی عبدالکریم

ازین سبب می باشد که در این کتاب ازین اصطلاحات

فهرست تلخیص چغتای

۴	حمله اول از تاج پنجاب	۴۴	و سرکار لاہور شہر شازدہ و فہرست
۵	اہل کھانہ طریق و نوب ایشان	۴۵	تفصیل شہر شازدہ و کلاہ شہر جہانگیر
۶	سبب عداوت سکھان بہ مسلمانان	۴۶	نقل عہد نامہ دوم فیما بین کاراکر و سکھ
۷	حال سکھ و ولادت و نبوت گنہگار	۴۷	تفصیل و کلمات و کلمات سکھ عہد نامہ دوم
۸	سبب اہل کونو نہال سکھ غیر رنجیت سنگھ	۴۸	نقل عہد نامہ فیما بین کاراکر و سکھ راجہ
۹	بیان شرح فساد سکھان بطرف یاسی رنجیت	۴۹	کلاب سکھ مشعل برد و شہر
۱۰	در عمل سرکار انگلشی و وقوع عمارت	۵۰	رفتار و دو صد پنجاہ و شش ضرب توپ سکھان
۱۱	جنگ دکن سکھان با فوج انگریزی مقام	۵۱	بطرف گلگتہ کہ در جنگ با دست فوج انگریزی
۱۲	جنگ سکھان با فوج انگلشی فیروز پور	۵۲	تفصیل کتبہ فیضی بہت ضرب توپ سکھان
۱۳	جنگ سکھان با فوج انگلشی در مقام الہال	۵۳	سکھان کہ گلگتہ رفتہ
۱۴	نقل عجیب غریب جنگ سوم	۵۴	باقی احوال یا سبب لاہور باقی و اوقات و غیر
۱۵	جنگ چہارم سکھان با سرکار انگلشی در مقام	۵۵	سبب بلوای حامی لاہور از اول
۱۶	نقل شہتار نواب کوثر خیر لارو	۵۶	سبب بلوای دوم
۱۷	لار و سکھ ہجرت	۵۷	بیان کثرت سپاہ و آہستگی فوج سکھ
۱۸	نقل شہتار دیکر نواب کوثر خیر لار و مقام	۵۸	در عہد مہاراجہ رنجیت سنگھ
۱۹	فہرست قدر و پیشکش راجہ کلاب سکھ	۵۹	بلوای آہستگی فوج عالیجاہ قاسم علیا
۲۰	برای جناب لار و صاحب بہادر	۶۰	شہر سکھان کہ با سرکار سکھ جنگیدہ بود
۲۱	شہر لار و صاحب جنگ و از کلاب سکھ	۶۱	بیان و سبب ہجرت سکھان
۲۲	و فہرست چہ ہست خاص فوج انگلشی و سکھ	۶۲	شہر از حال شرف الدولہ مرزا نور
۲۳	نقل عہد نامہ اول فیما بین کاراکر و سکھ	۶۳	حمله دوم از تاج پنجاب

۴۳	بازرغی و فروش و شستن گمان کارگر	۱۰۰	حساب خراج خلدای پنجاب و بنیادین
۴۴	سید بنیاد و جنگل فوج انگریزی دیوان	۱۰۱	دیوان دینا پور در بار لاہور
۴۵	سولراج صوبہ دارستان	۱۰۲	نقل شہنشاہ نواب کوز خزل لارڈ ولہوسے
۴۶	سبقت و فراہم شدہ کار انگریزی	۱۰۳	بہادر از کتب فیروز پور
۴۷	کیفیت جنگل نظام ام کو موجب پورٹ	۱۰۴	تعداد و رعایا و آمدنی سالانہ مالک
۴۸	کنڈر خیمہ و کتب و خزل لارڈ ولہوسے	۱۰۵	ہندوستان غیرہ و شمار فوج بریک نظام
۴۹	نقشہ راہ از لاہور تا دریای پنجاب	۱۰۶	ششم از حال راجہ رنجیت سنگھ و
۵۰	بیان سپرد کردن دیوان سولراج خود را	۱۰۷	گرفتار شدہ ملکهای اطراف
۵۱	در سر کار انگریزی	۱۰۸	نقشہ ملک لاہور
۵۲	نقشہ محرم نواب کوز خزل بنگالہ	۱۰۹	نقشہ حصہ پنجاب واقع در سیال
۵۳	مضمون شہنشاہ نواب کوز خزل لارڈ		لاہور و پشاور
۵۴	از کتب فیروز پور		
۵۵	نقشہ جنگ کبریا		باتمام رسید

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PR.1409

بسم الله الرحمن الرحيم

حمله اول از تاریخ خباب

الحمد لله الذي جعل عن الشبيه والنظير وتعاين النصير الوزير من شأنه تلك
من نشاء وتاريخ الملك من نشاء لا يدرك ذهن البشر حكمته بالغة
ولا يصل فكره بكنه قدرته الكاملة والصلوة والسلام على سيدنا
خاتم النبيين وخير الخلائق اجمعين وعلى آله واصحابه الانبياء
الابرار والسادة الاجياد الاخيار و بعد برثائق اخبار و آثار و طوابع
و سوانح اعصار معنی ناماد که چون وقایع و محاربات سکمان یاست لایو با کار و
انگشتی زبان بابو قیوم آمده و مردم بندوستان خصوصاً باشند شهر با که از شوکت
سپاه انگریزی و وقف و آگاه نیستند که بزور پیما دری و شجاعت و قوت و
قلعه کوه قاف را چون گاه انبج و بن بر یکیند و در بحر محیط بر کسب انی استن
اقوال عوام کالانعام را شنیده و بران موقوف و عناد کرده غلبه سکمان بر افواج انگریزی
بیان نموده و حال که از رو اخبار و ملی و اگر که از روی اخبار انگریزی و حبشی های افسران
مینوشته بر عکس آن معلوم میشد و اکثر احباب اسد قان از رقم آثم عبد الکرم مستغیر

و جویای حال این جنگ میشدند بدین خیال که این را تم برای دریافت حقیقت حال آن
 و دیگر اخبار بطریق چه چاره جاری طلبید و نیز زبانی صاحبان حال ایشان می شنیدند و بدین
 ملاطفت اخبارات خلاصه محاربات پنجاب را در فارسی مینوشت و با بجهت خود و چه
 را تحقیق نموده با مختصار بسیار مندرج می ساخت و چون اهل هندستان از فارسی بطریق
 مرغوبست لهذا از اخبار را در و درین زبان ترجمه نمود و غرض ازین بود در آنوقت
 آن بود تا مردم مذکور را از خواص و عوام بر حقیقت این محاربات اطلاع و آگاهی
 دست دهد که غلبه و ظفر کمرست و شکست و نهرست کست و این مختصر مثل است بر دو
 حمله اول در میان جنگ فوج خالصه لا بود با سرکار بنگلشی و حمله دوم در محاربات
 سرکار مذکور با دیوان موراج به تمام ملتان و با شیر سنگه و دیگر سرداران سیکان
 در دو آب پنجاب و بهلم و چون این همه جنگها در ملک پنجاب واقع گردیدند لهذا این مختصر
 بتاریخ پنجاب مکتفه للا حباب موسوم گشت احیاناً اگر در خبری و یا
 بسیار بی خللی و فتوری واقع شود صاحبان والا هم عیب پوش عذر نپوشند
 معذور دارند زیرا که خبر احتمال صدق و کذب هر دو بسیار و انسان مرکب از خطا و
 انیانست و هو ابو فنی للصواب و در بیان اصل سکهان و طریق و مذبح
 ایشان در عهد بابر پادشاه فقیری مشهور به نامک شاه در ملک پنجاب پیدا شد چون
 که تارکینا و عارف بود و در مذبحی تعصب مذشت خلق ابنوه مستفدا و گشته
 بعضی مرید و بعضی حلیه او شده اند و کسانیکه حلیه او شده بودند مثل او دنیا را ترک کرده
 بخندست او حاضر می نمودند و در زبان پنجابی سکه حلیه را گویند و پیرا گرد و لهذا آن کرده
 که حلیه او شده مشهور بیکه شعیب و همچنین کسانیکه از سنو دین طریقه و روس و خلیه
 کنند سکه میگویند و نزد نامک شاه هند و مسلمان برابر بودند یکی را بر دیگری ترجیح
 نمیداد و لهذا از هند و مسلمان هر دو معتقد او بودند و او در شایع و معظمت زبان پنجاب

مکتفه للا حباب
 موسوم گشت
 تاریخ پنجاب

کتابی نوشته است همچنان آن کتاب را کثرت گویند و این کتاب نزد فقهای نیکو شای
 موجود است که با بزرگوار و بسیار میکند و بوقت خواندنش بر حسب حال چوبی می بندند
 و بدون طهارت که در طریقه ایشان متعارف است کثرت را من نمیکنند و طهارت را
 از خواب و شجر میسازند و در حروف ناگری بخط واضح مینویسند و آنرا مطلقاً و بی
 می کنند و ساجین از فرقه سکه گرد قاری آن حلقه کرده و با ادب نشسته مخصوص
 و خضوع ساعت آن میکنند و خواندن و شنیدنش را ثواب عظیم میدهند و اکثر مقتدران
 ایشان بر اسی فاتحه و نذر نامک شاه کراه پنجه کرده هم در میان خود را میخورند و کراه است
 از حلوائی سیده و شکری و روغن کاه و مساوی الوزن که در ظرف کتان آبی کشاده که آنرا
 در بندی کراه گویند پنجه شود و بجز گوشت کاه و لحم همه جانوران را از بهائم و طیور شرافه
 میخورند و طریق و بجه در مذبح ایشان نیست جانور را خفه کرده و یا بشمشیر کشیده میخورند و گویند
 اکالیان از اولاد پسران کشاه که اکال نام داشت هستند و از سکمان ایشان اندر شد زاده
 خود تصور کرده بسیار بزرگوار و عظیم آنها می کنند و اکثر لباس اکالیان سکمان
 نیکون میباشد و از ایشان از بالا بسیار عریض و پهن و از پایین بنایت تنگ
 که پای ایشان بر شواری در آن بکجید از اینند مثل در نخیله از ارار می باشد از حلقه و ده
 پهلوی چپ مثل بالینک اسپ می آویزند و دستارشان بلند و بندش آن بوضع محبت
 که از آن و ن محجوب باشد و همچنین شاره و زبان ایشان کجک گویند و از صباح شارب
 بر سر سپدارند و بوقت خواب از سر جام می کنند و بالای شاره و نامی میزند و بر دال حلقه
 عریض مثل بغل اسپ که آنرا چکر گویند میگذارند و این حلقه از قسم حریم است که بوقت جنگ
 بران حریم را میزنند و نامی سکمان می بیند از این بزرگایانی تر شدند و بسیار شست و شنج ظلم
 و شدند و هر کس از اقوام نبود سکه شدن میتواند در عهد چهارجه و خجیت سکه بزرگان نبود سکه شده
 و خل فوج خالصه که دیدند فوج خالصه عبارتست از آن که در آن کل سپاه افسران از فرقه سکه باشند

پس معنی خالصه آن شد که در آن فوج سوای سکهان آینه نش فرقه دیگر نیست معنی کامل آن
 فوج شریف و پاک و پاک در آن غیر فرقه سکه از هند و سلطان باشند از فوج ایمنی گویند و در میان
 عزت و توقیر فوج خالصه بسیار دیگر و زیرا که به قوم و محل اعتماد و وجودند و در همه شان نسبت
 فوج آینه بسیار میشود و گویند سبب عداوت سکهان با مسلمانان اینست که در وقت شاهجهان
 یا عالمگیر پادشاه دلی شخصی گرد و گویند نام از خلفای ناکم شاه در پنجاب پیدا شد و برخلاف
 رویه و طریق ناکم و دیگر قائم مقامان بسیار زردوست و جاه طلب و در جمع کردن مال
 و دولت خیلی حرص بود اول پیشه قزاقی و قتلع اطریق میگرد و هرگاه جمعی کثیر از مردمان
 خود بهم رسانید بر قزاق و شهرها ناخه از اغارت میکرد و چند بار فوج پادشاهی که بر روی
 او رفت از وی مغلوب شده باز آمد و کاری نکرد آخر سعی و کوشش تمام او را گرفتار
 کرده و زننده و قفس آینه بند ساخته با دیگر فغاسی او بجنور پادشاه آورد و حکم پادشاه بر
 یک عضو او را می بریدند تا اینکه او را شکله کرده قتل نمودند و همچنین همه اسبان او را بقتول تمام
 بشکند و این ظالم سفاک یعنی گرد و گویند بر شهر که میخواست سبب شدت عداوت با مسلمانان
 و کور وانات حتی که اطفال صغیر ایشان را می کشت و زنان حامله را شکم میشکفت آنقدر از
 مقتول شدن او مردمان بیرون و پیر و پهلوانان عداوت شدید میدادند و علی الصبح و شب
 خود فرقه بعد پریش در حق مسلمانان بد دعای کنند و زبان خود میگویند و اگر دوی شیخ و سکه
 ناس یعنی فوج تابعین گرد و گویند که عین شیخ گرد و گویند با مسلمانان نیست تا بود شوند و چون
 ضعف سلطنت دلی و وقوع اختلال در حکومت سلاطین در میان فرقه سکه بر تمام ملک پنجاب
 و اطراف سلطه شد و زور و قوت گرفته بر مسلمانان آنجا انواع ظلم و بدعت کردن می نمودند
 و آنکه بهانه حبسه نام اسباب اغارت گرد و گویند و قتل می نمودند و مساجد پادشاهی بسیار
 متهمه خراب و ویران ساختند و مخالفت او را با و از بلند و گاو کشی در تمام ملک پنجاب نمودند
 بیرون شهر امرت سرکه اگر انبر سر نیز گویند و آن مقامگاه تجارت است قلعه محکم احداث نموده

بمسلمانان
 عداوت میکند

در پنجاب
 گرد و گویند

بنام کرد و گزیدند که نام آن کوه کده نهادند بحسب سکه هرگاه و قیاسا خود در دهرین
 می نهاد و در آغاز ریختن سکه کمر علامه و مقدار آن مسدود سکبان در دهرین
 نهادند و لاهور فرودگاه انواع سکه بود و گزیدند که آنرا در الملک خود ساختند
 اکنون تمام قلمرو او را تغییر ریاست لاهور میکنند و آنچه زبان زد عوام و مردم
 بود که در قاعه کوه کده کرد و در دهرین ریختن سکه جمع است بالکل دروغ برادر چه
 اگر بقتدر یکدیگر و در دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین
 میگویند یک نیم کرد و در دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین
 روینیداد و بوجوه کرد و در دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین
 در میان حال چهار راجه بحسب سکه اولاد او و بغاوت کشی سکبان
 یعنی مباد که بنای ملک دولت موقوف و منتهی در حسن نظام و تدبیر رئیس الملکان و پیرویان
 بر آئین مروج و بر اتفاق با یکدیگر و هم بر پاداری همود و مواش و بار و ساجی جلیل القدر و ضبط و
 برفج و رعایا آنجا است هرگاه در یکی از امور مذکور به سبب غفلت رئیس یا بحسب ضعف و نوری
 انواع مفاسد فی انقطاعها و آنرا است پیدا شده باعث تباهی و بربادی ملک و دولت
 میگردد و مصداق این مقال حال ریاست لاهور است یعنی تا که چهار راجه بحسب سکه زنده ماند
 رعایت و پاسداری جمیع امور مذکور و منوده ملک خود را با کمال دقت و سرسری تمامی افواج
 افسران لازم خود را مطیع و متقا و سید است حدیر از فوج خالصه آئینی و سر واران ایشان را
 و محال نبود که از حکم و تجاوز و سر تازی کرده مصدق شود و بشود و هم پاس رعایت عهد نامه
 که فیما بین سرکار و سرکار دیگر می در سال که از دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین
 میشود که اهل بیان سرکار موصوف از وی بسیار را ضعیف و نوری و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین و دهرین
 و مبادات از طرفین جاری مانده و همیشه کنور که بر سکه و شیر سکه سپران و کنور و نهال سکه
 غیره و دیگران و دولت خود را تا یکدیگر موعظت و وصیت می کرد که بعد من ایستای

لا
 در
 در

ابقای سر رشته دودنی و اتحاد و با سر کارگری هم عایت عهدنامه موثقه میان این سرد و
 برادرش حسن محوطه خاطر داشته باشند و هرگاه کدام افسری از افواج انگریزی برای ملاحظه
 حدود و افواج بتجیه مقام که هیانه و فرد و زبور بدان طرف تیر فکدر پس مذکور با کمال
 محبت اخلاص پیش آمده و نگارار برای احوال پرسی با تجارفت و دایا و لوازم ضیافت
 فرستاده محرک سلسله محبت و اتحاد می شده و بذریعه مکتوبات اشتیاق ملاقات فیما بین
 ظاهر می نمود و چنانچه لار و ولیم بنگ بیا و در کورنر ساموئیل سپاس خاطرش عنان توجه بدان
 منطف ساخته و در مقام مناسب ملاقات یکدگر مسترا مذور شده بودند که افسوس
 که بتجور رئیس دینش با اقبال داعی اجل را لبیک گفته سفر آخرت کرد که نیکو عسرش
 پنجاه و هفت سال بود و تاسی و سه سال ریاست کرد و بعد او که بر سنگه اکبر اولادش رسید
 حکومت و فرمان فرمائی ملک سورونی خود و تگلن گشت مکر او را اجل فرصت نداد که ازین
 ریاست تمتع شود و از سنه ششمی او شش شاه گذشته بود که در عمر چهل و پنج سال بپار شده را بهی
 عدم کرد و در طرفه در اقبال خاندان چهار راجه رعیت سنگه که این شد که کنور نونبال سنگه پسر
 که بر سنگه متوفا که جوان نوجوانه و حکیمه فهم و فراست آرمیده و پیراسته بود و دفعه از جهان
 سست بنیان در گذشت که نیکو بعد از او حش لاش در خود بر کنار و پای راوی چون عاود
 شهر کرد و سواری او در دروازه شهر رسید بسبب هجوم فیلان سواری امرای خاندان پیش
 و از دحام در میان آن دروازه شد که فیل سواری نونبال سنگه با سنگی تمام میرفت و در
 چنین حال مردم تو چانه برای شک تنگیت و سلامی بموجب حکم او یکبارگی صد پنجاه
 توپ که از پیشتر قریب دروازه مذکور جمع کرده بودند در دوازده از قضا و قدر صدهست ساکنان
 ساکنان سنگی آن دروازه بروی فیلان و همان ساعت طریق عدم و فتنه پیمود و افسوس
 که آن نهال نو که هنوز از شیر زندگانی بر نخورده بود و پند با و اجل از پنج و پنجاه و شش
 چه شش میباید آثار بر شد و دانی او نوقع و هشت که بعد من انتظام ملک لاهور

در این تاریخ
 در این تاریخ
 در این تاریخ

بخوبی خواهد کرد و اینها را و اینها کرده بود که هر سنگه گوشتها بر و بنام سندنشین آنگاه
 بعد فوت رحمت سنگه شده بود و اگر خود را ناب و پیشترت این چنین فرزند گیسو و شنید
 آنگاه شده بصلح و بهواید و اگر نظام امور ریاست میکرد با جمله سنوز عمرش از است سال
 شجاعت و زکریه بود که بر فاقه جد و پدر خود و بهر ملک آفرین شد و آنچه سابق بخوبیان
 و طالع شناسان برای خوشامد رحمت سنگه در حق همین نونهای سنگه میخواستند که این پس کنند
 طالع پیدا شده است و تمام روی زمین عمل خود خواهد کرد و محض کذب و دروغ خواهد
 ریاست لا بهر نصیب این چهاره نشد چه جای حکومت هفت تسلیم این همه امور و بهر
 تقدیر کسی را اطلاع رغبت نیست الغرض بعد قضا کردن راجه که هر سنگه و کون نونهای سنگه
 قسمیکه مذکور شد شیر سنگه خلف دومی بهار راجه رحمت سنگه که مرد شجاع و صاحب جود و خا
 بود بر سندن حکومت لا بهر سنگن گشت و این بر و سپهران رحمت سنگه که یکی بعد دیگری
 فرمانروای ملک موروثی خود شدند مدام مثل پدر خود لوازم محبت اخلاص نسبت بهر کار
 انگریزی مرعی و ملحوظ میداشتند چنانچه در عهد حکومت بهار راجه شیر سنگه افواج انگریزی منته
 اخیر بر کردگی جنرال پالک بهادر در میان ملک لا بهر شده از راه در حیدر کابل رفت
 و بوقت مراجعت از آنجا تمامی شکر و سپاه انگریزی و بهر و بهنگاه شان که در هند
 و جلایل آباد و بهر سپه سالاری که کس افسران یعنی جنرال پالک و جنرال است و جنرال نشین
 در عمل سکمان شده بطرف هندوستان آمد و انکاران رئیس فکور که جا بجا معین می نمود
 در اوقات عبور و مرور و آمد و رفت عساکر مذبوره لوازم دوسی از رسیدن سالی و ضیافت
 افسران و مفتی و مفتی رتبه بر کس از بهر سانی دیگر یا محتاج سفر قرار واقعی عمل و در بهر بهر
 و خوشنود و اشتغال الغرض بهار راجه شیر سنگه لوازم دوسی و اتحاد و یارین بر و بر کار ایشان
 پیش تقدیم میرسانید و بهیم و نظم و نسق ملک خود مصروف بود که دفعتی کتب ادبار بر فتح سکمان
 نازل شد و شب بزدی خواست که ایشان را بکفر با عالی و ظلم و تعدی که بر بندگان خدا علی بنیصیب

علی الخصوص بر رعایای عیاره سلطان کرده بود و در بسیار باران بعضی فوج سکه که خان
 شهر را مورد و باغ و محراب و محراب بعضی سرداران ریاست بپوشانده و بپوشانده و بپوشانده
 شیر سکه ولی نعمت خود را مع پسر و وزیر او و دیگر بسیار سرداران را بکشند و قیامی بر پا کنند
 زبانی بعضی ثقات معلوم شد که وجه بلوا و سرکشی سکپهان این شد که شیر سکه از سبکه فیان
 و مردعیان بود و دست بسیار دادن زنان قاصه مغنیه و هم در او و بسیار صرف میکرد
 راجه و بیان سکه برادر راجه کلاب سکه که خیر خواه آغا زان و از جمله رنجیت سکه بعد از وزارت
 منصوب بود از راه خیر خواهی بارها بخدمت شیر سکه عرض کرد که این دولت را بهر ارباب
 والد شما بسیار محنت و مشقت جمع کرده بود و شما آنرا را بکافور و غفلت صرف میسازید و خیر
 خالی می کنید شیر سکه را این امر بسیار ناگوار خاطر میشد چنانچه روزی در گفتگو نگیزه زمین فرمود
 شیر سکه کلام سخت و نامتوازی فیل ششم نسبت به بیان سکه گفت و تهدید نمود و بیان سکه
 آنوقت خاموش ماند مگر کینه آن در دل داشت تا اینکه شیر سکه اخسری را بجز می کشید
 و یاد قصاص خونیکه کرده بود قتل کنند برادر مقتول که سردار فوجی بود با عوای از زیر
 محلی بناوت و زریه در صد و آن شد که عوین برادر خود از شیر سکه گیر و سپاه را که تاج او
 بود با شاره و بیان سکه درین امر با خود منفی ساخت تا اینکه آن همه قتل او و با و کاشه
 منتظر وقت و قابو بودند که حسب اتفاق روزی شیر سکه غافل از غدر سپاه برای لایحه
 فوج در سیدان قواعد گاه رفت آن افسر باغی قابو یافته فتنه کرد که برادر کلاب او و از جانب سپاه
 شیر سکه سرگرد و خاچه او بدین کیفیت فتنه پانسماعت متحول بر زمین افتاد و همراه آن کشی او را
 که غافل از کشته شدن پدر و خانه بود بهانه بیرون طلبیدند و بجز و بیرون آمدن او را
 گرفتار کرده بر قلعه بردند و مانند کوفته آن نجیب بی گناه را فوج ساختند و بعد
 کشته شدن شیر سکه حال در غلامیدن بیان سکه را مردم طرغدر شیر سکه
 دریافت کرده بعد سه روز ازین واردات و بیان سکه را مع راجه پسر سکه

پسرش و او هم سکه برادر زاده اش که پسر راجه کلاب سکه بود و پسر بهائی شیر
بر زده برنگه که در پیش پسر وزیر فایز سکه داران طرفدار نویسنده طلب داران
بسیار کشت و خون کوفت شد و تا سه روز از طرفین جنگ توپ و تفنگ و گشایر قائم
ماند و درین ملو او کشت و خون نه سردار جلیل الف را از طرف داران شیر سکه و وزیر پناه
و سه سرباز نامی و کار آزموده از مدو کاران و وزیر پنج شش هزار مردم فوج از طرفین
کشته و سخته کردید و پسر دومی شیر سکه را که باقی مانده بود سخته از لاهور برده
است و سرده شدند و حفاظت نمودند و همچنین یک پسر کلاب سکه که پسر سکه نام در زنده مانده
اگر اولاد دارد و بعد این همه خونریزی و کشت و خون و خواه فوج خالصه در فکر آن
شد که کسی را از اولاد مهابه راجه رنجیت سکه برای نام نهاد بر سخته ریاست نشانند
حکم رانی کند بنا بر آن دلیپ سکه صغیر پس را که از اولاد رنجیت سکه است بر ریاست
مسین ساخته مادرش را بظاہر مختار ساخته و آنچه از زر و سبب بخوبی سخته سخته
سکه کشته چنانچه مشهور است که فوج پیادگان خالصه فی کس و از و روپیه در ماهه نه و سخته
کنانیده از رانی میگردند و سوای ائتلاف نفوس بر بسیاری از خوانه که بدستشان افتاد
مته فرستند و بعد از آن که قرار واقعی عمل و وظل خود در دربار لاهور کرد و مذکور
از سرداران نگه داشتند که ایشان را بنمایش و یا بر و از امور بجا و خلاف دستور بود
نیای و ترخیره و سرکش شدند و چند سرور باقی مانده که در دربار لاهور حاضر میمانند
بجز تبعیت و رضای شان و مینمودند و اگر احدی خلاف مرضی ایشان زبان میکشود
او را از جانی میکشند چنانچه رام سکه برادر رانی را که وزیر مهابه دلیپ سکه شده بود
قتل کردند و بعضی از درامازی راجه لال سکه آن چاره گشته شد که بکف چون مسدود از غیاب
خالی یافتند و دیدند که اکنون هیچ سردار و امرور با مدخلت کردن نمیتواند بر یکی از ایشان
خود بر ستم و بفرموده بیاورند چنانکه طر شان کشته شد که حالا آنطرف دریای سبلج بود که

در کلبه های آن طرف تاراج و غارتگری نمایند در میان شروع فساد و کلبه ها
این طرف دریای تنگ و عمل سرکار بخششی و در میان محاربه است
فیما بین چنانچه فوج خالصه بقصد غارتگری در ملک سرکار سی دفعه اول قریب
بست کلبه های پناه با تو بهای کلان جنگی و دیگر سامان و آلات حرب بر قدر که خواسته اند از راه
خود سری گرفته بخوار شده و دیگر سرداران ایل و عا و دیگر با همراه خود ساخته در شروع ماه و نیم در سال
یکبار به قصد وکیل و پنج عیسوی از راه دور کوچ کرده و از دریای تنگ که حد فاصل فیما بین ملک
بجانب قتل سرکاراگریزی بود برپا کشیدند که بسته بودند بلا خوف اندیشه بدون پایش و ناظر ملک
عبور کردند و درین طرف با ایان اگریزی که غافل از احوال و جهات ایشان بودند صرف بر سر
حال خویش و خود سری کلبه ها قتل و خونریزی ایشان بسیار خود را در شهر لاهور اتری بی انتظامی
ریاست خان از راه و در اندیشی آن نمی که از لوازم ملکداری کشتارستانی ست خود هستند که میظرف است
تسلیم و عمل خود در چند مقام معیار که سبب پایاب بودن دریای تنگ که جهات عجم کلبه است فوج خود
را مامور معین سازند تا فوج مذکور کلبه ها را که با فعل بی سرومردمانند ایشان بی مهارت اگر قصد
در خطرات و یا در عمل سرکاری نمایند با نفع و مزاحم شود چنانچه همین قصد کرده اند و لار و لنگ که نوز جری
فرمان فیما بین ملک هندوستان با نفس نفیس و مع سپه سالار کل افواج اگریزی کتب صاحبها در
وارد کتب خود و بیایه و غیره و ز پور شدند و بنور و بنور بودند که چقدر فوج در فلان مقام چقدر
فلان معبر مامور معین باید کرد و صمد در و نیم و کمان لار و صاحب و سپه سالار و معین
نبود که کلبه ها بر خلاف عهد نامه که فیما بین سرکاراگریزی و لاهور از عهد مهارت
برخیست بلکه منعقد است در ملک ما آمد و مصدر رفته و فساد و بلا سبب خواهند شد بنا بر این
تو بهای کلان و دیگر سامان چسبیده به راه پناه و رده بودند و بنور فوج متعینه چهار و سه
بود و بیایه و فیما بین و ز پور و فوج قلیل که در راه و دوی لار و صاحب سپه باشد در
آنوقت افواج دیگر و انجا موجود نبود و در کوز خاطر داشتند که بعد تقیین متعینه همی آیینائی

و دریافت کردن مقدار فوج مطلوبه از عقب طلبیده خواهد شد و معلوم نیست که این پور
 سکهان در محل انگریزی دریا یا رانی صاحبه ماورالسیب سکته شده بود و بطریق اشاره
 که کلاب سکته میخواست که سکهان در محل انگریزی رفته با ایشان بجنگد چنانچه از مقام جوفج
 خالصه را ازین راه او که مرمانست نوشته بود که زنهار از لاهور بقصد غور دریای ستیج
 حرکت نکنند چنانچه ذکر شد خواهد آمد که آن منس و ران بر خود غلط برگشته و نوشته
 او عمل نکردند و این سبب بعید نیست که فوج خالصه از گفته رانی و یا با اشاره کلاب سکته
 قصد ملک انگریزی کرده باشند زیرا که این هر دو کس حال مغلوبی و تنهایی خالصه
 را در مقابله با فوج انگریزی بالیقین میدانستند و از بسکه آن هر دو رئیس مذکور از
 دست سکهان شب و روز بر جان خود ترسان و لرزان می ماندند بنا بر آن خواسته شدند
 که بکدام صورت اضطرار زور و طاقت سکهان چنانکه آقا کش و استیصال پنج و نیا
 شان کرده و مغلوبی و برابری ایشان بجز مقابله با فوج انگریزی امکان ندارد
 الفرض قطع این گرده چنانکه شد عین مقصود و مدعای رانی صاحبه و کلاب سکته بود
 و عجب نیست که این هر دو کسان بنظر مال کار و در اندیشی قبل از جنگ چنانکه در عوام مشهور
 باشد کار انگریزی ساز کرده باشند تا بعد از هزیمت و مغلوبی فوج خالصه بکارشان آید و باین
 مهارت رجحیت سکته هم مجال و برقرار ماند و آخر کار بچنان شایع می گردید و نظر بر بعد از
 و شمول این صاحبه و کلاب سکته درین جنگ ایست لاهور را بدلیس سکته پیشتر بحال مبر قرار داشت
 و نیز دستگیری و حاکمیت کلاب سکته فرمود و او تا با کمال فوج خالصه مغلوب و مستاصل نشد
 از جو قصد لاهور نکرد و برای حفظ خود و عدای درین الجبه فریب از جو فوج سکهان را
 همراهی ایشان میخواست که خاطر جمع دارید من خود را زود رسانیده شریک شما شوم
 و فوج خود را هم برای مدد شما میفرستم تا سکهان از طرفت او مطمین نشده عقبه را بترساند
 و برین تمایز و کلاب سکته بعد دریافت حال نه نصف سکهان که نه پرتیهای متواتر خود را

خورد و مانند اسیر گرفته شده اند و زور و طاقت در میان نموده و رانی صاحب هم آنها
 مغلوب و به از او ان آلات حربی که متاوان بر اهل دست کشیده اند و افواج سرکار
 انگریزی مقرر قصد لاهور خواهر کرد و در صورت زیاده ازین توقف کردن در جو مناسب
 نه نگاشته بر تلاحق آتجال در لاهور و حضور را بفرستاد و در رسیدن بعد فهایش یکی از ارباب
 چهارم سکهان رسیدن افواج انگریزی قریب بلاهور و سبب بپیشکش باو کرد و در
 در معسکر لار و صاحب بمقام قصور برای معذرت و عفو قصد سکهان از طرف انجمن خاصه
 بعد تقدیم مراتب استندار و استغفار و اظهار تقوی می نمودند و معصوم را سید اعراض و کشتن
 صلح فهایش بر دو سر کار منعقد شد و اگر او درین وقت نیاید و در صلح صلح نمیشد فوج انگریز
 یکسر طایفه و از اتم در لاهور فتنه خلق و خل خود در تمام ملک پنجاب میکرد و راست خانه این مهاجر
 رنجت نکشید و در میان جنگ اول سکهان با فوج انگریزی که در مقام بود
 بتاریخ نو روز دهم و پانزدهم شهریور ۱۲۸۵ هجری قمری شده بود و گویند سکهان در محاصره
 میست و کیزار با توپهای کلان که گوله و چهره آن دور تر میرسد عبور سبلج نموده و حالها
 بسته بتاریخ نو روز دهم و پانزدهم سال کیزار و پشت صد و چهل پنج عیسوی شروع جنگ کرد
 و درین جنگ بسیار از افسران فوج انگریزی و هم اکثر از سپاه ولایت و هندوستانی شان
 آمدند که نزد سکهان قریب بای کلان بسیار بود و گلوله و گران بسیار فوج انگریزی
 نقصان سپاه نمود و فوج انگریزی با وجود قلت مردم سپاه قریب بای خود که در پیش
 میباشند با خود میداشت و گلوله های آن تا بقوم سکهان نرسید گشته و خفیه بشان اقبال که
 مردم از سپاه ما از گلوله بازی قریب بای کلان مخالف بسیار ضائع میشوند حکم پورش و حکم
 مجبور حکم کردن مواضع قاعده مستقره پورش که در میان شان معمول است فوج انگریزی
 بجایار کی حکم کرد و از فرط ظهور و شجاعت با وجود کشته شدن ان سکهانی سوار حریف باخت
 کرده و قریب بای کلان بر زد و توپ و تفنگ خود رسیده فوج مخالف را غنائم و شکست

جنگ در سکهان
 با فوج انگریز
 در تاریخ نو روز دهم و پانزدهم شهریور ۱۲۸۵ هجری قمری

جنگ در سکهان
 با فوج انگریز
 در تاریخ نو روز دهم و پانزدهم شهریور ۱۲۸۵ هجری قمری

آتشبار کردند که کسان با وجود کثرت تاب آن نیاورد و فرار برقرار اختیار کردند و چند بار
در صف جنگ کشته و زخمی گردیدند و باقی مانده گان آنچنان هر سیمه و جوش و خروش کردند
که تمامی توپها و خمیه و خرگاه ایشان برست سپاه انگریزی افتاد و درین یورش حمله گسترده
انگریزی خرد و کلان از کشتن مان تا کرنیلان و جنرالان و کورهای لایبی و سوارپادانی
مقتول و مجروح گردیدند و در جنگ سپاه انگریزی با وجود قوت سپاه و کئی آلات حرب بمقابله
فرج کشید که سبب تعلیم سواران فرانسویان در قواص جنگ خوب افت و شاق بود و در سال
حرب و خواه و دشمن کار نمایان عمل آمده و بیایست و آبروی سرکار خود دست از جانشینان
نموده و از مخالفت برآورد و نظرها منصرف کرد و اگر چه فیصلان جنگ پاداه ازین خوب معلوم نمود
ولیکن اینچنین ثقات شدند و عیاق مثبت نمود و در میان جنگ و وحشی کسان با فرج کشید
که قریب بمقام فیروز پور واقع شده که سید اب جنگ و ک که مذکور شد فرج دیگر بر جنگ
و در کجایان که نجات از لاهور علی الانصال رسید به طرف خیل خیل از سوارپاده فراهم شد و در شهرها
برد شدند علی الخصوص بطرف که بسیار سیاری از فرج شان رفته قصد نگاهداری نمود و تا این
توپیهای کلان فرج دیگر هم شریک لشکر نواب گورنر جنرال پاداشده بود و صاحب مدد و مدد
ازین حال انتظار رسیدن سپاه انگریزی میگردید و سبب نگاهداری فرج فیروز پور که بتمام بری
افتاده بود حکم کرد که خود را زود و بطرف که بسیار جاییکه کسان سرشورش داشته اند برساند و جنگ
چهارمی که بسیار نایب چنانچه اول دوم برکده پاداه و وحشی کیم پلش پادشاهی و جمل و جمل و جمل و جمل
و تا زده ساله سواران سه شش پسی توچانه و چهار ساله بند تالی سیر کردی سر سبز است و
بطرف که بسیار روانه گشت و چاه و سوم پلش نیز از دهم کوٹ آمده شریک فرج مذکور شد و از
اینهمه فرج تا به سبب خیل را قطع ساخته کرده است و از کیم پلش بسیار که نیکو دلی و پلش چاه و جمل و جمل
سوار و توچانه بطرف فرج سر سبز است مذکور نیز داده شده و از کیم پلش بسیار که نیکو دلی و پلش چاه و جمل و جمل
بلند فرج انگریزی که حیدر کوه له توپ و آن غار کرد و مذکور است صاحب بی بی انصر مذکور است که نیکو دلی و پلش چاه و جمل و جمل

جنگ و فرج پور

امروز سپاه ما مسافت بعیده را طی کرده آمده است مانده شده باشد حکم جنگ نداد و گویا هم وقت
 روانگی نوب و تفنگ بطرف حریف سر کرده می رفتند تا اینکه قریب دو صد کس از فوج انگریزی
 کشته و بعضی مجروح گردیدند و عکله و ده برین سکمان قابو یافته بهیر و بجاده فوج انگریزی را که متب
 مانده بود نیز غارت و بعضی کوره و لایسی و قدری سپاهیان پیش بند و ستانی را گرفتار کرده و بزرگ
 سر نیز است ازین قتل و غارت که از سکمان بفرج آمده بود و در ششم شده بتاریخ هجری است و ششم
 عرض آنرا خوب گرفت یعنی سکمان از انگریز گریز فریب نپذیرد و پور برده و در میان فوج خود
 کرده از هر چهار طرف همچو ششباری کرده که از هزاره کشته گشته ساخت و جمیع سبها
 منسوب به فوج خود را مع سباب عظیم امتزاج نمود و پیشتر این جنگ در سبت و یکم ماه
 مذکور فوجی دیگر از سکمان بر ملک پشایله تاخته قلعه آنرا تصرف خود را آورد و شکست
 فتح خود را بر بالای قلعه مذکور نیز سر کرده و اندو لکین بعد چند روز فوج انگریزی آن چهار جنگ
 از سکمان باز گرفته حواله راجه پشایله نموده و در جنگ فوج خالصه ایتقین کلمی بود که راجه پشایله
 با جمعیت بیست و پنج هزار سپاه نزد برای مدد و کمک رسیده شریک جنگ خواهد شد حال آنکه
 از سکمان که برادر و فرزندش را کشته و خانه و اهل نیت او را از قتل کردن مهاراجه شیره
 و سپهرش بچرخ کرده بودند چندان اخوش نما راض بود که از خدا میخواست که این ظالمان
 بهر عذایی و عفوئی که گشته شوند عین صواب و باعث اصلاح و امن و آسایش ملک رئیس
 نجات جنگست عملی جز آنکه خود مشهور و ظاهر کرده بود تا بتوهم و گمان آن سرش و در سر کار انگریز
 بقصد تحریک و یورش بر جو که وطن ما و اسی است کنند و بعضی مشعاران ایشان را که
 انکار به دربار ملک خود غارتگری میکردند و سبب عیبه را فی عهده دریافت حال نهایت و غلبه
 سکمان طمانی میهم رسانیده از فرستادن آلات حرب و خزانه که بار بار طلب میکردند دست
 کشیده بود از رانی بد گمان گشته که ما سر کار انگریزی را سانه است با خود فرار داده بود و گویا
 در لامهور رفته رانی و ولایت سکمان پیش را کشته بجای آورد و دیگر را بر ریاست لامهور خود سپرد و اگر

استبار کردند که سکه بان با وجود کثرت تاب آن نیاورد و فرار برقرار شد تا که فرزند و چند تن
 در صف جنگ کشته شدند و دست گردیدند و باقیانندگان آنچنان بر سیمه و جوش شدند که سختند
 که تمامی توپها و خمیه و خرگاه ایشان برست سپاه انگریزی افتاد و درین یورش حمله انگریز
 انگریزی خرد و کلان از کشتن آنان تا گردنشان و جز لان و کورهای لایمی و سوار پادشاهی
 مقتول و مجروح گردیدند و محکم و درین جنگ سپاه انگریزی با وجود قوت سپاه و کئی آلات حرب بمقابله
 فوج کشیر سکهان که بسبب تعلیم سواران فوج انیسین از قواعد جنگ خوب آفت و شاق بودند و سالها
 حرب و خواه و دشمن کار نامان اهل آمده و بیایست و آبروی سرکار خود دست از جانشین پادشاه
 نموده و مار از مخالف بر آورده و مظهر و منقو گردید اگر چه تفصیل این جنگ بیاد ازین خوب معلوم نمیشود
 ولیکن آنچه از ثقات شنیده در بقیام ثبت نمود و در بیان جنگ و وحی سکهان با فوج انیسین
 که قریب بمقام فیروز پور واقع شده و کوشیدند جنگ اول که مذکور شد فوج دیگر از فوج
 و در سکهان که نتیجه از لاهور علی الاتصال سید به طرف خیل خیل از سوار سپاه فرام شد و سرش را
 برداشتند علی الخصوص بطرف لدیهانه بسیاری از فوج شان رفته قصد جنگنامه پروازی نمود و تا فوج
 نوپای کلان فوج دیگر هم شریک لشکر نواب گورنر جنرال بهار رفته بود و در صاحب مروج زیاد
 ازین حال نظر رسیدن سپاه انگریزی دیگر مناسب انگاشته فوج فیروز پور را که بمقام هریش
 افتاده بود حکم کرد که خود را از و در طرف لدیهانه جایگزین سکهان سرشور و شسته اند و برساند جنگ
 چهارمی که سپاه نایب چنانچه اول دوم بر کد پاده و سی کیم ملیش پادشاهی و نیم چهل و شش
 و شازدهم رساله سواران سنه ثانی پهی توچانه و چهار ساله سنه ستانی سیر کردی سر سبز است
 بطرف لدیهانه روانه گشت و چاه و سوم ملیش نیز از و هم کوشت آمده شریک فوج مذکور شد و از
 انهم فوج تا بهیست فوج خیل را قطع مسافت کرده و فوج و از کسوی سپاه که نیک دل و ملیش چاه و نیم و شش
 سوار و توچانه بطرف فوج سر سبز است مذکور نیز روانه شد و از انجا را انجا که فوج سکهان از سمتای
 بلند فوج انگریزی که از حیره گوله توپ در آن غار کرده مذکور است و صاحب بیانی فوج مذکور است و یکایک از

جنگ و توپ و فوج
 و سواران

امرو سپاه و مسافت بسیار زحمتی کرده آمد و دست نمانده شده باشد حکم جنگ نداد و گریه و بخت
 روانگی توپ و تفنگ به طرف حراست سر کرده و میرفت تا اینکه قریب دو صد کس از فوج انگریزی
 کشته و بعضی شورش کردند و عکاده برین سکمان قابو یافته بهیر و بجاده فوج انگریزی را کشت
 مانده بودند و غارت و بعضی کوره و لایق و قدری سپاهیان ایشان بپند و ستانی را گرفتار کردند و در
 سر سبز است ازین قبل قریب که از سکمانان فوج آمده بود و خشم شده و تاراج است و ششم جوهر
 عومنی از خواب گرفتند و سکمانان از انگریز قریب بغیر و زور برده و در میان فوج خود
 کرده و از هر جای رطوبت و تپو ششباری کرده که از هزاره کشته شده ساخت و جمع بستند
 منسوب به فوج خود را به سبب غنیمت التزاع نمود و پیشتر این جنگ در مسیت و کیم ماه
 مذکور فوجی دیگر از سکمانان بر ملک پشای که تاحیه قلعه از انگریزین خود را آورد و شکست
 فتح خود را بر بالای قلعه مذکور نیز سر کرده و لیکن بعد چند روز فوج انگریزی آن چهار جنگ
 از سکمانان باز گرفته حواله راجه پشایان نمود و در هر جنگ فوج خالصه ابقین کلی بود که راجه سکمانان
 با جمعیت بیست و پنج هزار سپاه زد و دباری مرد و ملک رسیده شریک جنگ خواهد شد حال آنکه
 از سکمانان که برادر و فرزندان را کشته و خانه و غنیمت او را از قتل کردن مهربان چشیرنگ
 و پسرش بچران کرده بودند از چندان اخوت و خویش فانی شده بود که از خدایمخواست که این ظالمان
 بهر حال و عفو بی که کشته شوند عین سواب و باعث اصلاح و امن و آسایش ملک و قریب
 انجاست که بکشتن علی بن ابراهیم خود و شهبود ظاهر کرده بود تا بتویم و گمان آن میرش و در سر کار انگریز
 بقصد تخریب و یورش بر جنوب و وطن ما و ای و ست کنند و بعضی مستشاران ایشان از لا بهر
 آنگاه بود و در ملک خود غارتگری میکردند و سبب نیکو رانی بعد دریافت حال نهایت و مخلوبی
 سکمانان طمانی بهم رسانیده و از فرستادن آلاحت حربه و خزان که بار بار طلب میکردند دست
 کشیده بودند و رانی بد گمان گشته که ما سر کار انگریزی و سبب است با خود قرار داده بودند که
 در لا بهر رفته رانی و سبب سنگاپور و کشته برایی و دیگران را بهر دست و خوسر که در این

تا بوسیله چند محققین میکردند که ایشان را از اهل حق در لایمور بسیار باشد که میگوید بسیار نوشته
 راجه کلاب بنکه که قبل از جنگ کرد در لایمور فرستاده بود که تاسی که میگوید تا شوم هرگز نشد
 با انگریزان نماند بعضی فوج لایمور و صاعک سپاه آذنی و چندی از سرداران سحر یک فوج
 خالصه در جنگ شده بودند و کسانیکه برگشته و نوشته کلاب بنکه عمل نکردند از کل اکالیان
 فوج خالصه از خود سری عبور سنج کرده با انگریزان جنگیدند و تباہ شدند و هرگاه خبری
 برای طلب تنخواه نزد رانی صاحب میرفتند او در جواب می گفت که من اکنون بسیار در
 رویه درامه فی کس پیدا کار دادن نمیتوانم و شما که اظهار تباہی و پریشانی خود میکنید این
 برای سرکشی و خود سری شماست چرا یکم سرکار خود با سرکار انگریزی جنگ کردید و آنرا تخریب
 آن دید و زیاده ازین خواهید دید و قبل از یافتن شکستها فاحش بعضی سبکان از فوج خالصه
 ملایف کراف شهر کرده بودند که انگریزان کویل خود را فرستاده و پیغام صلح کرده اند و ما بوی
 وادیم که صلح آنوقت خواهد شد که فیروز پور و لایمور و انباله در عمل فوج خالصه و آید و کمال
 در میان ما و شما حد فاصل باشد بعضی از ایشان چنین شهرت داده بودند که انگریزان بعضی خالصه
 پیغام داده اند که دریای سنج فیما بین ما و شما حد فاصل باشد ما در جوابش گفتیم که بعد جنگ
 جواب پیغام شما خواهیم داد و انقضی قبل از جنگ دو دوخت و در داغ نشان چنانچه
 بود که کسی را به سر خود نمیدانستند و در میان جنگ سوم که پانزدهم بیست و نهم
 جنوری ۱۸۷۶ عیسوی در مقام المیوال شده بود و کونیه بیست و نه
 با پنجاه و شش ضرب توپ برای کمک آن کرده که از سابق و در مقابل افواج انگریزی بود
 بیست و نهم جنوری سال مذکور این طرف دریای سنج عبور کردند و بخلاف آن نقطه پانزدهم
 با وازده ضرب توپ که همراه داشت شریک فوج خالصه که در مقابل فوج انگریزی بودند و
 فوج انگلیسی در آنوقت از نصف فوج غنیمت کم بود و نقطه سی و دو ضرب توپ با وازده داشت که
 با وجود قلت سپاه در جنگ هم جزین را نبردست و او غالب گردید و شصت پنجاه ضرب توپ

فوج
 در مقابل
 بیست و نهم

برست ایشان افتاد و پنج ضرب توب که سگهان همراه خود گرفته کرختی بود و در پیله آن سیم ضرب
 در دو یا بوقت عبور بجایست و طسراب غرق شد و در توب که سجد و که بران طرف دریا
 برده بودند کپانی از فوج انگریزی آن طرف دریا چنان رفته بوقت شب از کمال جرات چاک
 در بخکدان و پیاله آن هر دو ضرب یکنهائی آهسته زده بیکار ساخت و با تحقیق معلوم کردیم
 قبل از جنگ راجه لال سنگه با بیست هزار سوار و چند ضرب توب برای کمک فوج خالصه پشت
 آن ستاده بود و چون ناره قال گرم شد راجه مذکور غلبه فوج انگریزی را دیده بدین شکیب
 شدن بدست پا چنان نیدن نگام سپ را بر تافته مع سواران برای خود کسیر لطیف لایه
 بشافت و در شامی راه بعد از عبور دریای ستیج پل را که بران آمد و رفت فوج سگهان بود
 و چون فوج خالصه که اکثر پیاده بود درین جنگ سومی مغلوب گشته و در پیله سواران نهاد
 خواست که از راه پل مذکور عبور دریا کرده بطرف لاهور رود و فوج انگریزی غالب و مظفر
 گشته شکست زنان در تعاقب شان شد چند هزار از سگهان فراری بار آورده عبور بکناره دریا
 رسیده شانی از پل در اینجا فتنه مضطرب شده اندیشیدند که اگر در اینجا توقف میکنیم از فوج پشت
 که شکست زنان در عقب می آید گشته میشود و اگر خود را در بری می اندازیم بسبب بسیاری آب
 غرق میگرددیم با تکیه از آن گروه هر که بخوف غرق شدن بکناره دریا توقف کرد و از دست
 فوج انگریزی گشته و هر که خود را در بری انداخت لغت بکنک اجل کرد و در شامی بعد و دی
 بقوت شاور می ازین تنگه بر ساحل نجات رسیده باشند و سوار لال سنگه که پل را گشته
 رفته بود و غرضش همین خواهد بود که بوقت فرار از سگهان خود و سر متفلسی نروده نازد باز شکست
 حریف مقتول و یا در دریا غرق کرد و ازین محاط که لال سنگه نسبت به فوج خالصه که ثابت
 شد که کسی از سواران و پیله آن که داخل فوج مذکور بود ناز از ایشان پل اصلی و خوشتر
 زیرا که هر یکی از دست شان بر جان خود می رسیده و بسبب همین تفاوت و خلاف فوج سگهان
 با وجود کثرت و دشمنی آلات حرب سامان جنگی نخواهد بود و در مقابل نبرست

یافته مغلوب گشت و الا در جنگ کردن چهلای متواتر نمودن بر قبیح انگریزی کوتاهی نمی کرد
 و مردان در جنگیدند و علاوه نا اتفاقی خون ناحیج بهار را چه شیر سنگه و دیگر بسیار کسان و بیگانه
 بود و آواری اینهمه بفقیر عهد نموده ملا سبب و عمل غیر نورس و تاخت نمودند و اینها
 آتی گشته مسائل بر باد گردیدند و این جنگها کسی از سرداران نامی اطمینانی بر جان مال خود
 ظلم سکمان نداشت چنانچه لهذا سنگه که از سرداران جلیل القدر بهار را چه تخت سنگه بود و در میان
 شیر سنگه و دهیان سنگه و غیره گشته شد و از لاهور بر رفته در بنارس بود و باش خود اختیار کرده
 لیکن از شامت اعمال آنها در اینجا هم خوشدلی نداشت زیرا که بعد از چند روز برای سیر و تفریح به
 شرقیه احوال و احوال خود را در بنارس گشته در بازار لاهور کلمه رفت و در راه جنگه فیما بین
 و سرکار انگریزی بنا بر خرم و هوشتاری حکیم کونسل سردار مذکور با مردم بهاری و شیر مذکور نظر شد
 و تمامی اسباب و که در بنارس و کلمه بود و در سرکار انگریزی قرون گردید و سبب ظاهر شد
 سردار لهذا سنگه آن بود که بهادریاس همی و هم فویدی کهمان لاهور و در بازار لاهور مذکور
 و نادی بر پاکه و همچنین ملاک و اسوال سکمان که در مقام هر دو و دیگر ملا و واسطه اعمال
 بود نیز بقرنی در آمده و بعد از انعقاد صلح فیما بین اینهمه اسوال اسباب غیره و اکتفاست که در
 و اند و سوم فزوری و دیگر صاحب بزرگه نیز از معبر و پرتا معبر به لوری برای بنده ساختن معابر
 و برای تسلیم که پایاب بودند و نامور شد تا سکمان در بنظر و بهر کردن نتوانستند و بهیستم
 جنوری جنرل سمیت با مسکر خود از کسب که بهانه دلشگر کند شخصیت ملحق گردید زیرا که
 تا آن زمان فوج سکمان در مقابل لشکر مذکور بسیار بود و سوم فزوری و چون آنکه انتظار آن بود
 از مقام دلی در لشکر لار و صاحب رسیده و بعد رسیدن فوجانه بخیر رسیدن به چارن و
 در رنده در مسکر لار و صاحب برای عبور کردن افواج انگریزی بدان طرف دریای تسلیم
 از حالت منظره و دیگر باقی نمانده بود بلکه تلخ عبور و معبر هم قرار یافته بود و سکیر اعلان
 آن نمی نمودند و سبب دوم فزوری و سبب سومی یک سنگه تقصیر فکری که در بنارس

ستر و بن بست است که در آنجا که بود رفت و در باغ پادشاهی سکن صاحب موصوف و خل
 شده سپاهی پیر را بضرر شمشیر قتل کرد و در محضره را بدو سه ضرب مجروح ساخته و در کان افتاد
 و خل کرد و پیر گاه صاحب را در انجا یافت بکشتن مردم تعاف کرده او را گرفتار کردند و او
 وقت شب در قید خود را قتل کرد و در دست و دووم جنوری لاله چلی لال از طرف فوج خالصه
 لار و صاحب پیغام مصلح برود و معذرت بیاورد و او را جواب شد که ما سرکار خالصه سردار هیچ سکه
 و راجه لالی سکه که سر دفتر خالصه ندیدیم که کیستند اگر و کجایی از طرف رانی صاحب یا از راجه
 کلاب سکه و یا دیوان و یا نامه می آمد ساحت کلام او میشد و به دست و چهارم جنوری فوج
 کثیر اگر نری رسیده و خل لشکر لار و صاحب شد و دست و ششم این راه راجه کلاب سکه با دوزده
 هزار فوج جنگی و دست هزار مردم کوپی بلوایی بر فاصله ده کرده از لاهور رسیده فرو شد
 و روز دیگر بر مبر کر اول که بر سه گروهی از لاهور دست رسیده خبر و در خود و بخت و راجه
 عرض کرده فرستاد حکم شد که فوج خود را بطرف پهلور فرستاده خود تنها در لاهور حاضر کرد و گویند
 در جنگ ایوال که جنگ سوم بود از فوج اگر نری با خالصه و مشتاد و نه مردم از سپاه پیر رسیده
 و سه پسر مقتول و شفق و کردید و رانی صاحب با تقان تمام سرداران سکه و سپاه راجه کلاب
 را از یکر و جیب امور کلکی اختیار جنگ و مصلح را بدو تفویض نمود و فوج خالصه هم رجوع بکلاب
 نمود و گفته فرستادند که اکنون بدون شریک شدن شما در جنگ از ما مقابله کردن با افواج اگر نری
 و شوارست و بعضی بکمان که از فوج خالصه در لاهور آمده بودند حال بنامی ملاکت فوج و از
 دست رفتن قریب یکصد ضرب توپ و صرف شدن خزانه و حساب برسد و نامزدن کوله نماد و
 و کشته شدن جماعتی کثیر از کالیان سپاه خالصه افسران آن در جنگ غرق شدن هزاران
 و با سبب کشتن ملخ و دیگر سانسب شد اندر ظاهر سا خالصه کلاب سکه آنهمه حال باشند بظنا
 نشانی ایشان کرد و کلمات تا صفت بر زبان آورد و گفت شما را بدو خواهد بود که یکد و ما به شمشیر
 از این اقامت تا این فوج خالصه که سر بخود سری برداشته بار ده جنگ مقدر رفتن بطرف فرو شد

کرده بود مذبح قدماست نوشتیم که ز بهار بدون اجازت من قدم با لطف نخواهد برد
 مگر افسوس که فوج خالصه اینهم را بهم مثل بولای لا بورتصو ساخته سخن بر شنیدند و آنچه در خاطر
 اند کرد و همچنین بار دوم و سوم برای فتن بطرف لدریان و آنطرف شلج مالفت ششم و زبانی
 بهم گفته فرستادم لیکن آنها اصلا بران عمل نکردند بعضی دران فوج خالصه که از جنگ گاه در لا بورت
 کورخیه آمدند و در آنجا بودند است سرکون شده بجز این کلام کلاب بنکه را جلالی نژاد که چون کلاب
 زیر حکم کسی نبودند و بتوهم و کمان فاسد یعنی که لا ر و صاحب سپه سالار فوج انگریزی در جاپانی
 لدریان جمع شده اند از ده لشکر و انتزاع ملک پنجاب از سکهان سید از کلبا کی عبور دریای
 شلج نموده شروع بجنگ کردند و سبب هم ندیدی بیاس قزاقیت فوج خالصه هم شریک شد و اکا
 شد ما را هم با ضرر و مبالغه فوج مذکور بچوری شریک شدن با او شان و جنگ افتاد و همه کس را
 معلوم است که از ابتدای ایست مهابرجه ششیت بنکه بر فوج خالصه چنین گفته تا هر سیه بقتل
 بلکه همیشه در هر جا و مقام نظرو و قشایب میشد مگر اکنون از آن مساعدت بخت سه بار علی الانسا
 نکست بر نکست خوردیم و نامی تو بهای که در جنگ برده بودیم بهرست فوج حریت افتاد
 اکنون شزواریم و نه آلات حرب که باز مقابله با افواج انگریزی کنیم مگر باقیان در کمان فوج
 خالصه بنحوی که کلبا دیگر با فوج انگریزی بچکانند و در صفت جنگ پایداری کرده یا با کمال مقتول و یا
 شوند و یا بر فوج مخالف غالب آیند تا آنکه ناموس و آبروی خالصه جویر قرار اند و این امر بدین
 شد و حرب ممکن نیست زیرا چه سابقین شد شد اکنون و شکیری شمار ضرورت تا در جنگ از سر نو
 کرده شود تا یا آب رفته در جوباز آید و جانی آبروی که درین کشته باشد امر شجاعت کلبان است
 شسته کرد و با فضل البته تالاج حکم و فرمان شما بهتیم سروازان بکاور نخواهیم کرد زیرا که از آن اتفاق
 و خود سری اکنون توبت بجان کار با ستوان سیده و شما شنیده باشند که از سر نو فوج خالصه
 بر اتفاق و جنگ عمومی چه قدر فوج پربا و کشته یعنی سردار بخود بنکه و راجه لا و او را راجه لال
 و سردار مرار یا و سردار جرن بنکه و غیره فسران انگریزان شکست خورده و در انتخاب نام نمانند

این طرف تلج بحال ناه برشته اند و با وجودیکه فوج خالصه انضبط و راد عمل خود آمده بود لشکر
بر یکسره و در سابق الذکر خوف شیخون اگر نیزان متوهم شده جای متفرق شدن فقط از مردم
در فوج خالصه باقی مانده بود و بمخبره شصت ضرب توپ که در جنگ همراه برده بود و زنجاره توپ
حواله حریف کرده ده ضرب را همراه خود و این آورده و بعد جد و کد بسیار و و نیز مردم
در شکر بخور سنگه فراهم اندر کرکوله و باروت نذر اند و رانی صما حبه هم اکنون سامان
جنگ نمیدهند و سیکویند آلات که سابق برده بود و میدان چه کار کردید که اکنون جمع میشد
اتفرغ باقیان از فوج خالصه این طرف در ای تلج و عمل خود داده و دوازده نفر توپخانه
انتظار آمدن لشکر شدن شما دارند بنور این گفتگو تمام شده بود که هر کار با خبر آوردند
که ناسب گرساده هوشنگ که در جنگ بزخم کاری مجروح شده بود و در دگر دگر و گرانزدن
و مضطر گشته بطرف کرتاپور کوچ کرده رفت و نیز مردم از تلوان آمد و ظاهر کردند که فوج
بر مبر تلوان مجتبی شکیل آبی را برای عبور فوج بسته اند و باشند کان مندی تلوان
از بنیاد خوف فوج انگریزی اسباب جنگی و خانه داری را که گشته رفتند اگر نیزان کل و دوات
این نشان داد و را انداخته باقی اسباب را تاراج کردند کلاب سنگه بعد از استماع این همه ماجرا همان
کلام سابق را عاده کرد که سن و زبان صورت مختاری شما میکنم که تمامی فوج خالصه
فرمان بری من کنند و آنچه من تجویز کنم آنرا قبول نمایند و غرض کلاب سنگه ازین کلام آنست
که بعد نویسانیدن مختار نامه از تمامی سبکبانان افغان خالصه میر سلج بهر نوعیکه مقصود شود
تا باز جنگ واقع نشود و دست که کار فوج مذکور در زمین جنگها نام شده است بهر کیف و
پس در امر صلح مشوره با دیگر سرداران بهم نمود و به بالا اتفاق راضی صلح شده تجویز کردند که
فوج انگریزی بذریع کلاب سنگه نوشته شود که فوج خالصه از افعال و حرکات خود باز نام و نشان
شد اکنون امیدوار است که فیما بین هر دو سرکار صلح واقع شود بنور این امر از قضا معلوم شد
که جنگ چهارم که اخیر جنگهاست در میان کیفیت جنگ چهارم که مقام سوم

13. 12. 1944

و در هفتم فبروری سنه ۱۲۸۴ عیسوی فیما بین سبکبان افواج انگریزی
 که سید فوج خالصه از سوار و سامان حرب فراهم کرده بود حالداکنده آماده جنگ شد و در
 نواب کور زجنرال سوار و کنتد خجیف چنان قرار یافت که اکنون افواج انگریزی آنطرف
 دریای تلج عبور کرده یورش بر ملک لاہور نماید و جمعیت کلبا را که بود حالداکنده پیش و افتاد
 گریزانده شود زیرا که لاہر و صاحب کنتد خجیف را تحقیق معلوم شده بود که سواى این
 فوج سبکبان که باضفل انزوی و رای نظری آید فوجی دیگر نیست که برای جنگ افواج انگریزی
 مقابل کرد و اولی نشست که این فوج را بخله و یورش متفرد ساخته یکبارگی عبور دریا
 نماید پس سپه سالار مذکور تاریخ هفتم فبروری سال کبیر در و شنبه و چهل و شش عیسوی که پانز
 روز بآمد و حکم بفرج خود کرد که جنگ توپ شروع شود چنانچه در مدت نیم ساعت یکبارگی
 متواتر گلوله توپهای ایشان بسیار در تیر میخفت و کجا لهای سبکبان را که آنطرف رود بود متزلزل
 ساخته و مجبور میگشتند شدن و کجا ل بفرج بیاد حکم شد که بر سپاه حریف یورش کند چنانچه
 پیش کور که و غیره از راه پل که همان ساعت از ششم می نشین در دوسه جانب کور کرده بود
 برق و ناراحتی در فوج سبکبان درآمد و او را یکی داده خوب بچکیدند فوج سبکبان تاب
 اقامت در خود ندیده و در نهایت بناد و جمع حساب ایشان هم نشست ضرب توپ که بیشتر
 در لشکر عظیم بود دست فوج انگریزی افتاد و در جنگ لاہر و صاحب بذات خود تشریف میداد
 و افواج انگریزی بعد گریزانند جمعیت مخالف را مع توپخانه خرد و کلان بر قسم عبور دریا
 نموده داخل در عمل لاہور کرده و لاہر و صاحب بهادر و مقام قصور این شهر را دادند
 خلاصه شش هزار نواب کور زجنرال سوار و مر قومه چهار و نیم فبروری
 سنه ۱۲۸۴ عیسوی شرح آنکه افواج سرکار گلشی در بر یک مقابل و جنگ فوج سبکبان
 نهایت پی در پی داده از عمل خود با آنطرف دریای تلج بر کرده و او و زیاد از و
 صف سبکبان را بچکیدند سرکار مذکور در آمد و اکنون افواج انگریزی داخل ملک پنجاب گردید

فوج
 نواب سبکبان
 در مقابل
 فوج انگریزی
 در ۱۹ فبروری
 سنه ۱۲۸۴ عیسوی

و در شهر تبار که بنا به پنج سیر و سیم سال یکبار و شصت و هفت و چهل و پنج عیسوی قبل از جنگها اجراء
بود مندرج است که نواب کورنر جنرال بنا بر حقیقتی که به جهت حفاظت ملک انگلیشی در نزد سیم
اطلا شوکت و اقتدار سرکار ممدوح و نیز برای سزای بی حکمان عهد شکن که موجب سایش کانی
ست اینجه تذاتیر جنگ را بر روی کار آرد و روز و اکنون تا انتقام کامل از شکست سر عهد نامه که
فیما بین سرکار ممدوح و سرکار لاہور در شصت و هفت و چهل و پنج عیسوی اتفاق یافته بود و سبب تاخت و یورش
آوردن افواج لاہور بر ملک سرکار انگریز که بدان سبب یکی و توپین لبر کار معظم البیہ عامہ کرد
از سرکار لاہور بگیرد فوج انگریزی از قبضه ملک پنجاب دست بردارند و نیز تاوان کل آنجا
این مهم از سرکار لاہور خواهد گرفت و نیز آیتخان بند و بست در سرکار لاہور خواهد فرمود که با
طاقت غدرو فریب افواج لاہور نماند و ازین بند و بست در سرکار لاہور مقصود افزایش ملک
انگریزی نیست چنانکه در شہتار سابق الذکر مفصل و مشروح است که فقط مقصود و خواست اینجاست
سید و پنج قبل از جنگستان بود که در ریاست لاہور با آیتخان انتقام و بند و بست بظهور رسید که
افواج آنجا زیر حکم رئیس رعایای آنجا در امر جان باشد چنانچه مقصود و شاید این فعل نیست
که ازین طرف جنگ تدبیر برای جنگ و جدال با فوج لاہور ازین پیشتر عمل ناید و بود و میکن
بر کار از سرکار لاہور یکایک دفعه بلا ظهور جنگ وجه تاخت و یورش بر ملک انگریزی کرد و
در صورت سرکار ممدوح بعمل آوری تدبیر حکمت جنگ و حمله آوردن بر ملک لاہور مجبور شد اکنون
آنچه که حرج و نقصان بر ریاست لاہور خواهد افتاد محض سبب حرکات نامہوار و اطوار از اینجا
سرکار لاہور و فوجش متصور خواهد بود که توپش انجمنی نیست که زیادتی و افزایش ملک
سرکار انگریزی کرد و خاما بهجت تلافی و مدارک مافات و برای اطمینان آئینہ ضرر و زیان
کردید اضلاع عسکہ در میان دریای تلج و بیاس و افسند و کوسستان واقع آن شامل مصناف
حکالت انگریزی کرد و با اینجه عهد شکنی و جنگ و جدال بلا سبب که از طرف سرکار لاہور
آمد و تا هم منظور نواب کورنر جنرال بهادریست که کل ملک پنجاب را در قبضه و تصرف خود در آورند

بشرطیکه رئیس آنجا و سرکار انگلیس رجوع آرد و نیز کونایان سرکار انگلیس که وکالت خود
 آورده و همیشه تابع و مطیع بودند سرکار لامبور ریاست آنجا را بر یکی از اولاد مهاباراجه
 بیکشنه باشی که بانی سبانی این ریاست و متحد و مستر سرکار انگلیس بود بجا می برد قرار دادند که
 دلیل قانون تر بخل بر داری لارڈ صاحب غاص فرمودن شان از جوامع و کساختن فوج
 تواند شد که با وجود فتح کامل غلبه تمام باطله را بخین مرکوزات باطنی خود و پرداخت و بخواهد
 خاندان مهاباراجه بخت سکمه مرکب باشی علی الخصوص کسانیکه شریک جنگ جدال ممبر کار انگلیس بودند
 خبر داده میشود که اکنون با اتفاق نواب کور ز خیرالها و آنچنان بند و بست بطور آرزو کردی
 آن ریاست و اولاد مهاباراجه بخت سکمه نهی قائم و برقرار باشد که فوج خود را محکوم تابع و رعایا بجا
 و امن و امان بکشتن تواند و اگر احیاناً با زاین چنین عهد شکنی از طرف سرکار لامبور نسبت به سرکار
 انگلیس بوقوع خواهد آمد در صورت ایضای کل حقوق حسب طمینان سرکار موصوف بعمل خواهد
 فقط و بعد اجرای این شصتبار سرکار لامبور کل شرائط مندرجه از ابدل قبول و منظور کرده و متعاقب
 تشریف آوری لارڈ صاحب در ملک پنجاب ز تاریخ ویم فروری تا بعد هم آن تمامی عساکر
 انگریزی که در قریب چهار فرسوز بود بر قوام داشت مع توپخانه کلان نیز حمله پنجاب شد و راجه
 کلاب سنگه در مقام قصور آمده تاریخ شانزدهم ماه مذکور شب ملازمت لارڈ صاحب بدخار
 شد و اسباب بیکش که بسیار آورده بود معاف کرد و بموجب حکم والا راجه مذکور
 خدمت میجر لارنس صاحب مسترکاری صاحب مکر تر لارڈ صاحب ممدوح حاضر شد و از
 از نیم شب در میان هر دو صاحبان موصوف و راجه کلاب سنگه و دیوانه نایافته و فقیر عزالدین
 گفت شنودان و شرائط صلح میان قرار یافتند که در شصتبار مذکور مخرج بود یعنی تمام ملک و آب
 که در میان تلج و بیاس فست و قصبه سرکار انگریزی باشد و علامه برین یک نیم کور و سه
 نقد که درین چهار صفت شده است سرکار لامبور در سرکار انگریزی بدهد و بخله آن بخواهد که
 رو بپوشد بکس یک کور و سه بطریق قسط بندی در میان است و سال و سال و بخواهد

و شهر لاهور در لشکر انگریزی باشد لیکن لارڈ صاحب مقصد را نیکه و لشکر مہاراج را تعلیف
 خواهد شد ایشان را با عزت و احترام از لشکر در محاسری رسانیده دادند و حکم شد که کسی لشکر انگریزی
 شهر لاهور نزود و مردم رسد را که در لشکر می آید حفاظت کنند نقل اشتباه دیگر نواب
 کورنیز جنرل بہادر مصدہ بنیر و ہم فیروزی سنہ الیہ بمقام لاهور برای
 تشفی مردم شهر و غیرہ بر جمع سرداران و سوداگران کوٹھی الان عیای از راست
 لاهور و امرتسر واضح باد کہ چون مہاراجہ دلیپ سنگہ بروز ملاقات با نواب کورنیز جنرل بہادر
 شکایت افغانی و بغاوت و گرفتاری فوج خود ظاہر ساختند و تمامی شروط و احکام نواب صاحب
 مدوح را قبول کردند اکنون ہمین است کہ باز در میان ہر دو سرکار و العبد و سنی و اتحاد بطور
 سابق جاری مانند و نواب صاحب موصوف بعد انجام و تمام شرائط مندرجہ بشرط مقابلہ و مجاہد
 کردن سپاہ خالصہ بار دیگر با فوج انگریزی و حفاظت و پاسانی رحایا و ظالمین ملک پنجاب
 و خود مہاراجہ صاحب موصوف و ہم در ترقی و بہتری سرکاریشان سعی کوشش بخوبی میکنند
 پس باید کہ باشند کان ملک پنجاب بخوف و خطر و کار و بار خود مصروف شوند کہ بہیچ
 با مال ظلم و تاج نخواہند شد انتہی عبارت ہشتار و در سبت و دوم ماہ مذکور لشکر انگریزی
 برای حفاظت محاذی در وازہ بادشاہ باغ و حضور بی باغ افتاد و باقی جواب قلعہ کہ بہر
 سمت محاسری مہاراجہ دلیپ سنگہ و اقربای شان سکونت میدارند از محاصرہ خالی است
 و ارادہ نواب صاحب معظم الیہ سبت کہ فوج سرکار لاهور فقط آفندہ باشد کہ بدان جرئت
 و بند و سبت سرحدات ملک خود بکنند و زیادہ ازین دہشت ضرر و نیست و لارڈ صاحب ہند
 از راہ مزید قہر و اذی بخلید و حی حسن خدمت و جانتانہای سپاہ انگریزی کہ سکاہ از مہاراجہ
 شکست اوہ عمل و دخل خود در ملک لاهور کردند و عطا خواہ کمال بطریق انعام اودن حکم نمود
 و علانیہ تعریف شجاعت و لاوری و فرمانبرداری فوج مذکور در مجمع عام ز زبان سپاہی خود
 ساختند فیہرست مذکور و ششگیش کہ راجہ کلاب سنگہ برای جناب لارڈ صاحب

نقل
 بیکر جنرل
 مہاراجہ
 لاهور

و چون در خزانه لاهور زر نبود لهذا در داون تنخواه بر طرفی سکبان باغی دقیمی برده او و سکبان
 بحساب وازده روپیه در ماهه که از رانی صاحبه بود و در جیره مقرر کنند بود و در سطره دید و در حساب
 به موجب ماهه سابق ایشان میداد و لهذا کلاب سنگه حکم شده چنان تجویز کرد که برقه تنخواه فوج
 در وقت چهار رجه تحسین سنگه میافت اکنون هم با نقد باید و بنویسند که در عهد چهار رجه نیز سنگه لازم
 شده بود و سر هم شش و نیم روپیه باید داد و کسی را که رجه سیر سنگه خلف رجه و سیر سنگه
 در عهد وزارت خود ملازم داشته بود و تنخواه مقرر کرده آنوقت که چندان از دست او کم
 موجود نماند کشتی طلائی و نیکو با از سکبان و پس گیرند باید دست که کشتی شش شش کلاب
 از طلا و در خار و در محوطه بیاید فوج را برای نیت داده بود و در نیکو شش از دست او
 از قسم اشرفی طلا میباشد که طرف آن تصویر که امست خواهد بود مثل و سیر هر شاهسی که می
 حال قوم بنود آتیه و هم برای نیت در رشته کشید و در کلوی از از مذکور فوجی از رجه سیر
 که بعد کشته شدن پدر خود وزیر چهار رجه پل سنگه شده بود و نوکر داشته کشتی نیکو با داده بود
 مردم سیر فوج او کشته داد و کرامتی آفا کشتی داوند الغرض رجه کلاب سنگه برضا صاحبه صلاح
 داد که چون اکنون از همه امور مقدم ادای بخانه کشته و به نقد در سر کار که نیت است این فوج
 لاهور موجود نیست باید که بعد ادای تنخواه بر طرفی فوج خالصه برود و فی بر آن فوج باید که
 بجا آوری شرائط را بعد بر او حسب لازمست نویسد کلاب سنگه برای ادای زر مذکور چنان تجویز
 کرد که سیر و دو کشته و سیر از خزانه مندر و بقتله کشته و به نقد در سر کار که نیت است این فوج
 آمدنی ملک کشید و برای سه کشته و سیر باقی جواب نیت و ظروف طلائی و نقره دانه و نقره و نقره
 کل فوج سابق لاهور چنان قرار یافت که چهار طبلش نو بخانه و نیت چهار رجه بر پا دانه و نیت
 سواران جدید را ملازم داشته این مجموع فوج را نام خالصه یا بنام و چون ادای بخانه
 روپیه مذکور توقفی رود و ادای مذکور رجه علی از طرف لاهور صاحب کلاب سنگه رفته تقاضا
 زر مذکور و طلب بجهای لاهور و کلاب سنگه در جواب گفت که جلد و سیر مذکور و تو بهار روانه

خدمت لار و صاحب بکنم و نیز منشی پیغام داد که نخواه بر طرفی کل فوج را بدیند تا نوشت بود
 فساد در فوج زسد و فوجیکه در برمانه افتاده است نخواه آزاها بخا فرستاده موقوف ساز
 کلاب سنگه گفت این همه ارشادات حضور را در مدت دوسه روز بجل می آرم و دهم بارج است
 چهار راجه و لپ سنگه باز برای ملاقات لار و صاحب در لشکر انگریزی آمد و باز دهم لار و صاحب
 باز دید چهار راجه صاحب در شش برج شریف بر وند و دوازدهم عزیمت رفتن بجو شمل
 فرمودند و چون رانی صاحب بنا بر مصلحت برای چندی روز راجه کلاب سنگه را وزیر خود کرده بود
 و بسبب در اندازی سرداران مضطرب و نا ارامی راجه لال سنگه از پنجین رئیس باقی بر خیزد
 سرکار لاهور که و بطه حقوق صورت و با حشمت و تقای ریلست مذکور شده اند دل نمی بود
 لهذا بعد از مدتی شدن جمیع امور را هم و حصول و بکمی تمام او را از منصب و زارت موقوف کرده
 باز راجه لال سنگه را وزیر چهار راجه و لپ سنگه که او بسبب صغرسن از نیک به اطلاع نذر داشت
 اگر چه این چنین تکیون مزاجی را قی ناگوار خاطر االیان سرکار انگریزی شده باشد مگر چوب
 و قبه پانزدهم عهد نامه اول که سرکار انگریزی را در امور خانگی لاهور مداخلت نخواهد بود
 درین مقدمه غماض فرموده طرح دادند و چون کلاب سنگه با وجود بجا آوری حسن خدمات
 هر دو سرکار را با یک قصور بسبب معزول شدن از عهده علیله و زارت مایوس و افسرده حال
 شد لار و صاحب از راه قدر دانی و بهم بهشتی خیرخواهی و وفا شعار ای راجه مذکور از اعطای
 و علاقه سرکار لاهور خارج ساخته راجه ملک جمود کشمیر و غیره ملک کویت ساختن تیر و تیر
 که برای چندی تا حصول طمینان کلی از طرف سکهان باقی برای حفاظت چهار راجه صاحب
 خاص شهر لاهور بقدر وجه هزار فوج انگریزی بجهت آن دو پلش کوره و باقی ترک و ارج بلیش
 پسند و شش لاهور بایزد و یک رزیدنت از طرف سرکار انگریزی باشد و در ملک دو آبه
 در و و جاجا و قی کنپ انگریزی مقرر کرد و یکی در مقام جالندهر دوم در فرید پور و کوه کاکرا
 مع بعض کوه که در و و نواح آن در قبه سرکار انگریزی در آمده و ششم ماه مذکور راجه لال سنگه وزیر

از رزقش بهادری را که برای سرداران ملک و دایه و دیگر علما قضا که در علی انگریزی درآمدند
پسید صاحب موصوفه ابتدا سردار انگلی که سهند معانی بهارچه بحسب سکه نزد خود میدارند
جاکیرهای ایشان بدستور معاف خواهد شد و گمانیکه سهند بهارچه مذکور نمیدارند جاکیر آنها بصیقل
انگریزی خواهد درآمد و نیز رزقش گفت که مال اولاک جمع سرداران بکشان که در وقت جنگه
ملک انگریزی ضبط شده بود اکنون باطل مسترد کرده شد مگر ملک مال جمیع درویشها مال جمیع
رسیدن پیرنا بخش در سرکار انگریزی است خواهد ماند و در همین جلسه سردار بخورسکه سهند جاکیر خود
بلاخره صاحب رزقش درآمد و صاحب موصوفه جواب داد چونکه شما از بطن کبیر مستفید اینها
و جاکیر اینها سکه مجیشیه حق شما نیست و علاوه ازین شما بسیار نقصان صاحبان انگریز را مستحق
چهارم و بیست و هفتم و غارت کردن آن نموده اند و بخورسکه گفت حاشا که من چهارم و بیست و هفتم
داوه با ششم و نه اسباب صاحبان را غارت کردم راجه لاؤ و ابوقت که خدای تعالی آنجا را مستحق
صاحب ابتدا و راجه لاؤ و در حقیقت بی ایمان بود البتة او مگر کسب این شیخ شده باشد و نگاه
شریک مدوکارا بود و وکیل قوی برتر کسب بودند شما با او نیست که هرگاه من در میان ایام
خطی شما برین مضمون نوشته بودم که هر کار را فهمیده و مال کار را اندیشیده باید کرد تا احوال
موجب فراست شما نکرد و شما بعد اطلاع بر مضمون خط را از دست انداخته گفتید هر چه با او داد
من بقیه شما بمقوی مدد راجه لاؤ و خواهم کرد و بخورسکه از رسیدن خط صاحبان نگار کرد و وکیل
سردار مال سکه آلو والیه حاضر شده گفت من آن خط را از دست خود بنمایانید ام بخورسکه باز
انکار کرده وکیل آنکه مسلمان بود و بستم خوردن قرآن باعث شد صاحب رزقش گفت جهات
بستم خوردن نیست مرا حال شما خوب معلوم است و بخورسکه از حضور صاحب رزقش انعام نام
شده نزد رانی صاحب قیغ عرض کرد که چه سبب فقر من و جناب صاحب رزقش از من بسیار
ما خوش است بدون سبی هر کار قصور ما معاف و جاکیر من آنکه اشتیاق خوانند که در روز دیگر
کند و بقیه من بجز لا رزق رزقش و شهر رفته کلید بکشان راجه و بسیار سکه و زیر سالن را که

که در کتب کجایان گشته شده بود طلبیده نامی اسباب راجه مذکور را راجه کلاب سنگه برادر حقیقی راجه
 متوفا حواله فرمود و بعد راجه لعل سنگه وزیر و دیگر معتمدان سرکار لاهور برای عمل کخانیه دادند
 فوج انگریز را در ملک و ظلاع و آبه مذکور همراه صاحبان فوج شدند و گویند ناسپان که از قوم
 افغان در قلعه کوت کاگزله عمل داده علم بغاوت و تفرور را فرشت فوج انگریزی را در هر جا
 طرف قلعه را محاصره کرده و کلوهای اسپهکالان کار قبلمگیان تنگ کرد و سنگهای کلان در برج
 قلعه را پراپانیدند و تا سه روز از تشبازی و گلوله اندازی و قلعه قیامتی برپا ساختند تا اینکه ناسپان
 مذکور مع براسپان پناه خواسته و سلاح بناده از قلعه بیرون رفت و بعضی گویند ایشان را سبزی نامی
 قید کردند و اکنون در هیچ قلعهات و آبه مذکور و کویستانی عمل سرکار انگریست و در نیم ارج لاچو
 در لاهور در بارعام فرموده اجازت حاضر شدن بهر یک شخص که قابل مجاز حضور بود و دادند
 و بعد این در بار راجه کلاب سنگه برای فتن بطرف ملک جوئیاری کرد و افواج انگریزی را
 باز و هم و دو آرم از ملک پنجاب کوچ کرده رفت و مهاب راجه و لیسپ سنگه برای ملاقات در خدمت
 لار و صاحب آمد و بعد حصول ملاقات با عزت و تکریم تمام از سر شدن ملک سلامی استقبال
 معاودت مکان خود نمود و بموجب بندگی رانیده راجه لعل سنگه سرداران در بار لاهور با فتن ظلاع
 فخره از سپهگاه لار و صاحب معزز و سرافراز کردند و گویند بوقت نخست مهاب راجه و لیسپ سنگه
 لار و صاحب بهادر در انگریزی چیزی ارشاد فرمودند و سعه کاری صاحب جمه آنرا با و انانید
 برین مضمون بیان کردند که چون کجایان بدون مرضی و اجازت سرکار خود بر فوج انگریزی حمله
 کرد و جنگید که احضار برای خود رسیده اکنون پیش لاهور را باید که اینجا آوری امور کیه و حبس
 و سرگیری ملک را با دست شان منتهی است می و کوشش نماید و آنچنان کاری کنند که در سر و کار
 سر رشته افتاد و وقایع ثابت و برقرار ماند و قبل از آنکه لار و صاحب لاهور منتهی فرمود
 متوجه شکر شود و انکاران سحر کار لاهور از طرف مهاب راجه و لیسپ سنگه بپوشید و صاحب لاچو
 آنجا حضور لار و صاحب برای قیامتی بعضی فوج انگریزی در شهر لاهور در خدمت نمودند و

عهد الامتضا سبب ماندن فوج در انجا عرض کرد که مهاباراجه صاحب هم نامی از کماران لاهور
 از شرف و فساد و کجایان باغی مطلق مستند بل احوال است که بعد کج کرده و فتن کل افواج انگریزی
 جمعی از ان فتنه پردازان که هنوز اخراج کلی شان از ملک پنجاب نشده است در اکثر مقامات
 شرف و فساد بعضی مخفی و بعضی ظاهراً کرده افتاده اند فراهم شده مثل سابق ضرری ندارد
 و فوج آثمی که در نجاست بران اعتماد نیست که ایشان دفع سکهای کنند و چونکه فوج خلاصه حکم
 انگریزی یک فلم ازین سرکار جواب شده است ملک هم شهر لاهور از فوج خالی است آنحضرت
 ماندن فوج انگریزی در بخا آن جماعت باغبان اجرات هم بیکونه شرف و فساد کردن درین کار نخواهد
 سرکاره جناب لار و صاحب بدین مرتبه اعانت و حمایت در عین لاهور فرموده اند اگر این در نجاست
 هم پذیرا سازند موجب مزید عنایت و الطاف خواهد شد و بعد از ان که مهاباراجه صاحب نظم و
 نسق سرکار خود بدین فوج جدید معتبر خواهند کرد آنوقت فوج انگریزی از ملک در علاقه کار
 سرکار لاهور رجاست فرمایند اگر چه لار و صاحب اگر که منظور بود که فوج انگریزی آنجا
 تا کل اختیار در ملک پنجاب مهاباراجه دلیپ سنگه باشد مگر بایس خاطر و همراه ایشان این درخواست
 مشروط بشراط خطبه که در عهد نامه دومی مندرج است قبول و منظور ساختند اکنون بقول خطبه
 اول و دوم را که دار و دیو بود برای مناسبت کتاب که در فارسی نوشته ام میباید در فارسی
 ترجمه نموده درج کردم تا بلاخطه این عهد نامه ها کل حال بند و بست ریاست لاهور که بعد از
 فیما بین بر و سرکار از طرف اهل لایان سرکار انگریزی همی آمده است بخوبی معلوم کرد و اول خطبه
 اول که فیما بین سرکار انگریزی سرکار لاهور و سرکار پنجاب منضم ماسج که کشف شده
 مشتمل بر شانزده فقره چون سبب عهد شکنی سکهای که با فوج سرکار انگریزی میباید
 بنکیند و بدین ملک سرکاری خود در عهد سابق که فیما بین سرکار چهار اجه میباشند که سرکار
 در حال کینه از گذشته و نه عیسوی معتقد شده بود و نقض کرد و دید که این ضرر و رشده که چهار اجه
 در میان بر و سرکار بر حوصوف معتقد کرد و تا بعد ازین نوعی فتنه و فساد و سبب این عهد نامه سرکار

فوج
 در
 فتنه
 ماسج
 خطبه

در سرکار لاهور واقع شود چنانچه بوجه آنکاران معتبر بود و سرکار این عهدنامه نیز مرتب
شد از طرف سرکار انگریزی ایست کار به صاحب سکرتر گورنمنت هندوستان و سرکار این
صاحب اینست بنویسد که در میان سرکار لاهور و بیانی رام سنگه و در
چهره سنگه انگریزی و والد سردار بنو سنگه و راجه لال سنگه و سردار تیج سنگه و دیوان دیناناه
فقیر نور الدین برای انعقاد عهد جدید مقرر و معین شدند و تفصیل شروط و شرایط که
مستند به عهدنامه اول شرط اول در میان چهار راجه لال سنگه رئیس لاهور و سرکار
انگریزی همیشه دوستی اتحاد خواهد بود و گاهی جنگ خواهد شد شرط دوم هم چهار راجه موصوف
لک و دو آب را که در میان تلج و بیاس و قسمت سیرکار انگریزی دادند آئینه کسی از آن
ایشان در آن دعوی نخواهد کرد شرط سوم تمامی قلعه ها را که در میان این دو قبه و هند سیرکار
انگریزی تقوین کنند شرط چهارم آنکه چهار راجه یک نیم کرو و روپیه عوض اجراجات
هم که سبب جنگی فوج لاهور و در سرکار انگریزی افتاده بود دادن قبول کرد و در خانیچه بجاه
لک و روپیه نقد درست خواهند داد و عوض بگیرد و روپیه که بفعل دادن نمیتوانند نامی ملک
گوستان حقوقیکه در میان دو سند و بیاس و قندم ملک کشمیر و هزاره برای دوام
سیرکار کنی و ادم شرط پنجم آنکه بعد مرتب شدن این عهدنامه بجاه لک و روپیه بکشد و نیم کرد
روپیه مذکور بنود و نقد خواهند داد شرط ششم آنکه چهار راجه صاحب اقرار کنند که تمام
فوج سرکش ملازم خود را نتواند به طرفی داده و بکشم موقوف خواهند کرد و فوج آئینی موفی
چهار راجه رنجیت سنگه صاحب نتواند خواهد خواهند یافت شرط هفتم سرکار لاهور فقط بیست و
پلشن پیاده فی لمیشن بیست و سپاهی و دو دوازده هزار سوار نوکر خواهند داشت و سوا
از این بدون اجازت سرکار انگریزی نگذارند و اگر غرض ضرورت قدری زاد از مقدار
ذکور فوجی را با اجازت سرکار نخواهد زد باید که بعد رفع آن ضرورت آنرا موقوف سازد
شرط هشتم فی شش ضرب توپ که در جنگ افتاده بود و آن توپها بدست سرکار انگریزی

نامه اند باید که آن همه توپ را حواله سرکار موصوف نمایند شرط پنجم آنکه جمیع وجوہات
 محصول از دریای بلیج و بیاس تا سرحد متبن کو شود و از آنجا تا بلوچستان کل تعلق بسرکار
 انگریزی خواهد داشت سرکار موصوف آنرا تحصیل کرده نصف آنرا در سرکار لاہور خواهد داشت
 و برای آمد و رفت تجار و سافرن ممانعت نخواهد شد شرط و ششم آنکه اگر سرکار
 انگریزی برای حفاظت سرحدات ملک فوج خود را بجایانی بردن خواهد داشت بار لاہور رسانید
 سلمان رسید و کشتیها بر ذمه خود خواهد گرفت مگر خرج آن ذمه سرکار انگریزی خواهد افتاد و
 از ہر جا کہ گذر فوج انگریزی خواهد شد پاس مذہب باشند کان آنجا ملحوظ بسرکار انگریزی خواهد
 شد شرط ہفتم در بار لاہور کسی را از قوم انگریز و مردم امیکا وغیرہ باشند کان ملک و
 بدون اجازت سرکار انگریزی لازم نخواہند داشت شرط و ہشتم راجہ کلاب سنگہ
 رایست آن ملک کہ از وقت مہاراجہ کہر کہ سنگہ نزد اوست و ہم بہ نسبت آن ملک کہ
 بعد نوشتہ شدن این عہد نامہ سرکار انگریزی او را بوجہ خیر خواہی ہر دو سرکار در
 خصوص مصاحفہ کنائین خواهد داد سرکار لاہور حاکم مستقل بداند و یک عہد نامہ
 در میان راجہ کلاب سنگہ و سرکار انگریزی نیز خواہد شد شرط سیم و نہم اگر دیکہ ام
 ام فریامین والی لاہور در راجہ کلاب سنگہ تنازع واقع شود باید کہ طریقین رجوع بسرکار
 انگریزی کنند و انجہ اہالیان این سرکار انفصال کنند رئیس لاہور را منظور کردن
 خواہد شد بشرط چہارم و ہشتم حد و ملک لاہور بدون صلح و اجازت
 سرکار انگریزی تبدل نخواہند شد شرط یازدہم آنکہ در امور ملکی و خانگی
 در بار لاہور سرکار انگریزی را نہ دخلت خواہد بود و لیکن اگر در کدام امر مہاراجہ
 صاحب رجوع باین سرکار خواہند کرد لواب کورز جنرل بہادر از راہ
 خیر خواہی و ہوا خواہی شان دست انداز خواہند شد
 و بتاریخ نیست و چہارم ہاچ نہ حال لارڈ صاحبکار در کتب لدیہ نہ شریف باشد

تیمک

تیمک

تیمک

تیمک

تیمک

تیمک

تیمک

تشریف فرما شده در بار عام گردند و بعد ملاحظه جهاد فی جدید مقام جالند هر طرف کوشند
نهشت فرمودند نقل عهدنامه دوم سر قومه است و چهارم حاج سید احمد
فیما بین سرکار انگریزی رئیس لاهور ششما شش و فقهه چون باران

درخواست و شش فوج انگریزی در شهر لاهور برای حفاظت ذات چهار راجه صاحب
حیات امرای دربار و شهر تا نوک و تیار شدن فوج جدید از خواب کور نه چهل پیاورند
نواب صاحب درخواست مذکور را قبول فرمود و در نیاب این عهدنامه ششما شش
دفتر تحریر داده نقل این عهدنامه که در اردو بود نیز در فارسی ترجمه نموده در پنجشنبه

تفصیل و فعات بنگانه که در عهدنامه و میمند

و فقه اول لار و صاحب هر قدر فوج انگریزی که برای حفاظت دربار لاهور مناسب
خواهند داشت امور خواهند نمود و بعد ماه دسمبر ۱۲۸۰ عیسوی که درین زمان
فوج جدید لاهور تیار خواهد شد حکم برای برخاستگی فوج خود خواهند کرد و فقه
و دوم چون چهار راجه دلب سنگه بر حسب خوشی خود درخواست نصب فوج انگریز
در شهر لاهور کرده بود لهذا از اجازت جهاد فی فوج و تیار نگه داشتن برای افسران
ذمه چهار راجه صاحب موصوف خواهد شد و سوای ازین هر خرجی که از نگه داشتن فوج
مذکور در سرکار انگریزی بیفتد چهار راجه صاحب آزاد امداد خواهند داد و فقه
سوم چهار راجه صاحب فوج جدید خود را زود نوک و ششما اطلاع آل وکیل انگریز
میکرده باشند و فقه چهارم در میاد مذکور چهار راجه صاحب فوج خود را
نوکر دارند یا دارند بعد گذشتن میاد مذکور فوج سرکار انگریزی برخاسته خواهند
و فقه پنجم حقوق جاگیر داران که از خاندان چهار راجه شش سنگه و کهرک سنگه و شیر سنگه
تعلق میدارند در سرکار انگریزی موقوف خواهند شد و جاگیرهای کسانیکه در ملک آینه موقوفه
خواهد بود تا حین حیات او معاف خواهند و فقه ششم سرکار انگریزی تحصیل فصول

و فقه

و فقه

و فقه

و فقه

و فقه

و فقه

و فقه

که در ملک موقوفه خواهد نمود باید که کارگران را در آن مهراجه صاحب در آن اعانت
 در کنند و قعه هفتم سرکار لاهور را بر قدر سباب از قعه های موقوفه
 سوای ضربهای توپ در کار باشد آنرا طلب نماید اگر سرکار انگریزی را بعضی از آن
 اسباب مطلوب خواهد بود گرفته قیمت آن در سرکار لاهور خواهد رسانید اگر سرکار لاهور
 فروخت آن بجهت جای دیگر داشته باشد بفروشد مانعت آن نخواهد شد بلکه سرکار انگریزی
 درین امر دشان خواهد نمود و قعه هشتم از جانب هر دو سرکار این
 و کشتن مقرر کرده شوند تا فریقین جدا و ملک موقوفه را معین کرده و منقول
 عهدنامه فیما بین سرکار انگریزی و راجه کلاب سنگه منقول
 برده شرط مرقومه دوازدهم تاریخ ششم عتبات و دوازدهم
 تاریخ سه ذی کعبه کورنواب کور زجنل ببادراز لاهور بطرف امرت سر قشربف فرما
 شد و در آنجا رسیده کلاب سنگه را خطاب مہاراجکی داد و رئیس ملک جو خوره
 بالاسقت لال ساختند و همانجا این عهدنامه مقمن برده شرط فیما بین سرکار انگریزی
 و مہاراجه کلاب سنگه مرتب کرد و در شرط اول سرکار مدوح مہاراجه کلاب
 و اولاد او را که ذکر باشد تسلیم بعد تسلیم تمام ملک کوهستانی که جانب مغرب او
 و طرف مشرق در دوسنده و قیمت تقوین کرد و این ملک یک حصه است
 ملک که مہاراجه دایپ سنگه در سرکار انگریزی تقوین نموده اند شرط دهم در حد
 این ملک امین و کشتن برای تعیین حدود آن از طرف مہاراجه کلاب سنگه و سرکار انگریزی
 مقرر شود شرط سوهم آنکه بهوض این ملک مہاراجه کلاب سنگه بحد و پنج ملک
 روپیه ناکس شاهی در سرکار انگریزی و اوج متبیل کرد و در آنجا آن سیت و پنج
 ملک روپیه قبل از ماه اکتوبر در سرکار انگریزی داخل خواهند کرد فقط
 شرط چهارم آنکه در ملک مہاراجه کلاب سنگه در آن املاع سرکار انگریزی باشد

قعه

قعه

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

تاریخ

نخواهند شد شرط پنجم آنکه اگر کدام نزاع در میان دو بار لاهور و مهاراجه
 کلاب سنگه واقع شود و مهاراجه مذکور آن مقدمه را در سر کار انگریزی
 رجوع نماید و درین صورت هر چه صاحبان انگریز بخواهند مهاراجه مذکور را قبول و
 منظور کردن خواهد شد شرط ششم آنکه مهاراجه کلاب سنگه و اولاد او و اولاد
 می کنند که اگر فوج سرکار انگریزی برای مقابله کدام دشمن در ملک او شده بکدام
 سمت بروند و ایان مع فوج خود معین و مددکار فوج مذکور خواهند شد شرط
 هفتم آنکه مهاراجه کلاب سنگه اقرار می کنند که کدام انگریز و یا باشند ملک
 امریکه و غیره باشند کان فرنگستان را بی اجازت سرکار انگریزی لازم نخواهند
 شرط هشتم آنکه مهاراجه کلاب سنگه اقرار می کنند که شرائط پنجم و ششم هفتم
 سند رجوع عهده اول که فیما بین سرکار انگریزی و دو بار لاهور شده است
 منظور خواهد شد و شش شرط نهم آنکه هرگاه کدام دشمن بر ملک مهاراجه حمله
 حمله و یورش کند سرکار انگریزی مدد او خواهد کرد و شرط دهم آنکه مهاراجه کلاب
 برای تقطیع و نگهیم سرکار انگریزی بر خود لازم کرده اند که در هر سال یک سب
 و آرد و بیش که از سوی آن شال می بافند و سه زوج و دو شاله نیز سرکار موصوف
 خواهم کرد و فقط و سبب و ن قیام فوج انگریزی در لاهور شال برای عرض چیست آرد و
 گردون و نوازی صاحبان فوج و توپخانه نیازمند راجدال سنگه و زیر این اطفال خود را
 بمسلمانان که ایستاده بچای طفل را موقوف کرده و یک اخبار نویسنده چون مقام و سایر
 مهاراجه کلاب سنگه است مقرر نمود احوال شمار و نوازی آنجا بصفه رانی صاحب نوشته باشد
 و بهای سنگه سیر را کی چند در ملک و آب بصفه و کالت مقرر گشت و سبب چه بارم را
 ضلع مالیا بخله جا که هر چه سنگه کالیواله که در سبب اخیر گشته شد در سرکار انگریزی ضبط کرد
 و در اجاره لال سنگه در هر یک یک غنای مال و شش و دیگر شایسته که در لشکر ابرو و در شایسته

ساخت و دیوان را چو در سپاه پشاد مس و دو کپین سپاهی برای اسب و سبست سرحدات و کشت
 و جان لانس برادر میرزا لانس اجنت که در دو آب کشتن شده اند چهار چهر را معرفت صاحب
 محشر شاه دلی طلبه پشت و در سبست و چهار ماه مذکور را در دماغ صاحب در لایه تشریف
 در بار عام نمودند سکهان ذی عزت و جمیع را بهای آن نواح را ملازمت خود مشرف شدند
 و نسبت راجه پتالدار شاه و شد که ابا لسان سیر کاراگریزی از خد شکراری و رسید رسا
 شاه بسیار راضی و خوشنود و سبست و حکم شد که بوقت آمد و رفت راجه مذکور در شکر اگریزی
 پانزده آواز توپ بتقریب سلامی سپرده شده باشد و قدری ملک نیم بجای وی حسن شد
 راجه مذکور عطا شد و حضار در بار عرض کرد که راجه لا دوده که با فوج سکهان شریک شده
 با افواج اگریزی بجنگید در حق خود بسیار بد کرد و آخر سبزی اعمال خود رسید و راجه
 که در جنگ شریک سکهان بود در بار آمدن نیافت و رئیس فرید کور شاه را بهر رعایت
 خطاب را بجای غایت شد و همچنین دیگر سرداران و رئیسان بجای وی حسن خدا تکیه از
 ایشان در نیم سبست سیر کاراگریزی عمل آمد بود و یافتن خلعت و خطاب معز و ممتاز شد
 و بیان رفتن و دود و پنجاه و شش ضرب توپ سکهان که در جنگها
 بدست افواج اگریزی در آمده بودند در طرف کلکته بموجب حکم لا دود
 بیاد دود و پنجاه و شش ضرب توپ که بمحله آن دود و سبست ضرب را بیاد آن فوج
 اگریزی از سکهان در جنگ انشاع کرده بودند و سی و شش ضرب را بعد داخل شدن
 فوج اگریزی در لا بور عند اطلب چهار راجه و سیپ سکه دادند با تمام لغزش گور سکهان
 از راه خشکی روانه کلکته شدند در آشنای ماه بهر شهر شری از دلی و اگره و آله آباد و کانور
 و غیره که میر رسیدند آنهمه توپها را در میدانی و شیخ تبرئیب صفت استاد و میگرد
 و سیر کا جمع صاحبان اگریزی و مردم آن شهر و صنیع و لشکر برای تماشای آن توپها فراهم
 میشدند یکی از صاحبان اگریزی باوازلن میگفت که دود و سبست ضرب توپ این فوجها

ازین توپها فوج انگریزی در چهار جنگ مقام مذکوری و فیروزپور و البوآل و سوبروان در
 مدت شصت روز از سیکان گرفته است و سی و شش ضرب را از دربار لاهور بعد از صلح یافته
 و کسی را از دین و نزدیک فتن این توپها بوقت تماشاکردن منع نمیکند و ملک بخوبی ملاحظه
 میکنند و اکثر مردم گفته هر توپ را میخوانند و نقل آن میکردند و همین طریق و وضع این
 توپها را بگفته بودند و از آنجا که در لندن خواهند بود و غرض از تماشایش و شهربان این توپها
 شهر شهزاده لاهور تا بگفته ملک تالیدن دین وضع و طریق آن بود تا عوام الناس که از گفته
 مردم بازاری و اهل حرفه مثل کاربانان که از ملک پنجاب می آمدند و از حقیقت حال اینهمه معلوم
 آگاه و مطلع بودند غلبه سیکان را بر فوج انگریزی زبان زد کرده بودند و بشاید این توپها و
 دریافت کردن مضامین کند ما که بر یک نام چهارچوب نیست سکه و کپک سکه و سرکار خالصه
 غیره و مال تباری در نظام درنگنده است دریافت کنند که سران غلبه و نصرت فوج انگریزی هرست
 و مغلوبی سیکان درین جنگها شد و آنچه در عوام بر عکس آن شهرت یافته بود در سر و سر و
 بی اصل است و در فرستادن توپهای مذکوره از همین کردن اخیال و الواف زکاوان کاروان
 و خلاصیان و غیره غلبه و غلبه و سپاه انگریزی و از همراه بودن صاحبان انگریزی و صاحبان
 هزار بار و پیر سرکار کسی بصرف درآمد گویند اگر چه در ابتدا از همین شدن فوج انگریزی
 و لاهور بسیار امن و امان لاهور و اطراف حاصل شد مگر ز میدانان مالکداران و در وقت
 حال ضعف سرکار لاهور در ضلوع و اطراف آن سرشورش بدو شده بود و داری افضل
 بحسن تدبیر و نفوذ دادن افسران مع فوج انگریزی در اطراف ملک پنجاب غدر و فساد و در ضلع
 و اطراف دور دست موقوف گردید و جمیع رعایای ملک مهاراجه دیپ سکه و مهاراجه کلاب
 در اطاعت و ادای خراج حاضرند و اگر کسی از آنها آئینه ترو و کشتن خواهد کرد از دست
 فوج انگریزی سزای اعدام خواهد رسید و چون شیخ امام الدین پیر شیخ غلام محی الدین
 عامل سابق مغزول کشی نائب مهاراجه کلاب سکه را بعد از صلح و نوشته شدن عهدنامهها

سبب اغواي لال سنگه وزير که خطوط مخفی با و نوشته بود عمل فراد و با و می بخشد و تا چند هفته
 بهنگامه قتال جدال با مردم راجه مذکور کرم داشت و از طرفین جدا مردم کشته و زخمی
 کردیم و نیز میر لاریس صاحب اجنت بدرافت حال این شرف و فساد و کشتن میرفته بعد از
 نازده جنگ و خونریزی شیخ امام الدین را همراه خود و لاهور آورد و فرستاد مذکور بوقت و کجا
 ظاهر کرد که من موجب نوشته وزیر در بار لاهور نشان میا راجه کلاب سنگه را عمل فراد و بود
 و با آنها جنگیدم و خطوط وزیر را با حلقه صاحب اجنت در آور و چنانچه بعد از ثبات حال
 وقتیه پردازی لال سنگه وزیر که باعث قتل صد نفوس در کشمیر شد از منصب وزارت معزول
 و از شهر لاهور خارج کردید و با فضل او در آگره است کاسی در ریاست لاهور و خل نخواهد رفت
 و مشهور است که بعد معزول لال سنگه از وزارت این منصب جلیل را برای میا راجه کلاب سنگه
 بخویر کرده بود و مذکور که از بس داشتند و آل انوشیروان تر قبول کرد و بخود و اندیشه اکنون
 من بجای سرکار انگریزی و ملک جو و کاشمیر غیره ممالک کوهستانی حکم بالا استقلال بخند
 رئیس لاهور ستم را اینقدر ملک حکومت کافی است زیاده ازین حمله و سپس ندارم راجه فخر
 که در تبعیت فرمانبرداری رئیس لاهور بوده مورد الزامهای هر و سرکار و محسود و انکار
 ریاست لاهور باشم و چون امان سرکار انگریزی سوای میا راجه کلاب سنگه و ریاست
 سرداری دیگر را که داشتند و صاحب تدبیر و باو یاست باشند و بی نقصانیت بدون عداوت
 دیگری انجام امور ریاست لاهور را انتظام در خصوصاً درین ایام که رئیس آنجا صغیر
 نا بالغ است نیافتد جناب لار صاحب و میر لاریس اجنت لاهور را رسیدن میا راجه سنگه
 بعد بلوغ بر منصب وزارت آنجا سر فرما مور فرمود و مذاکره این امر و اقیست یقین که اکنون
 جمیع امور ریاست لاهور بی شرف و فساد بخوبی انجام پذیر شوند و ثقل و تصرف و بی نظمی
 هم در آن سرکار نشود و واحدی از سرداران و فیسران فوج لاهور بر شورش و فساد
 نخواهند برد و استیل که تبه می باشد و شرف و کرامت تو بهای که مال

توپهای سکه‌ای که از لاهور کنگره رفته اند و از نظم آهنی بر هر یک توپ کنگره
 و شش توپ از آن خرد بسیار خوب صورت و برشته‌های بر یک شام کنگره
 و رنگ برنگ نقوش بصفت کاری عجیب نقوش بود و از آنجمله یک توپ خاص را
 دیدیم که باطل از نقره جنالص بود کتبه توپ اول اکال بهای نظم قوی طلوع
 شاه بخت سکه همه ملک رانده کرده خوشک که بر سکه شهنشاهه عالی مکان که در آنجا
 کوران بود و در آن فتح جنگ شد در زمانی تیار که سبده صمد و بود و بشماره و چا
 محمد ابرین توپ شد رای سکه که در جانشانیت او سید رنگ بموجب صلاح لاهور
 جیسکه یار غلام نبی گفت تاریخ وار و خطا کرد و تار کیر تاریخ پنجم ماه که سبست ۱۸۸۴
 و سواى این عبارت چیزی در شاستر کنده بود کتبه توپ دوم نظم حائر در ماحان
 و دل بسی داغ کهن دارم حذر کن ای رقیب از من که آتش در دهن دارم قطعه ای
 توپ زنواب نامدار در رستی و پرست خود یکانه اثر در دمی و شیر شادی کج
 ماری و مهره و در صاحب خزانه سرکار نواب محمد شجاع خان بهادر صفت جنگ سکه
 السنوی همش که شکن بوزن یکصد و ده من کوله بمقدار و دهن بارش نصف از کوله
 وزن کتبه توپ سوم توپ سی بان برون بابت شتا هادی طول سی ال الله و
 ۱۳۴ دی و بعض عبارت در شاستر بود کتبه توپ چهارم سری اکال بهای
 نظم سبست این توپ مصر علی رام با نقش کتبه شست و نصرت نام ضرب آتش نشان
 و برن کشار صبح اعداز و دوا و چون شام سبست کتبه توپ پنجم بفضل اکال
 سبای از حکم پادشاه بخت سکه بهادر بلند اقبال توپ جنگ علی با شام جابر اکال
 صوبه سکه ساخت و در سلطه لاهور سبست درخت سرو و شست سکه کتبه توپ
 ششم بفضل سری اکال پور که جی از حکم بخت سکه پادشاه بهادر بلند اقبال سکه
 کارخانه و در سلطه لاهور با شام جابر اکال سبست عمل سپران سکه کتبه توپ هفتم

شش

شش

شش

شش

شش

شش

شش

شش

بفضل سری اکال پور که جی مهاراجه بخت سنگه بهادر دام کله و سلطنته سری مهاراجه صاحب
 ادب راج در ضرب موسوم نصرت بان حسب الامر اقدس در ۱۸۹۳ سال اجه کبراجیت با تمام
 صاحب ارطوفطرت فلاطون فطنت موشو شوالیر جنرل کورث صاحب بهادر بخت سنگه
 کتبه توپ ششم پن توپ چیزی در شاشتری نوشته است کتبه توپ
 انهم فضل اکال از حکم پادشاه بخت سنگه بهادر بلند اقبال توپ شش بان با تمام جواهر
 کارخانه صوبه سنگه و اسلطنه لاهور شش و تحت سردار تیج سنگه کتبه توپ
 و هم فضل اکال از حکم پادشاه بخت سنگه بهادر بلند اقبال توپ بان با تمام جواهر کارخانه
 صوبه سنگه کارخانه اسلطنه لاهور شش و تحت سردار تیج سنگه کتبه توپ یا ز و هم
 بفضل سری اکال پور که جی مهاراجه بخت سنگه بهادر دام کله و سلطنته سری مهاراجه صاحب
 در ضرب موسوم نصرت بان حسب الامر اقدس در ۱۸۹۳ سال اجه کبراجیت با تمام صاحب
 ارطوفطرت فلاطون فطنت موشو شوالیر جنرل کورث صاحب بهادر بخت سنگه کتبه توپ
 و و اگر هم بموجب حکم حضور فیض کورنگه صاحب راج خالصه پادشاه بخت سنگه جیو
 دام اقبال با تمام سیان کا در شش قلمه مبارک لاهور توپ دیوان لاله موئی رام و رام بال
 نیارند شش اسم توپ شش جنگل محمدیات کتبه توپ سیر و هم بفضل سری اکال
 پور که جی مهاراجه بخت سنگه بهادر دام کله و سلطنته سری مهاراجه صاحب راج در ۱۸۹۳
 از راجه کبراجیت در ضرب موسوم لیلان حسب الامر اقدس علی حضور انور
 در شش با تمام صاحب ارطوفطرت فلاطون شان شیر شوالیر جنرل کورث صاحب بهادر
 و عید کا بحسب خدمت فضل علی کیدان شاگرد صاحب مروج بهادر بخت سنگه کتبه
 توپ چهار و هم فضل سری اکال پور که جی مهاراجه بخت سنگه بهادر دام کله و سلطنته
 سری مهاراجه صاحب راج در ۱۸۹۳ سال اجه کبراجیت در ضرب موسوم لیلان
 حسب الامر اقدس علی حضور انور در شش با تمام صاحب ارطوفطرت فلاطون

سختی

سختی

سختی

سختی

سختی

سختی

سختی

فداطون خان شیرشوالیر جنرل کورث صاحب بهادر و رعید کا بحسن خدمت فاضل علی علیا
 شاکر و صاحب مدوح بخیر شد لقبه توپ پانزدهم ارب سہای دہ سکہ
 رانوب سکہ کل تیار شد نسبت کتبہ توپ شانزدهم نظم است این توپ در کال
 و ان از دم خود شرابرق ایشان یکا آواز خود کند ناگاه آنکست دشمن چود و در حق
 سیاه پنی فتنج قلعه سخت چو جنگ زمین سبب نام گشت متحرک و رعید پادشاه بخت سکہ
 بهادر توپ سردار جلال سکہ شیرانیہ با تمام عشق و لیاقت و شجاعت علی ای سکہ توپ ساز و در حال کج
 و شصت و ششاد و هفت اقامت کتبہ توپ پانزدهم بفضل سری کال پور کہ جی از حکم سکہ
 پادشاه بهادر و اقبال توپ شیرکشی کارخانہ دار السلطنہ لاہور با تمام و ابرار نسبت علی ای
 سکہ کتبہ توپ پانزدهم ضرب رام با فضل سری کال جی بعد پادشاه و جہاد
 بعد بیشتر زمان کرن دوران مہاراجہ و سراج بخت سکہ بهادر و خلد اند کہ سقر بہا ر کاہ سکہ
 صاحب در کاہ خاص خاص خاقانی سردار خوشحال سکہ در سخت کجزار و شصت و نو و چو کج
 مطابق کجزار و د و صد و پنجاہ و چار بجری با تمام با کبی خان توپ ریز تیار کساید
 توپ نوزدهم اول برین توپ تھری از انگریزی کند بہت نظم است این توپ در کال
 و لطف کوبند سکہ و از حکم شانزادہ کور و نوبال سکہ شد توپ نو طایفہ جنگ شہ سکہ
 منصوب توپخانہ جنرل تیج سکہ ضرب سورج کبی ساخت لاہور نسبت ۱۸۹۴ کتبہ توپ
 توپ بیستم فضل کال نظم از فضل کروناک و لطف کوبند سکہ و از حکم پادشاه بهادر
 رنجیت سکہ نظم سکہ شد توپ نو تیار عدد و کوب در دربان منصوب توپخانہ جنرل
 تیج سکہ ساخت دار السلطنہ لاہور کارخانہ صوبہ سکہ نسبت ۱۸۹۵ کتبہ توپ
 بیست و یکم بفضل سکہ کال پور کہ جی مہاراجہ بخت سکہ بهادر و رام مکہ و سلطنت سکہ
 مہاراجہ و سراج ہذا ضرب موسوم اندر دربان حسب الامر سلطنت اقدس در ۱۸۹۴ سکہ از راجہ کج
 با تمام صاحب از فطرت فطرت موشو شیرشوالیر جنرل کورث صاحب بہادر رعید

کتابه توپ بیست و دوم برین توپ که از این است از که عبارت هندی کنده است
کتابه توپ بیست و سوم برین توپ آینه چری از حروف انگریزی نوشته است
کتابه توپ بیست و چهارم سنبت ۹۰۲ مسیح حضرت مرتب ساخت توپ پاژده
مثال برین عدد سالی آئین الملک امام الدین بهادر خطابانی شاهانه شاهی شاهجهان
کتابه توپ بیست و پنجم اول قدری عبارت شاستری نوشته است بعد سری ایچ
سهای سکر راجه سویت سنگه بیست و ششم توپ بیست و ششم فضل اکال پور که
پادشاه غنیمت سنگه بهادر بلند اقبال توپ راه بان با بهنام جواهر بل کارخانه صوبه
لاهور سنبت ۱۸۸۴ کتابه توپ بیست و هفتم اول چری در شاستری نوشته است
اسم این توپ از سرکار عالی جناب حیت تحریر تاریخ سنبت ۱۸۷۴ کتابه توپ
بیست و هشتم برین توپ تمام عبارت انگریزی خوش خط کنده بود کتابه توپ
بیست و نهم برین توپ نیز همان عبارت توپ سابق و همان نمبر کنده است
کتابه توپ سی و یکم فضل اکال پور که جی از حکم پادشاه غنیمت سنگه بهادر بلند اقبال
توپ جواهر الاهی کارخانه دار السلطنه لاهور با بهنام جواهر بل سنبت ۱۸۹۴ اعلی سیران
کتابه توپ سی و یکم فضل سری اکال پور که جی از حکم پادشاه غنیمت سنگه بهادر بلند اقبال
توپ خالصه پند کارخانه دار السلطنه لاهور با بهنام جواهر بل سنبت ۱۸۹۴ اعلی سیران
کتابه توپ سی و دوم فضل اکال از حکم پادشاه غنیمت سنگه بهادر بلند اقبال توپ بنوشت
در کارخانه صوبه سنگه دار السلطنه لاهور سنبت ۱۸۸۴ در تحت تیج سنگه کتابه توپ سی و سوم
برین توپ عبارت شاستری کنده بود کتابه توپ سی و چهارم فضل اکال پور که جی از
حکم پادشاه غنیمت سنگه بهادر بلند اقبال توپ شیو برش بان کارخانه دار السلطنه لاهور با بهنام
جواهر بل سنبت ۱۸۸۴ اعلی سیران سنگه در تحت تیج سنگه کتابه توپ سی و پنجم
فضل ری اکال باقی عبارت چنان سنگه که بود که خوانده میشد کتابه توپ سی و ششم

از فضل کردناک و لطف کونیند سکه از حکم پادشاه بهادر خست سکه شد توپ نوبت
 عد و خوار بهرت بان منصوب توپخانه سردار سکه سببت ۸۹۰ کتبه توپ
 به قسم بفضل هری اکال پور که جی ضرب رام بان بهید پادشاه حجه جدید شتران این
 دوران چهار جبهه و برج بخت سکه بهادر دام اقبال حسب احکم مقرب باکر کا پهلوانی حیا
 درگاه خاص الخاص خاقانی سردار خوشحال سکه در سببت کیزار و شصت توپ کبراجیه مطا
 کیزار و دو صد و پنجاه و چهار سحر به با تمام باکی خان توپ ریز تارکنازید آفتاب توپ
 سی و ششم بر توپ چیزی بطل بندگی کننده بود مکر حیدان مشکو که بود که خوانده شد
 بنده سال در انگریزی این بود ۷۹۸۷ او بر توپ ۲۸ و ۲۹ عبارت در انگریزی
 کند بود درین عبارت نام پادشاه بخت سکه و سه انگریزی ۱۸۳۲ عیسوی درین

باقی احوال ریاست لامبور که زبانی مردم معتبر و ثقات بهماست

کونیند راجه سوچیت سکه وقت فضا کردن زر معدیه به بطریق امانت و سرکار انگریزی
 با فضل مهاراجه کلاب سکه برادر راجه متوفاه مذکور دعوی آن زر کرده چنانچه دعوی و حقیقت
 آن نیز بپایه ثبوت رسید سرکار موصوف آن امانت را در مفاد پنج لک و پیه بعضی
 کوبستانی از مهاراجه مذکور طلب میداشتند چرا که گفتند مشهور است که هرگاه مهاراجه
 شیر سکه در بلوای سکبان گشته شد مهاراجه دلپ سکه را بر سبب ریاست لامبور
 والده صاحب او شازمهارا کرد و نذر که مهاراجه مذکور صغیر پس است را نصیب بهائی لال سکه
 برادر حقیقی خود را است وزیر مهاراجه دلپ سکه ساخت اجه لال سکه که این امر ناگوار خاطر بود
 ورنی دفع بهائی لال سکه گشته آخر او را از خد فریب قتل گنا نید و بجای او خود وزیر کو و چنانچه
 در وقت جنگ سکبان با فوج خلکشی همین لال سکه بر منصب وزارت لامبور منصوب و در مایه
 در کسپ در میان و فیروز پور موجود بود و سبب جنگیدن سکبان با سرکار انگریزی چنان
 می کنند که سبب عبور کردن سکبان از شهر لامبور این طرف تلج و بعضی اضلاع و علقه

که در عمل لاہور بود و قریب چھاوونی لد بیانیہ و فیروز پور واقع مثل علاقہ بہی و دہرم کوٹ
و کوٹ عیسی خان و قلعہ کہو کہ در ہری پٹن بہت فیامین بھکان و مردم سپاہ ہر دو چھاوونی
انواع فساد و بھکا چھاو بر پاختہ نوبت کشت و خون ہر سید با بران سترات و کشت
کہ حاکم کل علاقہ لد بیانیہ و غیرہ سرکاراگریزی بود بحضور خواب گوزر جناب ہاورد و کشت
رہوڑ شت نمودہ رومی خود نوشت کہ اگر این چند علاقہ لاہور کہ قریب چھاوونی لد بیانیہ بہا
طرف قتل و قتل و جمع آہنا زانہا چ نک و بیہشت اگر کد ام صورت و تہہ ہر از دربار لاہور
بطریق معاوضہ مالک و کرازان سرکاراگریزی خواہ بطریقہ و ستاجری و عمل سرکاری
بیاید تا آدیت بھکان علاقہ لاہور و عمل سرکاری بالکل موقوف و مسدود کرد و ناچھو
قصہ فساد شود و کونید جناب لارڈ صاحب احسان ای کشن مذکور نمودہ بدر بار لاہورین
حال انوشہ استمزاج تبدیل علاقہ مذکورہ نمودہ بدین طور کہ سرکار لاہور خواہد بود
علاقہات ملکی دیگر از سرکاراگریزی بکیرہ و یا زرخور آن سال سال از سرکار مذکور گرفتہ شد
را نصیاحہ والدہ رئیس لاہور در جواب آن بحضور لارڈ صاحب نوشت کہ نظر کجی فی اتحاد
قدیمہ کہ فیامین ہر و سرکار از عہد ہمارا چہ بخت سکہ بکشتہ باشی ثابت و تحقق است تا بدادن علاقہ
بنا بر مصلحتی کہ بدان ایام رفتہ است بھکان دل اضی ایم بہر صورتیکہ سرکاراگریزی خواہستہ باشد بکیرہ
و در عمل و خل خود و اور و بشیر طیکہ فوج خالصہ ہمہ درین امر راضی کرد و زیرا کہ من بالفعل ہوں
رخصت فوج مذکور ہستیار و امری از امور ملکی ندارم حال غلبہ و خود سری آن بر آن صاحب ہم
ظاہر است و در ہمان ایام فوج خالصہ دریافت انجمل کہ را نصیاحہ بدادن آن علاقہات
و سرکاراگریزی رضایت در کمال عظیم و غصہ و عجب اتفاق در ہمان قریب لاہور ہوا
و کشتہ شیعہ بہا و برای ملاحظہ چھاوونی گنبد لد بیانیہ و فیروز پور و ہم بھیت نظام حابر
در ایسی شیعہ شیکہ سابق مرقوم کشت جبریدہ بشیر لہب بردہ بھکان یقین واقع شد کہ ہر
حاکمان جلیل اللہ سرکاراگریزی چہ سبب جازت و بہتر ضاری نصیاحہ برامی عمل و خل و

و دخل کردن در اضلاع مذکوره آمده اند از راه نادانی و خود سری بی آنکه حقیقت حال اورا بداند
 کبار کی زیاد و از هیبت هزار سوار و سپاه و مع توپخانه سنگین دیگر آلات حرب در کل هر کاراگر می
 آمده جنگ کردن شروع نمودند و بزرگواریت فاسد و بپاست عهد گلی با وجود جنگیدن در اینه و جفا
 مردانه در جنگ بزرگیت یافتند و خواسته بودند که بعد غالب شدن بر فوج انگلیشی در لاهور فرقه
 رانی را که با انگریزان سازد و قتل کنند و سپهرش را برده شسته و کبر را بر ریاست لاهور بشانند
 که برادر امر که اندیشیده بودند قدرت یافتند و از هر طرف خائب خاسر گردیدند و نیز گویند که
 سکبان از فوج خالصه بعد جنگ دوم با سوم که مغلوب شدند و بفرقه خیال کردند که جنگ
 و تباهی مردم در واقع ستر برایشان کشیدست بهر صورت که ممکن باشد رفته انصاحب را
 بایکشت پس پنج سوار سکبان بدین راه و در مقامی رسیدند که در آنجا صاحب کشنده در میان حلقه
 بسیار صاحبان انگریز بود اول با و از بلند پرسیدند که فلان صاحب کجاست با او کاری داریم
 و آخر انصاحب رهنماخته دو سوار برق و در بروی پویشش کرده بصر بهای شمشیر حصار
 کشنده را کشند و خود هم از دست دیگر صاحبان مقتول گردیدند اگر ان خیال و فحشیت از جهالت
 کی کشی از فرقه بعد نیست و سابقین ازین اکثر سرداران سک که در مقام امرت سر که جای تیره و
 پرستگاه سکبان است سکوت میداشتند و لاهور تمام فرو دکا و لشکر بخت سک بود آخر فرقه
 رئیس فکور آزادار ریاست خود ساخت و قلع و عمارات تعمیر کرده سلاطین عموریه سکوت میکرد
 و در میان امرت سر و لاهور فاصله میت پنج کرده است مردم شب مانده از امرت سر لاهور
 میرودند و چهارونی له بیانه و فیروز پور بر دو بر کنار هشتاد و پنج ساع و قهند و دریای مذکور سر حقل
 سرکاراگر نری و سکبان است و فاصله در میان له بیانه و فیروز پور چهل و پنجگون است و ملک جناب
 در میان پنج دریا واقع است و لهذا آنرا پنجاب گویند در ایی اول آن که جانب شرقی پنجاب
 سنج است دوم دریای بیاض سوم راوتی چهارم پنجاب پنجم جلم و در میان این پنج دریا
 چهار دواته اند در میان دو آب شرقی که در میان سنج و بیاض واقع است چهارونی جالند

قرار یافته و در دو آبه و دوم که در میان دریای بیاس و روستای شهر لاهور و چهار فی ناری
 واقع و از آن آن که فوج انگریزی در آن ملک فتنه است دم آنجا از مال حق و بارش و
 بر داشته بودند یکی سبب اینکه در سبب و کم حاجت عیسوی پیرهای گور و لایبی که در آنجا
 قلعه لاهور و سبب حفاظت شهر تاده پیر میزدند که در آخر روز گاو آن از چراگاه برشته میگذاشت
 قصد رفتن در شهر کرد و یک کس گور که بر پیر خود مسلح استاده بود و گاو آن از رفتن بیست
 اجتماعی مانع شد تا بر دم آیند و روز در میان روزانه بدن جانوران جزر زرد چنانچه یک گاو
 بلا قصد از او از دست و کشته شد و دم شهر که همه بنویسند و گاوهارا بزد کرده ماده بود
 شد و میر لاریس اجنت و دو سه صاحبان دیگر پیاده پا قصد رفتن در مقام بلوان و در تمام
 بازاری از شر و فساد باز و از آن این راه را بر طرف بر صاحبان سنگ و در آنجا چرخ
 اجنت و یک کپتان از سنگ نانی شان زخمی شدند بر چهره و اطراف بر داشته بزکانهایی
 و پس آمدند و فوج اجنت سواران انگریزی برای سزایی و گرفتار کردن بلوانیان رسید
 صاحب اجنت بمقتضای آتشندگی کل فریادی آگاه فرموده سواران آگشته فرستاد که بقالان
 از دور ترسانند و متفرق سازند و قصد گرفتاری زد و خودشان نمایند زیرا که سزایی ایشان
 سوخت بر بخوریز راجه لال سنگ و زیرت روز دیگر انگاران در بار لاهور کسافی آگاه سبب
 شده بود و در خبر شلاق و بیم بنید و اخذ جریانه قرار واقعی تنبیه و کوشش ساختند و سبب
 بلوای و م این شد که بعضی سپاهیان سلمان کتپ جالند بر برای مقرر کردن یکدیگر و گاو
 بقر قصاص فروخته شدن گوشت گاو در بازار چهار و فی آنجا از صاحب لشکر اجازت خواستند
 صاحب صوف اجازت آن داد و سکبان باشده جالند بر این امر بسیار ناراض شده و
 از ایشان تخ و صاحب موصوف رفته برای موقوفی دکان بقر قصاص را ایجاد خوشتند
 صاحب فرمود این درخواست شما بیجا است زیرا که در بازار لشکر انگریزی شمارا چه سود است
 و بودن این چنین دکان در فوج انگریزی برای گورهای لایبی پسر و درست کمان کوسبب

کتپ
 جالند
 بر

کتپ
 جالند
 بر

سبب عدم منظوری در خواست افروخته و در خشم شده چوب سنگ دن بر مردم آنجا
 حتی که بر صاحبان انگریز نیز شروع کرده و ساعت ساعت مردم بمقامشان فراموش شده
 بلوای عظیم نمودند و چون چند کس از سنگ چوب آنها مخرج کشند سواران ساله انگریز
 در سیده بوجیبایای صاحب کشتی آنجا قریب صد و صد کس را گرفتار کرده قید کردند و
 باقی بلوایان که کجیته رفته بودند بدست نیامدند و اکنون چند دکان بقصر قصابان در چک
 جانند بر مقرر شدند و گوشت گاوی تکلف و علانیه در آنجا فروخته می شود و نیز کونیه برگاه
 لارڈ صاحب بهادر در امرت سرترتین بر دند کلاب سنگه بمشاده گوشت گاوی در میان
 بازار حبش سواران کوره ولایتی بهر کاب لارڈ صاحب مدوح بوجیب تصفیه می شود
 بسیار رنجیده و طول خاطر گردید و از فرط بیخ و ملال بهانه بیاری سوار شدند بخج و لارڈ صاحب
 حاضر گشت آخر عند الطلب حاضر شده عرض کرد که در نوبت ماسکهاں کاو کشتی بسیار
 ممنوع است مقتضایان مادرین باب نوشته اند که هر کس که را کشته و یا گوشت آنرا بخورد
 و حبس است که بشرط داشتن قدرت کشته گاوی را مثل گاوی بچ کند و یا خود را بکشد امرت
 از قدیم است نگاه بکهاں است نام دوم این مقام را بسیار تعظیم و کرم میکنیم و لهذا امری که خلاف
 نوبت ما باشد و آنجا بدین نمیتوانیم لارڈ صاحب فرمود آنچه شما گفتید درست است و ما حفظ
 مراتب خصوصاً پاسداری نوبت بدین هر یک قوم مرکوز خاطر و ملحوظ می باشد که این امر که
 شما شکایت آن کردید در خیابان جوری محل آمده زیرا که غذای مردم لایت گوشت و از کار
 کسی بسیار ولایتی بر روز داده میشود کلاب سنگه گزارش کرد اگر بجای گوشت گاوی گوشت بز
 از سر کار بروج ولایتی خایست شود قاجاری نادر و ارشاد شد این قدر بدین سفر و تمام از کلیم
 میرسد و علاوه و چند سه چند حرف در گوشت بدین خواهی بود و سواران مرکوز عرض کرد که
 بهر سانهین آن تمجید از نان نموده است هر قدر که در فوج ولایت مقتضای امرت است
 خواهی شد مردمان بنده بر روز خواهند رسانید لارڈ صاحب فرمود و نادر و جوی بهر سانهین

و کلاب سنگه حکم لار و صاحب سنادی در باب امتناع کاوشی و شهرت سرشد کونید بکفر
 با و روز سنادی مذکور شخصی کشمیری سلمان کا و یا در کان خودی کرد و چون این خبر را شنید
 شد حکم سبزو و شمیر آن کشمیری شد زیرا که او بعد سنادی حضور رمرنگ این امر شده خلاف حکم
 حضور نموداری سپارش بعضی از تاجران عمره کشمیر قصورش معاف و حکم بکفر فتنه در حرم بکین
 از آن پس صادر شد چنانچه کا کشمیران برای حفظ آبروی بمقوم خود در جرمه را داخل بر کار شدند
 و از آن پس مردم راجه کلاب سنگه بزمیش را بقدر حاجت در جنبش سواران و پیش کور
 ولایتی میرسانیدند و قیمت آن از سرکاراگریزی می یافتند و بسیار کثرت سیاه و
 از سنگی فوج لاهور و عجمده مها راجه رنجیت سنگه رئیس سابق لاهور
 زبانی کسانی که سالها سال در لاهور بودند شنیده شد که رنجیت سنگه مذکور فوج سوار پیاده و
 توپخانه را از ورکو و سلاح و غیره از آلات حرب و سوار سامان چنان آرسنه کرده بود که وقت
 قواعد کردن پیش پای پیاده و جنبش سواران او در میدان سبب افتادن شجاع آفات
 سلاح مصقول و شفاف شان نظر تاشانان خیر کی میکرد و کونید برگاه کنانش صاحب بارده
 شاهین شاه شجاع الملک رنجیت سلطنت کامل فتنه باز توجه افغانستان شد و تاشانی او کدر
 ایشان مع افواج انگریزی و توپخانه و لاهور افاد رنجیت سنگه که در آن زمان بقید حیات بود بسیار
 دوستی و اتحادیکه با سرکاراگریزی سپیدشت کنانش صاحب رابع نامی فوج مجرای تاشیه و در
 لاهور قیام نمائیده رسم ضیافت صاحبان عالی شان و سواران فوج بر حسب درجه و ترتیب
 و هم دعوت کل سپاه با توسع و کشاده دل بود و قریب به یکروز ملاظه سپاه انگریزی و تاشانی
 قواعد شان کرد و روز دوم سپاه خود را از جنبش سواران و پیش پای پیاده و توپخانه
 صاحبان انگریزی را ملاظه کنانید ناظرین بر دو فوج میبختند که زرق و برق و دردی سپاه سارده
 صفائی و شفافی ساز و بران سواران و چالاکي مردم توپخانه لاهور بوقت شکران و در تاشانی
 و در دیگر طرف قواعد برابر فوج انگریزی بود بلکه در بعضی امور حقیقت و پیشی بر فوج انگریزی

میر بود چنانچه افسران افواج انگریزی بتدلیف استیصال فوج سکبان نمودند و رئیس فوج
 از پس اینستند و مال اندیش بود و با عتاد این فوج خود کاهی قصد مقابله با سرکار انگریزی نموده
 زیرا که او خوب میدانست که در اصل و نقل بسیار فروتن است و درین زمانه تدبیر جنگ با پادشاهی هندی
 بر اهل ولایت ختم است که بظاہر کسی از اهل هند بتقلید مردم ولایت فوج خود را از پوشانیدن
 و روی و آموختن قواعد و شکل زنی نیار کند و لیکن بوقت جنگ هرگز پادشاهی مثل فوج
 انگریزی نخواهد کرد زیرا که افسران انگریزی بوقت جنگ بر حسب دستور بعضی سپه سوار و بعضی
 پیاده از صفوف سپاه چند قدم پیشتر ستاده میشوند و بذات خود با حریف جنگند و سپاه
 با تدبیر جنگاوند سپاه ایشان بموجب قواعد و شق دانی عادی بر امور جنگ در تعین است
 افسران خود میباشند و وقت جنگ و غیر جنگ ایشان را یکسان بنیاید و بنیاید و حال افسران
 فوج خویش از جنرالان و کرنیلان و دیگر عیبه داران که در وقت مقابله با حریف پیشتر
 می ایستند شجاعت و دلیری در مردم سپاه نیز بالضرور پیدا میشود و حسب پادشاهی است
 صاحبان انگریز در جنگ چند وجه است اول آنکه میدانند که ما این در ملک غیر میسیم که غنیمت
 خواهیم رفت اگر در معرکه جنگ کشته گردیم موجب ادای حقوق سرکار که برگردن است
 خواهد شد و بیم باعث نگرانی در قوم و ملک ما مقصور لهذا کشته شدن خود در زخم مرگ و تیر
 فرار ترجیح میدهند و نیز هر فردی از ایشان حکیم و تجربه کار و دشمنانست بتیقین میدانند که مرگ بی عمل
 نیست اگر زنده خواهیم ماند بر حریف غالب آمده و بر ملک دولت او مستعمر میشویم و اگر از قتل
 کرد و اگر کشته شویم قوم ما حکومت خواهد کرد و دستور چین و کریم در میان قوم و پهلان خود
 از بخا تا احوال است و شتر ساری خواهیم برداشت و محمول شده در مواضع سر کار
 خواهیم افتاد بخلاف سپاه هند و افسران آنها که در جنگ بمقابله حریف اول تصور مرگ و کشته شدن
 خود کرده و بجوئیس گردیده سر رشته تدبیر جنگاوندان سپاه را از دست میدهند و در آن
 حمله و غلبه حریف موت خود را بتیقین و البته پیشتر از سپاه فرار را برقرار نمیکند و فوج هم

به نسبت فرمان خود ناکزیر راه کریم می پائید و تمکام از حال آرستی فوج نواب قاسم علی خان
 بناسبت مقام مرقوم میگردد و یعنی هرگاه نواب مذکور بجای میر محمد جعفر خان خیر خود رئیس
 بنگاه و بیارشد بود و باش خود از مرشد آباد ترک نموده در مقام موکیر به مقامت زیر
 و در اینجا کریم خان نامی ارسی را جنرل فوج خود ساخته سپاه توپخانه را خوب آراسته کرده
 گویند که فوج او نیز مثل فوج انگریزی در قواعد و تفنگ زنی و توپ اندازی و هم از دروی
 ساز و برق خوب تیار شده بود نواب قاسم علی خان مذکور با غوای کریم خان مذکور چنان
 تصور کرد که اکنون فوج بابا فوج انگریزی را بر دلبه به پله است بلکه در کثرت را از این بهین عذر
 و پندار با االیان سرکار انگریزی در امر سهل نزاع و پرخاش کرد و حال آنکه سرکار موصوفین
 بود و بعنایت االیان آن سرکار این چنین بایست که از ایافته بود با جمله چون مقدمه طول کشید
 و اراده جنگ مصمم نمود شمس الدوله لارو و شش شرکت کورنر جنرل آن زمان که دوست قاسم علی خان
 حسب اتفاق از کلکته برای ملاحظه کوشی تجارت کبیری در شهر رفته و بعد مساودت از اینجا
 در موکیر برای ملاقات نواب مذکور تشریف برد و خان مرقوم بعد مقدمه لازم ضیافت که از این
 مخالفت قواعد فوج خود را کورنر موصوفین نمود و کورنر بعد دیدن تمامی افواج و توپخانه او
 مشاهده قواعد و چابکی سنی مردم توپخانه در شکست زنی و هفت انگلی بسیار تعریف کرد
 مافی الضمیر قاسم علی خان از نمودن سپاه خود دریافت کرده بوقت مناسب دوستانه نواب
 مذکور را نصیحت کرد و گفت نواب صاحب فوج شما همه وجوه خوب آراسته و تیار است این
 سپاه بر دیگر ریشیان هندوستان که بعضی مستمند غالب میتوان شد مگر با عتاد این فوج زینا
 مقابله با فوج انگریزی نباید کرد که هرگز با آن عبده را نخواهید شد و اکنون شوکت اعتبار
 ریاست شما بنسبت دیگر سرداران هندوستان اندرست میباشد و اگر از جنگ کردن با انگریز
 از ابر باد و بهیله مردم هر قدر که خواسته باشید در ساخته و حجت بکنید نه با فوج مقابله نمائید
 قاسم علی خان که در مقام عذر و پندار با غوای ارسی مذکور را پس در پیش بود و گفت که من

بیان شده
 فوج عجب
 صاحب
 سرباز
 سرکار
 عجب

را که محض از راه دوستی او را کرده بودند نشود که یکبارگی شروع جنگ کرد و از فوج انگریزها
 و چند جا سنگست فاحش خورده که زبان در صوبه او ده رفت و از ثواب شجاع الدوله استعد
 نمود و در انجا هم پناه یافته و بعد عای خود ز سیده در حالت اضطراب بطرف بلاد مغربی فرار
 کرده رفت و بهاجانی نام و نشان برد و که گیس خان سپه سالار فوج او در حین جنگ از دست
 سپاه خود در سراج محل مقتول گردید باز تجال ملک پنجاب رجوع نموده میشود زبانی اکثر ثقات
 دریافت شد که کل فوج مہاراجه بخت سنگه سوامی اغواچی که در ملتان پشاور و کاشمیر و غیره
 مستعین بود قریب بمقادیر پنج هزار سوار و پیاده جبار در لاهور موجود و همانند آندنی ملک او
 قریب دو نیم کرور روپیہ بود و آنچه در سال از دادن سبھاہ و دیگر مصارف پس از از میشد
 داخل خزانه میمانست درین جنگا که سکھان با فوج انگریزی نموده بودند فقط پیاده های فوج
 خالصه بودند و سواران آنها در جنگ جنگ مقابلہ نکردند و مردم تماشا بین که بعد از جنگ
 اول یاد و مبرای دیدن مقتولان طر فین در صف جنگ رفته بودند میگویند که مقتولان سپاہ
 انگریزی او را خاکها و فتن کرده بودند و از لشکری که بجا مانده بود یک جا تشریف شد کس را شکار کرد
 بودند و سوامی آن درجا های متفرقه که افتاده بودند شمار کردند و نوشتند و همچنین جنگ دیگر
 شمار مقتولان ایشان را فیس باید کرد در بیان شروع ریاست مہاراجه بخت سنگه نیز که
 از ثقات سنگه دہلی شنیده شد که در عهد سیر سنگه از طرف محمد شاه پادشاه دہلی بصوبہ اری لہو
 امور بود و برادر حقیقی از سکھان بودند یکی چرسا سنگه دومی لبنا سنگه و سومی مها سنگه و این
 ہر سه برادر از زمینداران خود یہی نام و نشان در یک موضع از مواضع لاهور شرک و پٹی در
 بوده و اکثر اری آن شمول دیگر شرکا در سرکار صوبہ دار مذکور میکردند چرسا سنگه که برادر کلان آن
 ہر سه برادر و مرد چالاک و موثر بود و جرات کرده از سرکار تعہد آن موضع مشترک بنام خود
 نموده خراج آزاد اہل ہرکاری ساخت نامت سے چار سال سبب تردد کردن قرار و فقی
 دوان بہ خوب متع شد و فی الجملہ تعارفی و راہ و رسم با مقصد بایں قریب ہر سال از راہ بلند چوکی

دوسه ده دیگر کجایی را اجاره گرفت و بخوبی بند و بست آن نمود و خانه معتد به برداشت
 و بعد از آن قلیل قبولیت یک علقه را که جمیع یک لک و پیه بود نوشت و زود از محضیت
 و که تعلقداری و خلیل ملک کا حقه واقف گشته از علقه داران معتد و نامی شد آخر کار
 بقدر پنج شش لک و پیه را مالک را سرکار شده پرویزه خود را درست کرد و صد و صد پیاو
 و چهل بچاه سوار را نوکر خود داشته مثل رسیداران کلان بهر سیکر و تا اینکه میرمنو صوبدار
 لاهور رضا کرد و چندی زوجه بیوه او انتظام صوبه لاهور کرده آمدنی ملک را مثل شوهر خود
 به سال در سرکار پادشاهی ارسال می ساخت و بعد فوت محمد شاه نوبت سلطنت با محمد شاه رسید
 و سلطنت و علی سبب فتنه پروازی غازی الدین خان وزیر ابر و ضعیف ترکشت و علی کویر
 بهر پادشاه از پدر ناخوش شد و قصد تخریب و شرقیه بطرف بهار رفت و در آنجا تا چند ماه
 و جنگ میران بهر جعفر خان صوبدار بنگاله و بهار مشغول ماند و تفرض سبب فتور و بی انتظامی
 سلطنت صوبداران و عالمان آمدنی ملک را در سرکار پادشاهی نفرستاده بلا خوف و خطر
 بنصرف خود می در آورد و در چنانچه چرما سنگه و بهر و برادرش که با خود متفق و شریک
 و تعلقداری بود تا چند سال بناوت و ورزیده یک جبهه به زوجه میرمنو که بنام و طیار
 لاهور بود و او ندونه در سرکار پادشاهی فرستاد و میرمنو سبب صاحب زر و فوج گردید
 و بهرگاه وزیر مذکور بنجد و فریب احمد شاه پادشاه را قتل کشانید و علی کویر بهر پادشاهی
 شده و در علی آمد و سرداران مغلیه و در لاهور سلطنت او گشته و مرزا خجست خان که بخشی
 و در لاهور سرکار پادشاهی شد و کل عالمان و زمینداران دور و نزدیک برای فرستادن
 خراج ملک تا کسید و تهدید نوشت و بعضی از انجیه منعیال کرد و برخی را در و اسیر
 طلب نمود چنانچه در میان ایام چرما سنگه و بهر و برادرش بشمول دیگر زمینداران و مالکین
 لاهور و در علی حاضر شدند مرزا خجست خان زکثیر از آمدنی ملک که در تصرف ایشان بود
 بابت زمین با ضمه از ایشان طلب ساخت و با وجود و غل کردن در بسیاری در سرکار پادشاهی

سرکار پادشاهی ایشانرا از محاسبه بجات نشد این بر سره برادر از خوف سبست مغلیه نهایت
ترسان و لرزان میماند تا اینکه خدمت شرف الدوله که یکی از سرداران پورانی و دوست
بخشی الممالک مرزا بخت خان بود تعارفی پیدا نمودند و چند ماه در خدمت سردار مذکور
آمد و رفت کرد و در امری خود ساختند شرف الدوله که از بس جوانمرد و بامروت
بر حال تباہ این بر سره برادر که غریب الوطن و با انواع صعوبت مبتلا بودند ترجمه نمود و
خدمت نواب بخت خان سپارش کرد مرزا بخت خان که ممنون احسان شرف الدوله
بود چنانچه شمه ازین حال غمگین مرقوم خواهد شد با خاں طرستان از محاسبه این بر سره برادر
و گذشت بلکه خلعت بجای علاقه که سابق نامزد ایشان بود داده باعث و حرست
رضعت لاهور ساخت و این بر سره برادر در وطن خود رسیده در رد و تحصیل علمات
خود که سیر حاصل بود در بنور مشغول گردیدند و بساعت بخت در زمان قلیل از آمدنی ملک
چنان متول بهم رسانیدند که صاحب بنار و دینار سوار و پیاده گردیدند و تاجات بخت
بار سال خراج و دیگر سبکبکش در خدمتش او را از خود راضی و خوشنود میداشتند تا آنکه
بعد فوت مرزا بخت خان که مرد دانشمند و صاحب تدبیر و شجاع بود و فتور عظیم در دلی داد
و کل سرداران مغلیه از اقربا و رفقای خاں مرحوم سبب نا اتفاقی و فتنه جدال نزدیک
یکدیگر گشته شدند و چون از سرداران مذکور که کسی از خوف و بیعت شان محال تر و دشوار
در پشت میدان خالی شده و اسلحه الفرمی و صاحب شوکتی در سرکار پادشاهی نماند
غلام قاور خان پسر ضابطه خان خلدن بخت خان افغان که از مدت در کین نشسته و چون
قابو و وقت بود در چنین زمین کین کمر بیکواری بسته تا که از کین کجاء بر جست
با فرج و وسیله در شاهجهان آبا و بیلج و در شهر قلعه بند و سبت خود کرد و قلعه را با جارب
خارت بروفت و با پادشاه و شهزادگان کتانی و بی ادبی مختار کرد که عجب سلطنت
با کمال اندر و با تجاری و دیگر داری افغانه رونق خاندان تیموریه بعد از حربه که است

وزیر سابق اندک رسیده فی الجمله از سعی و کوشش مرزا بخت خان پادشاه و دیگر سرداران مغلیه میراجی
 او آغاز شده بود باز در هم و نهیم گشت کسی را توجه و انتفات بحال عمالان در سبزه داران و دست
 نماز بنده اکثر از این سرکار پادشاهی را خصوصاً که از بایستی تخت و روبرو بنده از زمان در روز غایت
 و هر یکی بر خراج ملک متصرف شده میری صاحب فوجی شده و زبان ایام چرسا سنگه و برادرش
 خود را بخلطاب را یکی مشهور کرده اند و سپاه را پیش از پیش نوکر داشته و به نسبت دیگر سبزه داران
 لا بهر صاحب نام و نشان شده و بعد فوت چرسا سنگه و لبتا سنگه که لا ولد بود و نذر ریاست
 کل چرسا سنگه برادر سومی رسیده و مها سنگه سه پسر داشت یکی رنجبر سنگه و دو دیگر و چون که رنجبر سنگه
 اکبر اول و مها سنگه و مها صاحب قبال بود بعد فوت پدر خود بر ریاست پدر و برود و عیوی خود
 چرسا سنگه و لبتا سنگه رئیس بالاستقلال شده و چون تیرا قبال و طالع او در ترقی و اوج بود
 ریاست موروثی ترقی کرده و از هر طرف میدان اخالی یافته فوج معتد به از سوار و پیاده
 سبزه داران بمقام خود ملازم داشت و برادر و دهنش فراوان و سعی و کوشش نمایان رفته رفته به
 نامی ملک پنجاب ملایع و مزاحم متصرف گشت و بعد از تسلط و انتظام در ملک پنجاب و فراهم
 نمودن خزانه بسیار و کعبه داشت فوجی جزا و استیلاکی توخانه آشبار طاعت و زور ملک گیری
 بهم رسانید و در دست قلیل حوینه نشان پشاور و کاشمیر و غیره ملکهای کوهستانی را از افغانان
 شمشیر گرفته بران قابض و متصرف گشت خطاب و از را یکی بهار را یکی مشتمل کرد و یکدیگر را بهار و شمشیر
 می گویند در بیان شتمه از حال شرف الدوله سردار توارانی که ذکرش بالا
 گذشته چون ذکر این سردار و فارا بالا گذشته بود ذکر بعضی از حال ایشان در عیقام مناسب
 باید داشت که نام شرف الدوله قاسم جان با جیسیم ست و متوطن خاص بخارا و قنیکه علی کوهر
 در عهد شهر ادکی و ولی عهدی از احمد شاه پادشاه پدر عالمقدار خود ناخوش شده بطرف بلاد
 شرفیه توجه نمود و قصد شمشیر صوبه بهار و شهر شمشیر و کوشش میفرموده و در این حکام نواب احمد خان
 حاکم پورنیه نوازه مهبات جنگ بهم با فوج خود برای امداد بمکاب شمشیر داده بود و صوف بود و نظر

و بطرف دیگر صادق علیخان جغتو میرن پسر میر جعفر علی خان ناظم بکال مع فوج انگریزی در
مقابل لشکر شهزاده با سپاه انبوه و توپخانه ذاتی خود افتاده میخواست که شهزاده را از تنگنای
که در علی و بود بجایست فوج انگریزی و خود باز دارد و در وسط جنگ هم میایم و قطع کرد و مانع
غالب از مغلوب نمیشد در همان ایام مرزا قاسم جان سردار مذکور با جمعیت پانصد سوار
محموم خود بقصد رفاقت شهزاده از لاهور آمده قریب بمسکرت شهزاده رسید و درین وقت لشکر
شهزاده قریب پنجاه مقابل فوج حریص افتاده بود که سید احمد شاه پادشاه دلی به لار دلیو
گورنر کلکته نوشته بود که شهزاده علی کوهر فرزند اراکه ناخوش شده بران طرف فرست است بهر طریقی
مستور باشد و نه این صوب نماید لهذا فوج انگریزی که در مقابل شهزاده بود قتال با فوج او میکرد
محض پاس خاطر ناظم بکال بمراهم میرن مذکور بود و میخواست که شهزاده را خواه آشتی خواست
نی آنکه او را قصد و آسیمی برسد و قابو آورد و هیچ دسالم با عزت احترام روانه شاهجهان
بمهنور باد شاه محمود نماید بنور این امر از قوتش فعل نیامده بود که فلک شعبده باز بازی کرد
بر روی کار آورد که شرحش مختصر نیست ای آید انفرن مرزا قاسم جان بعد رسیدن بنا قصد کرد
که فردا بلازمست شهزاده قانز کرده و در خواست همکاری و حاضر باشی حضور او کند و بوقت
با همراهیان خود مشوره نمود که بوقت ملازمت چه چیز بزند شهزاده باید گذرانید در بعض فکر و تردید
بود که زبانی باشد کان آنجا شنید که در فلان موضع که اندکجا بفصلت پیش کش کرده است و ندان
چاره جانوران لشکر میرن رسید است مردم همراهی رسید مشبک آنجا منزل کرده و صبح دانه
لشکر خود خواهند شد مرزا قاسم جان بخیر دشمنان این حال خود مد سواران همراه عالم جان بر آورد
خود کرده برای انترج کرده آوردن رسد فرستاد سواران را توپخانه برقی شمر رسیده و میرن
میرن که غافل در خواست بود و دشمنان نده تمامی سپاه رسد راسخ و در تنگنای چهار محصار
اندر و چهار رگس زکاوان و چهار پنج سرتان فتولان و فاعلست تر شمشیر در لشکر خود آورد
علی الصلاح قاسم جان بملازمت شهزاده رسیده و افغان و غیره سپاه رسد و فاعلست راسخ سر

بنده زکدرانید شهبازده ازین حسن خدمت مرزا قاسم جان قبل ازین که لازم سرکار او شده باشد
 بسیار خوش کرد و مخصوصا از یافتن شتران بار برداری و غیره زیرا که سبب نبودن بار برداری
 خصمه خاص حضور بر جانیان و زکاوان بار میشد بهر کیف همان روز شهبازده عیله وی این خدمت
 نمایان قاسم جان را بنایت خطاب شرف الدوله و خلعت سرفراز فرمود و حسب اتفاق از
 وقته در شب دوم یا سوم از روز و در روز یکم در راه دوی شهبازده در عین شش بجای
 جانستان بر سرین افتاد و کوبید میرن بعد تناول طعام شب برای استراحت بر پشتک از
 شده بر حسب معمول افسانه از قصه خوان می شنید و دو خادم پایی او را میامیدند که یکبار ناگاه
 آتش برین درخت سبزی او افتاده را بی ملک عدم شد و آن مرد و خدمتکار مع فسانه که
 معیت آقای خود نیز راه فنا پیودند و تا بدین حال کسی را از عدم و ششم او اطلاع نشده و معلوم
 بود که بعد دو ساعت تبدیل خدمتکاران برین میشد چون خدمتکار در آنجا او فقط آگاه
 خدمتکاران سابق را مع قصه کوب برافش عدم عنوده یافتند و فتنه شور و اوایلا و جاسوسها
 بروشته افسران لشکر را خبر کردند و خبر چند ایشان بنا بر مصیبت حال مردن برین را محض شنیدند
 و علی الصبح لاش بجای او را لباس معمولی پوشانیده و بر بروج قبل نشانیده از آنجا بفرست
 راجع لایق کن و دفن روانه ساخته تا فوج حراست شادان و لشکر را برسان نشود و با وجود
 این محکمت که کرد و همان ساعت و لشکر او این خبر شایع شد و در فتنه رفته و لشکر شهبازده هم رسید
 علی الصبح شرف الدوله این خبر را شنید و بجهت شهبازده حاضر شد و قبل از نیکه شهبازده این خبر آگاه
 کرد و عرض کرد که حضرت را مبارک باشد شهبازده پرسید این چه مبارکها و بیست عرض کرد و شب
 بر سرین شمس حضور برین افتاد و او را صدق مبارک شد و همین وقت لاش او را بدین محکمت
 روانه راجع محل ساخته اند و کوبید بعد سنج این واقعه افسران فوج انگریزی پیغام صلح و ششی بجهت
 شهبازده فرستادند و آنچه مناسب وقت بود از تعلیم و تواضع نسبت به شهبازده عمل آوردند و حسب
 رسوم متودعه و از آنوقت به پاسداری شهبازده می کردند چنانچه یکبار از سفری لاژ و کابل

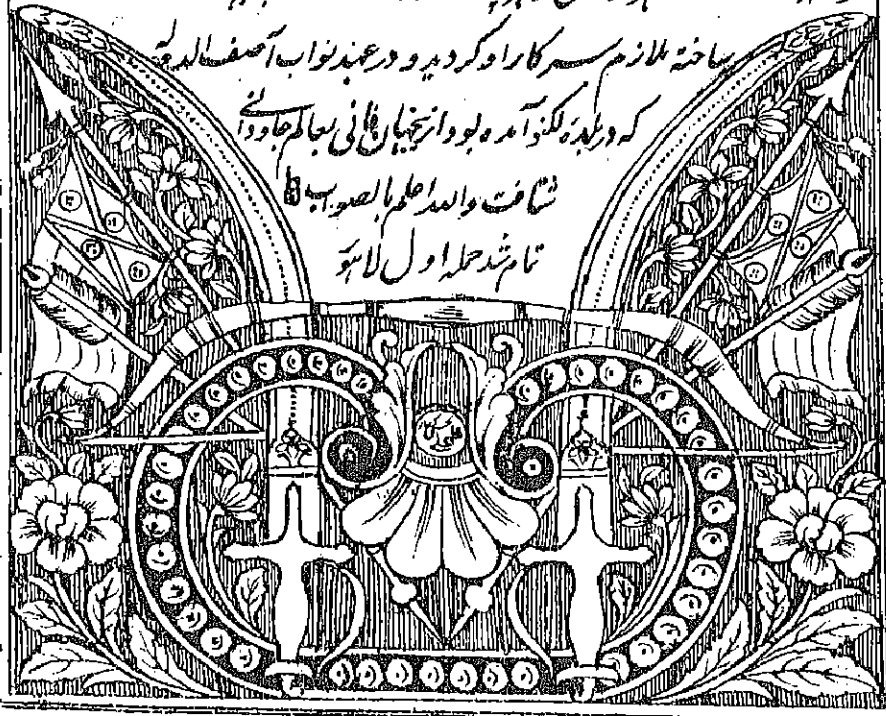
از تر خود بجنور شهنشاده فرستاد و غرض ازین همه مراعاتیکه گورنر مذکور نسبت بشهنشاده در خوف
 بی سرو سامان و دور از دروغان مان نمود بود که دشمنی بود که عترت سب سر سبز شده با آورده و تقصیر
 این اجمال طولانی است مگر خلاصه آن نیست که معارف این اقبال خبر رسید که احمد شاه پادشاه از که
 و فریب عاری الدخان در کشته شده و صاحبان اگر نیز حسب هند عاک شهنشاده در میان حضور
 موضع که شولی جناب ایشانرا بخت سلطنت هند وستان نشانیده نذر پاکد را نیندازد و چند لک
 پیشکش و نذر از عالیه میر قاسم علیخان که او را بعد معزول صاحب میر جعفر علیخان انانطلم
 بنگاله و غیره ساخته بود و در دله نیندازد و نیز شهنشاده که در پیرمال از آمدن ملک بنگاله و بهار بر
 پادشاه جدید مقرر نمود و علی گوهر پری شاه عالم پادشاه از اطراف چهار خوش و غم هند
 فرموده در آله باد و رونق افزور شد و فریب دو سال در آنجا اقامت فرمود و بنگال تمام قیام
 در آله باد و رونق افزور شد و فریب دو سال در آنجا اقامت فرمود و بنگال تمام قیام
 که در اند و درخواست دیوانی بر سره صوبه پنی بنگاله و بهار و اوز سیه نمود و پادشاه موجب
 که سابق بوقت تشریف داشتن در اطراف پشته با افشاران فرج انگریزی کرده بودند و پادشاه
 صوبه های مذکوره بنام کسی نوشته داد که سید اگر شاه عالم در آله با و تشریف سید شت بعد
 غلام قادر خان رو سید مبتلا نشد که پادشاه موجب تر عیب ارکان دولت و به مقتضای حاجت
 وطن ایشان جهان آباد که پای تخت سلاطین پیوریه از آباد اجداد که ام او بود تشریف برود و در
 ایام تمامی علاقجات اطراف دلی ملک در خاص شهر به سوادای قلعه مبارک در تصرف و علی جان
 بیزیت بود و چون که شرف الدوله مذکور از چین ملازمست هر کاتب پادشاه بوده بهر کار می حدیکه
 امور میشد بجای آورد و عمل جانشان حکومت این هم که ناگوار طبع اقدس پادشاه بود برای دفع مزاح
 شان شرف الدوله را فرمود و چنانچه سردار مذکور طبع سواران بهر ای خود که اکثر از بادوان و افغان
 عزیزان او بودند جنگیده و علان جانشان از اکثر علاقجات و اطراف دلی که زیانید و از مزاح کرد و به
 بهر تهرت بود بر برافت این حال در شتم شده و بهر تهرت بود بر برافت این حال در شتم شده

سوار شد و این نائب درین مهم خورده بود که تا تو را نیان را استیصال کنم و نیز نیست هم
 طعام خوردن بر من حرام است و سواران شرف الدوله از پشت فوج جاغان هم بودند که تو را
 بمقتضای که **مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبْتَ فِتْنَةَ كَثِيرٍ** غالباً جاغان را شکست
 داد و اکنون نائب راجه مذکور که مردی جبری و جهم و زور آور بود از صفوف فوج خود تیر
 را روانید و خطاب بشکر تو را نیان کرده نعره زد و گفت هر کسی که از شما سرور باشد بقباله
 من بیاید تا فوت و زور را در میان ما بشمارد و دولت مجرب و شستیدن این کلام است اما من
 برق و مصاف جولان داده بقباله حریف در آمد و گفت منم آنکس که تو او را می طلبی
 سرور مذکور را از وجاهت ظاهری از اسکی ساز و یراق شرف الدوله ثابت شد که در حقیقت
 همین کس سرور لشکر تو را نیان است پس را با اسب شرف الدوله فریب آورد و شمشیری
 شرف الدوله انداخت شرف الدوله که در فن سپاهیک می شسوار می بود و کمال بود از خانه
 زمین جدا شده حمله حریف را خالی داد فقط بر بنجه دست چپ او که بر قاشق زمین شمشیر
 رسیده مجروح ساخت و بعد خالی دادن حمله حریف افوراد خانه زمین آید و تنی از غلای
 کشیده چنان بر کنش زد که تا گرد و پاره شد و بر زمین افتاد محمد بخش خان اکبر اولادش بود که
 سر پر خور سرور را جاث را بریده و بر سر نیزه کرده بلند ساخت فوج جاغان با وجود کثرت
 خود را بر نشان تیره دیده هر اسان گشت و بکسختت جمیع نقد و حساب که در لشکر غنیم بود بپشت
 تو را نیان در آمد و هر افسری از ایشان صاحب الوف مالک سپاه و خیمه و خکا شد شرف الدوله
 که مرد دانا بود فهمید که تو را نیان اکنون صاحب دولت ثروت شده اند حکم من بجا نخواهند آورد
 و برین سبب در فوج همیشه ظل و فتور خواهد ماند بهتر نیست که یکی از شهبازگان را در لشکر ببرد
 تا از حکم ادا حدی امحال سر تابی نباشد پس من اراد بحضور پادشاه رفتم بعد گذرانیدن
 نزد شمس عرصن کرد که در فوج بودن کدام شهبازده مناسب است پادشاه گفت که امم شهبازگان
 مالیات این امر ندارد شرف الدوله عرصن کرد که اگر شهبازده نباشد یکی از معتدلان درگاه را ببرد

بهنده بخشگیری سرفراز فرموده معین سازد از آن حکم بخشی نیم کسی سرکشی نخواهد کرد و پادشاه فرمود
 نزد من از شما مستندی نروید که نیست شما را طاعت بخشگیری میدیم شرف الدوله اندیشید که اگر کن
 خلعت بخشگیری بموثرم اضران فوج خواهند گفت که برای همین کار بجهت پادشاه فرموده و بجز
 خود خلعت بخشگیری پوشیده آمده است اولی است که شخصی دیگر را برین خدمت مقرر ننماید
 همراه خود باید بدو شرف الدوله بعد بجا آوردن آداب عرض کرد که از فدوی انجام این
 خدمت نخواهشند زیرا که از خبرگیری فوج فرصت ندارم صلاح دولت است که هر از بخت خان
 که از خاندان جلیل القدر و از چندی بامید پرورشش برخواست برود دولت حاضر طلبیده
 خلعت این خدمت محبت شود لایق این کار پس شخص مستحقه زیرا که شجاعت و شهرت و دوار
 پادشاه این ای ای پسندیده فرمود که همین وقت ایشان را زیارند شرف الدوله و نزد بخت خان بیاور
 زفته گفت که من تا این وقت از خدمت نگذاری جناب قاصد و نادوم بودم اکنون قابو یافته از پادشاه
 خدمت بخشگیری را برای آن صاحب مقرر کنانیده ام بسم الله بنمیزید و همراه شش
 نفرش پادشاه مرزا بخت خان بیاورد و بخشی فوج مقرر کرده روانه لشکر با خست
 شجاعت و بهادری مرزا بخت خان که در شاهجهان آباد کرده بود و از بس شجاعت و دوار
 و مستغنی از بیان است و مرزا موصوفت بهین سبب بسیار محبت اخلاص محبت شرف الدوله
 میداشت و برقرآن شریف مقرر کرده بود که اگر مرا یک شان بهم میرسد خواهد شد بخت از تو واضح
 شرف الدوله و حسن زیارت او خواهم ساخت و باظهار معین الدین حسین خان بیاور
 که یکی از وزیران شریف الدوله انداختن دریافت شد که شرف الدوله مرزا قاسم خان
 بهادر ذات خود از بخارا اولی در سمرقند آمده رفیق حاکم آنجا شد و در عزاج حاکم خندان
 در خلعت بهم رسانید که در راه با هم کل ریاست او کرده مدتی دراز و آنجا بخت
 که در آنید و چون حاکم سمرقند و شکار کاتبی که برای سید رفته بود یکس ناکاه برکت
 مملوایات شکار حبیل کرد و پیش شرف الدوله بسبب ناموافقیت با هم حاکم سمرقند و شکار

اخراج و استیصال اوجی مانند آمدن در سمرقند مناسب وقت ندرسته از میدان جنگ
روانه بطرف هندوستان شد هر آنوقت نزد او قریب میزده هزار شتر نقد صوای پنا
و سامان دیگر بود و چون لاهور رسید بر منو صوبه از آنجا که خواهم زد و قدر دان اشراف بود
بوقت ملاقات با کمال شفقت و عنایت پیش آمده شترالدوله را رفیع خود ساخت تا اینکه
واسطه کتخانی شان با صوبه نظر یک خان هزاره که از سرداران جلیل القدر آنجا بود گشت
و ملک سنده را در جاگیر شترالدوله و او چنانچه محمد بخش خان ولد مستح احمد یک خان
که تا آنکه بر این تاریخ در واهی زنده اند در سنده پیداشد و سپرد وی شان قدره الله یک خان
مخاطب اشرف الدوله والد معین الدین حسین خان مذکور باشند و شرف الدوله را دو
برادر بودند یکی عالم جان و دیگر عارف جان والد نواب احمد بخش خان مرحوم با جمل
شرف الدوله قریب ده سال در لاهور با کمال خوشی و مرفه حالی بسر کرد و چون میر صوبه
لاهور فوت شد بسبب بنهیمی و درمی امور صوبه لاهور بر خاسته خاطر شده با پانصد
سوار بقصد رفاقت شهزاده علی گوهر چنانکه مذکور شد در صوبه بهار رفت و ملازمت حاصل

حکله دوم از تاریخ پنجاب

بسم الله الرحمن الرحيم

نامه تاریخ لاہور کہ در شصت و شش سال پہلے ہوا سرسبز و خوش
 در سرکار انگریزی برداشتہ ہو و مقدمہ ازین نوکرین خاصہ و قانع نگار
 شدہ ہو کہ رانی چندہ والدہ مہاراجہ ولیپ سنگہ والی لاہور را از قلعہ خاص آجانب
 خساد و ہنگامہ پرداز می شیخ امام الدین صوبہ دار معزول کشمیر کہ از یاد فتن خطوط سرائی
 وزیر مہاراجہ صاحب کہ بصلاح و مشورہ رانی صاحبہ نوشتہ بود مردم راجہ کلاب سنگہ
 در کشمیر دخل ندادہ باعث خوزیزی و فساد عظیم در آنجا شدہ بود در قلعہ شیخوپورہ
 بفصلت منزل از لاہور واقع سنت برد و سردار لال سنگہ را بعد از معزول شدن
 از عہدہ وزارت در مقام اگرہ تقسیم ساختند و اکنون کہ رانیا صاحبہ را از قلعہ شیخوپورہ
 نیز اخراج کردہ در شہر بنارس برد و اندیشی دیگر کہ عنقریب می آید بیان سکنند مخفی مباد
 کہ سابق ازین نادت دراز بعد مصالحہ و تصفیہ امور سرکار لاہور تمامی نظم و نسق برابر
 احتیاج از سر سبز لائس متعلق داشت زیرا کہ صاحب موصوف درای داشتن عہدہ جلیلیہ
 رزیدنتی در بار مذکور از طرف سرکار انگریزی بعد معزولی سردار لال سنگہ خدمت وزارت
 سرکار مہاراجہ صاحب سابق الذکر را نیز انجام میداد و چونکہ این صاحب از امور رسات
 آنجا کمابہنی اطلاع و آگاہی داشت بنا بران درستی حکمی امور از کل و جزو آن در بار
 چنانکہ باید و شاید می نمود و سرداران آنرا بایست را کہ از وقت مہاراجہ رنجیت سنگہ
 دخیل کار ہو و مذاخود متفق و بموجب ساختہ چنان قرار دادہ بود کہ ہر مقدمہ ریاست
 در پیش شود آنہا دران فکر و غور کردہ بجای خود تجویز نمایند اگر تجویز ایشان در رای صاحب
 موصوف درست می افتاد حکم باجر آن میفرمود پس آن سرداران بمثلہ ارباب
 کونسل آن در بار بودند و خود زریٹ قائم مقام کورنر جنرل در فقیرت حکمی امور آن

در قضاة اختیار خود میداشتند و با هر یکی از رؤسای سروران اخبار رفت و ولایت پیش
 می آمد بدین جهت بیک از ازم او رعایای آنجا از مداخلت سرکار انگریزی در ریاست
 ناهن نبود و چون سرلارنس صاحب مذکور از عهد زنی آنجا مستعفی شده و ولایت
 تفویض کرده بجای او جناب سترکاری صاحب بیهار و مقرر گشت زیرا که این صاحب
 در وقت وقوع محاربات فیما بین بنگال سرکار انگریزی و سرکار خاص بنگال کور زنجیر
 لار و بارونک بیهار بود و نیز از هیچ امورات سرکار لاهور بخوبی واقف و شایسته
 اتفاقا مصاحبه فیما بین هر دو سرکار و تحریر عهدنامه و سر و کار آن صاحب موصوف
 ستر لارنس مذکور وسطه شده بود و در محاط این همه راتب صاحبان کونسل گفته کار
 موصوف که دخل کونسل آنجا شده بود در عهد زنی پیشی و وزارت و بار لاهور تقریر
 فرمود و این صاحب نیز مثل زنیست سابق همه امور آنجا را با کمال هوشیاری بسیار
 حسن انجام داده اند و لیکن چون بعد از فوت مہاراجه رنجیت سکه سبب شامت
 اعمال نیکه سیده سکھان که ادبار و سنگین شایسته و قبول آنکه سبب چوپیره شود و مرار و زکار
 بجان آن کند کش نیاید بکار آمدن غریب در لاهور از مردم آنجا سرزد که موجب
 برون رانی صاحب از قلمه شیخ پور و شهر بنارس که در وید و تفصیل این سال برین حال است
 بعضی سروران بر پیشین خیم الهافیه برای اتفاقا و عدم تمامی صاحبان آنگزین از حکام و
 افسران فوج که در لاهور بود و در خانها مانده و پیش و خیره حکم سکوت که اگر تمام
 تیاری تمام صاحبان را از خانها از ایشان بیدار و طلوع دادن نقد و جاگیر با خود
 متعلق ساخته چنان قرار دادند که شامه مردم حکم این خانه شرکت در روزیکه تمامی افسران
 فوج و حکام انگریزی که در لاهور و برای خوردن طعام در خانها قصد کنند که در پیشتر
 مردم را اطلاع و همه تا شمار از بر مال مال بدیم و شاکر از طعام و شراب ایشان را
 کنند و بعد از آنکه از تاثیر آن همه جماعت آنگزینان بکار که برای کشور عدم و فنا

وقتا شوند در آن زمان بر یکی راز شاه خلایع فاخره و انعامات و افره و جاگیر بامی انمی نماند
 بعد شل داده برای و دام شمار مستغنی خواهیم ساخت شاید یکی پس یکی از جا آورده
 این خدمت چند هزار روپیهریز داده باشند تا این گروه بدل مصروف درین کار شود
 باید است هر جا که صاحبان فوج انگریزی بکثرت میباشد برای تحفیفات اخراجات هم برای
 اینکه شب بوقت خوردن طعام همه گنجاشده بلالقات یکدگر و هم تماشای رقص و سماع
 از امیر و سر و خود و محظ و سرور می بردارند در میان کتب یک خانه وسیع ساخته یکی است
 و سامان طعام و غیره اشربه از صرفت زمین صاحبان که درین خانه شریک می باشند در
 خانه همیاد و موجود میدارند و برای بختن هر کونه طعام انگریزی در آن خانه با و چای و خمر و
 و غیره عمده و فله لازم میباشد و یک کس را برین عمل سردار و حاکم بر کل میکشند تا ازین
 مردم کار و خدمت گرفته مصارف هر روزه را می نویسانده باشد چنانچه همین شخص در
 راخانسانان در این خانه را سکوت که هر کونید بوقت معین بعد از شام هر روزه صاحبان
 در آنجا رفته بعد تناول طعام شل مینوشی می کنند در بعضی اوقات که محفل رقص مرد و زن
 قرار میابد در آن روز تمامی فوج بکس حکام نیز شریک طعام این خانه میکردند با جمله عمده سکوت
 که اکثر ذیل قوم و مکینه میباشد با سرداران بطمع زر موافق کشته از راه کونکلی مفاسد
 امر قبیح مستعد و آاده شده و زرا از آنها گرفته بر حسب عهده و خدمت خود و نفیس کرده
 گرفته گویند در جنگی این امر کو فتن قسم بر حسب عقیده هر یک نوشتن سرداران اقرار نامه
 را برای دادن انعام و جاگیر با بعضی این خدمت یکد و هفت بگذشت و بعد درستی
 همه امر حسب خواه طرفین و طمینان خاطر فریقین عزم با مجرم و اراده معصم آن همه
 کوته اندیشان بر آن مستعد آمده هر یکی در کمین و جوای و فتن شست تا اینکه اتفاق
 صاحب همه سکوت که راخانسانان آن خانه حکم داد که فردا بتقریب قصر و مرد و محفل در
 خانه ندک و منعقد خواهد شد و تمامی صاحبان فوج و حاکمان لا موبه در آن خانه مجتمع خواهند شد

باید که برای بنما و سبب و صاحبان فلان فلان قسم طعام و اقسام حلوبات انواع
 شراب حسب معمول نیاز باید کنانید خا نشان مجر و یا فلان بنحکم باید که خواجها نشان
 خویش حسب اطلاع این امر و رسانیدن این مژده بخانه بعضی از سرداران که شریک
 درین راز و شور بود مدحی بوقت شب رفت و خواست که زهر را برای داخل کردن
 و طعام سکوت که از ایشان بگیرد و هم زهر را که خاص بکوک خودش بعل آوردی این
 وعده کرده بود و بستاند که نگهبان شخصی از شاکر همیشه یکی از صاحبان فوج با وجود
 شریک نبودن در آن صلاح و شوره از تمامی حالات آن آگاه بود پیش آقای خود
 همان ساعت رفته از آن حال آگاه کرد و نیز ظاهر ساخت که فلان فلان کس از خا نشان
 و غیره در خانه فلان سردار برای اطلاع دهنی از روز ضیافت صاحبان که حکم طبیار
 طعام آن روز یافته اند در نیوقت رفته اند و فراموشی آن که جمع کل صاحبان در سکوت
 خواهند زهر و طعام شان داخل خواهند کرد بنده بدربافت ایحال بپاس نک
 حضور را ازین ماجرا خبر کرد اگر بر صداقت کلام من اعتماد نشود همین وقت مردم سکوت
 فرستاد بستانه کاغذات و صندوقچه رافع علمه سکوت که در خانه آن سردار مجتمع اند کفایت
 کرده طلب فرمایند تا از مصنون نوشتهها ایشان ایحال بخوبی متکشف کرد و انصاف
 مع ملازم مذکور خود بیکان سرکاری صاحب رزیدنت و برابر لا مورد رفته ازین حال اطلاع
 نمود صاحب موصوف بفرستادن این ماجرای شگرف زمانی در ورطه حیرت فروفت
 و باز خود آمده زود مردم معتبر را برای گرفتار کرده آوردن آن همه مردم ضبطی سباب
 خانه سردار مذکور فرمان داد که بیدار و سه بهره سپاهیان گوره و لایبی سیر کردی که یک پستان
 در آنجا رفته اول آنکسان را محاصره نمودند پس بعد یکان یکان را کف بستانه مع کاغذات
 که در آنجا یافته بودند بحضور رزیدنت حاضر آوردند و میگویند از روی بعضی کاغذات که
 به نام نوشته بود در حال سازش و اتفاق علمه ضیافت خانه مذکور با مرداران سکوت

با سرداران که مستعد آماده شدن آنها بران کار زشت صاف و صریح معلوم کردند
 نیز از صند و قه اقرارنامه‌های نوشته ایشان دست آمدند و بعضی از آن مردم بخون زده
 اقرار شرکت خود در آن کار نمودند و حال شمول یکدیگر را اظهار ساختند و گویند روزی که جم
 شاکر و پیشه مسکوت که در بعض سرداران که نزد صاحب رزیدنت بقوت رسید صبح
 آن روز یکشنبه بود و در آن روز عیسوی در میان هیچک کار از امور دنیوی نگیند
 و اکثر اوقات در عبادت مشغول میباشند که صاحب رزیدنت سبب اینست که عظیم و غضب
 حکم کرد که آنهمه مجرمان را برابر ستاده کرده از خلق بکشند و قتل نمایند و بعضی از صاحبان حج
 رزیدنت را گفتند امروز قتل کردن این گروه را که روز عبادت مامور است موقوف
 بر فردا دارند صاحب رزیدنت جواب داد مجرمان را خصوصاً چنین جرم سنگین که سبب عجز
 حکام و دیگر بمقام ایشان بوجه از راه گرو فریب شده باشند بمنزله سیاست رسانیدند
 عین عبادت و حکم خداست و بهم موافق قول حکما نیست سنگ در دست و بار بر سر
 ست رانی بود و فوس و درنگ به الغرض همان روز یکشنبه آن همه را در سن در کلو
 بسته از خلق بکشیدند تا موجب عبرت و خوف دیگران شود و گویند بمجلس آن اجل سیدگان
 شخصی باشند که کشیده بودند چون نوشته قتل او رسیده عزمین کرد و اگر جرم من معاف کرد
 و دیگران و نام کسانی را که درین امر شرکت بودند نشان بهم صاحب رزیدنت بصلوات
 او را صاف فرموده از قتل شدن برانید او نام دیگر کسان را از سرداران لایمور از آن
 نام رانی چند را نیز گرفت و گفت رانصاحیه قریب دو ملک روپیه را بشاکر و پیشه مسکوت
 بشرط تقدیم این خدمت دادن قبول کرده بود و در چنانچه چند هزار روپیه هم از سرکار
 ایشان بر دم مذکور رسیده که عند تحقیق هیچک خط و نوشته رانصاحیه در تهمیده یافته
 لهذا صاحب رزیدنت خواست که رانصاحیه را از قلعه شیخوپور بدر بار لایمور طلبید
 استکشاف این امر نماید باین خط طلب بنام رانی صاحب فرستادند و چون او بوجوب طلب

روانه لاهور کردید در اثنای راه مقامی رسید که یک راه از آن بطرف فیروزپور میرفت
 و راه دیگر بجانب لاهور چند کپی سپاهی بر گردی یکی از خدندان فوج انگریزی در آنجا
 رسیده و رانی صاحب را بطرف قلعه فیروزپور برد و بعد از قیام چند روز در آنجا او را کشت
 که بیانه آوردن من بعد حکم رسید که رانی صاحب را از ملک پنجاب خارج کرده و عمل
 سرکار انگریزی بمقام بنارس که جای تیره کلان بنودست بوده بمقام سارنم چنانچه در پیشگاه
 طوعا و کرها در شهر مذکور رفته تا تحریر حال که او اهل ماه اکتوبر ۱۸۵۹ عیسوی مطابق شروع
 ذیقعد ۱۲۳۹ هجری بود و در آنجا زنده و صحیح و سالم تشریف می دارند و در میان ایام
 خبر فوت شدن ایشان که شایع شده بود غلط محض است هرگاه رانی صاحب در فیروزپور
 او را در بیانه تحقیق شد که مرا از عمل لاهور و ملک پنجاب خارج کرده و عمل سرکار انگریزی
 بهندوستان خواهند برد در خواست نمودند که زرقه و جوارات و غیره بهاب
 من قریب دوازده ملک و پیه در قلعه شیخوپورست آئینه را طلبیده حواله ام نمایند چنانچه
 و جواهر و غیره امانه دانی رانی صاحب را از قلعه مذکور طلبیده تفویض شان نمودن چون
 با اینهمه احوال و اقبال و اجناس و اموال خود در حفاظت فوج سرکاری بمقام بنارس
 رسیدند اما لیان سرکار انگریزی بودن این همه نقد و جنس بسیار تر در ضیاع صحت
 نه استند بعد تخمین قیمت هر یک رقم جواهر از جواهران بنارس مع زرقه نقد بطریق آمانه
 و خزانه سرکاری بکند شستند بدین خیال و اندیشه که مبادا بسبب دشمنی قدرت برقت
 زرد جواهر باز مصدقته و فساد شوند و مشهور است که رانی صاحب بوقت هواگردن ایشان
 را بقصد بردن در بنارس بفراق ترک وطن بالوف و مفارقت فرزند از جانب یعنی جواهر
 و لب سنگه بسیار گریه و زاری و قلق و بیقراری نموده از بس تاسف و حسرت بر دوست
 خود اچنان جزوه مکرر بر زمین زدند که دستهای شان متورم و مخرج گردیدند و سردار
 ال سنگه و وزیر معزول در اگره با جمعیت صد و صد کس از خدم و شوم و سوار پیاده و آ

ذاتی خود تیمم است چوکی و پیره سه کاری هم برنگان او میباشد و هرگاه برای کتاب
 هواد یا برای ملاقات صاحبان آنجا سوار میشو و چند سواران سرکاری برای حفاظت
 همراه میروند و سردار در بخورنگه و سردار دیباناته و دیگر سرداران سبقتباده شمول و
 شریک بودن آنها در مفسده و فتنه پردازیه عمل منسکوت که نیز نظر بند گردیدند و بجنود
 مهاراجه صاحب رقت میبایند و بعد ازین محاله که مذکور شد اکنون اعتماد حکام و فخران
 فرج انگریزی بر یکپ از سرداران و سپاه دربار لاهور باقی نمانده چوکی و پیره سپاهیان
 گوره و لایتنی در محل و یو انخانه خاص و عام مهاراجه صاحب میماند و این سرداران
 که از راه نادانی و چون این چنین فکر برای صاحبان کرده بودند متعین عبت و بلا شود
 بود چه عرض ایشان ازین تدبیر همین خواهد بود که عمل انگریزی از لاهور بر خیزد و مارا
 اختیار کلی مثل سابق حاصل کرد و این امر بوقوع تدبیر ایشان نیز تصور نبود چه از نبود
 شصت و هفتاد صاحبان مطلب ایشان حاصل نمیشد بلکه هزاره مردم از متعلقان ایشان
 در قصاص صاحبان کشته میشدند و عجب بود که در آن صورت در لاهور قتل عام
 میشد و فتنه عظیم بر میخواست فقط در عرض خون دو صاحبان که در تلان کشته شده بودند
 چه قیامت و انجا بر پاشد شهر و قلعه پر و از کلاههای هم سوخته و ویران گردیدند و اهل قلعه
 مقتول و یا اسیر گشتند و در بیان سبب تشرع و جنگ کردن افواج
 انگریزی با دیوان مولراج صوبه دار تلان پسر سانول سنگه
 بدانکه سانول سنگه نامی پدر دیوان مولراج از عهد مهاراجه رنجیت سنگه بصوبه اری
 تلان منصوب و امور بود و در سال بسال در را با انگریزی صوبه تلان را تمام و کمال
 در سرکار لاهور میرسانید و فارغی میبایست سال تمام از انکاران سرکاری گرفته
 پیش خود میداشت و هم ملک از حسن تردد و نظام او آباد و سرسبز و رعایا از عدل
 و انصاف او خوش و خوش بود و خود نیز در همه امور تابع فرمان بود و در باره صوبه

یماند برین سبب اما لیکن سرکار بر حال او مهربان بود و بدو نفوذ و صوبه ملتان بولای
 پسرش که ذیل در امور ریاست پدر خود بود و عهده دیوانی آنجا تعلق بدو داشت تقریر
 یافت و او هم مثل پدر خود در اریال خراج توقفت نمی نمود و مدام در انتظام ملک مصروف
 بوده بجزم و جویشیاری از آشوب و فتنه و فساد سرداران لاهور محفوظ میماند و معلوم
 بگلکان است که پیشین سرداران و سپاه ملک پنجاب بعد از بهاراجه رعیت تنگه بسیار
 سرداران با نام و نشان قوم خود را قتل و سبا خاندانها را تها و برباد کرده اند و
 باقیانندگان ایشان گو بافضل قدرت و طاقت آن مزارند که خود کسی را قتل و غارت
 کنند مگر تا هم بفریب حیل و حیله جوانان بربادی بیکدگر میباشند چنانچه سرداران دربار لاهور که
 در امور ریاست و بهم در مزاج رزیدنت آنجانی بحکم مدخلی و ششند در پی تخریب
 مولراج افتاده و بختند که او را بهانه گرفتن محاسبه دربار لاهور طلبیده و قتل
 و خوار سازند لهذا او را با جازت رزیدنت از ملتان در لاهور طلبیدند مولراج حال
 باقی ضمیر ایشان دریافتند در فتن لاهور تامل نمود و چون امکان از آن در طلب و طر
 و سبب نفوذ و مذاکفته فرستاد که من بدون فتنه داری صاحب رزیدنت در لاهور حاضر
 شدن مقتضایم اگر صاحب مدوح مرا بعد از طمعان طلب فرماید بالراس و بعین حاضر
 و حساب را نماینده زرده خود را که خواهد برآورد اخرا هم ساخت چنانچه در خواست
 بختور رزیدنت منظور کردید و دو صاحب را از افسران انگریزی در ملتان فرستاد
 مولراج را در لاهور طلب فرمود دیوان مذکور همراه قسرای دربار آنجا حاضر شد
 محاسبه را از ابتدای صوبداری خود لغایت حال باطل و فتنه نماید و آنچه از قبیل
 کشیده و برآمده بود بهما بخا و اساخته فیصلنامه و فارغ غلطی مبری امکان از آن حاصل نمود
 و بعد از رخصت شدن از رزیدنت بهادر و بهاراجه دسپیکه و غیره کار پردازان
 آنجا بستان معادوت کرد و چون سرداران لاهور را نیاید دیوان مذکور از

از طلب خودشان بدون دونه داری صاحب رزیدنت ناگوار کردید لهذا خواهش که او را
 باز بکدام حلیه در لاهور طلبه بسته و مخصوصه اندازید چنانکه بعد از صلاح و شورو او را طلب
 و بکشند تا آنکه حساب ایام صوبه داری پر خود ساقول سنگه را از عهد مبارجه بحسب سکه لغایت
 روز وفاتش بهمانا و در جواب نوشت پررم ساقول سنگه حساب بر ساله مع زر را لکتر
 و سرکار سیرستان و رسید آن گرفته نزد خود موجود میداشت چنانچه بقول آنرا ارسال
 میدادم و اگر بلا بینیه شما در حساب پرسشگی و شستی باشد آنرا از دفتر سرکاری دریا
 نمایند و علاوه فمیدن حساب پررم از من نمی باید حساب دفت صوبه داری اش تعلو
 بخودش داشت نه از من بهر کیف اکنون آمدن من در اینجا ضرورت ندارد اما کاران دربار
 لاهور بخینین تحریر او را حل بر فرد و سرکشی او نموده از صاحب رزیدنت اجازت عزل
 او از صوبه داری ملتان و تقریر و بگری بجای او خواستند و بحسب اجازت صاحب صوبه
 فرمان معزولی بنام دیوان مولراج از صوبه داری ملتان نوشته سروا که همان سکه را بکشت
 انجام مقرر کردند و او را همراه دو کس از افسران فوج انگریزی کرده روانه ملتان ساختند
 تا صاحبان موصوف و ملتان زحمه کلیدهای قلعه و خزانه آنجا را از حاکم معزول عالم
 منصوب و مانعید و بهند عمل و دخل و در صوبه مذکور بچنانند و چون سردار که بان سکه
 آن بر دوش سر بلتان سیده و زینهای خود که بیرون قلعه نصب کرده بودند فرود آمدند
 دیوان مولراج از سر اخلاص و نیاز پیش آمده رسم احوال پرسید و دعوت چشمان
 رتبه بعل آورد و بعد از دو سه روز فسران مذکور دیوان مولراج گفته فرستادند که
 ما بین فرد و گاه ما و قلعه جانی فرار و بهند تا فراد ما و شما جریده در آنجا رفته بعد از ملاقات
 با یکدیگر احکام سرکار را بشما تبلیغ نمایند مولراج گفته فرستاد که بموجب ایامی آن صاحبان
 ظنان بنقام را که در وسط واقع است برای ملاقات قرار دادم فردا ظان وقت در آنجا
 حاضر خواهم شد باید که شما صاحبان نیز در آنجا قدم بگذارید تا باینکه عرض فرود بر وقتین

دیوان مولراج باد و سردار خود از کلبان در مقام مذکور رفته با افسران که چند لحظه پیشتر
 در آنجا رفته بودند ملاقات نموده نشست صاحبان بعد از گفتار خیر و عافیت از خطب
 و ذوق و شوق رسیده مولراج فرمودند که ما بر دو صاحبان صرف برای همین براه میرویم که کلبان
 صوبه ارجال طائران و ایم تا فرمان مفرولی بشا داده و کلیدهای قلعه خشنه را سرکار از شما
 بسردار مذکور داده اند و هم پیش شما را لازم است که نزد وی تمهیل این حکم نمایند مولراج گفت
 کلیدها موجود و حاضرند و مرا در دادن آن بسردار کلبان بسنگین عذر و تا بل نیست مگر از
 قدیم الا یام از سلطانین و حکام پیشین در صوبه چنان دستور است که هرگاه کلام شود و از شما
 از طرف سرکار مقرر شده می آید صوبه از مفرول و مضروب برود و بر کار شایع بهار الدین که
 طائقی رفته کلید را بصوبه و از جدید تفویض نمایند درین صورت سردار کلبان بنگه را باید که
 همراه من برگاه مذکور رود من کلید را باطل تفویض او نمایم که ظهور یعنی موجب نیست
 طرفین بقدر است صاحبان انگریز که معتقد در کاپا و انجمن سوم نیستند متبسم شدند مولراج
 گفتند که این چه سخن بیوقوفی و حماقت را پیش صاحبان میگویید برگاه فلان درویش
 رفتن و کلیدها را در آنجا سپردن چه منی دارد و امور ریاست را با درگاه چه علقه است معلوم
 نشود که در دادن کلید عذر و حایه میکنی در حق تو بهتر است که کلیدها را همین ساعت بدو
 ما بر دو صاحبان کلبان بنگه حواله نمایی و بدون دادن کلید از اینجا رفتن خواهی یافت
 مولراج که مرد عقل و آال از پیش بود کلام افسران را شنیده اخرو خسته شد و بجایست
 جواب به صاحبان داد و گفت من دستور این ملک را بکنور شما صاحبان بنگه بنگه
 نه برای دادن کلید حایه نمودم هر کس که در حق شما صاحبان خواهد بود بران عمل نکند
 نمود مگر سرداران بنگه که همراه او بود گفت و گوی صاحبان را شنیده سبب میار فرود خسته و خشم
 شده مولراج را اطمینان کردند و گفتند که قوت سخت بی غیرت هستی این چنین کلام سخت
 و درشت انگریزان را شنیده هیچ نمیکوی ملک کلام خود شامده و ادعای کنی ازین بنگه که

که داری مردت بپرست ما را زیاده ازین محل کلام ایشان نیست که ترا بر فوق و انحق قرار
دادند صاحبان که بخوبی کلام سرداران را تفهیدند بودند و از مولاج پرسیدند که برای
شما باشا چه گفتند مولاج خلاصه گفتگوی آنها را بصاحبان فغانید که در ملاست و سرزنش
کردند که تو چرا بصاحبان که ترا بی وفایی و حماقت منسوب کردند جواب سخت نمیدی
و برای چه خوشادشان میکنی صاحبان متوجه سرداران شدند گفتند که بجز این نیست که شاکر
و تاج سبید این تبه فزاید که در گفتگوی صاحبان دخل کنند و زبان بلبان گرفت
گفتند خیر آنچه گفتید گفتید آئینه خاموش باشد سرداران که از سکبان و خوش مزاج و
مغلوب انصاف بودند محل کلام سخت صاحبان نشده بی آنکه از طرف مولاج ایما و اشاره
شده باشد جواب صاحبان را بشمشیر دادند یعنی بچهره شدند و سخن آنها در حق خود شمشیر بار
از نیام شنیده یک صاحب را که موسوم بمستر از زمین بود و بظربهای سوار از جانب
گشتند و صاحب دیگر را مخرج ساخته قید نمودند و بعد از این سخنهای و جرات بی محل از
انجا برخاسته و مولاج را همراه خود گرفته اقلعه آمدند که مولاج بشا در حال کشته شدن
صاحبی و مخرج شدن دیگری غرق بحر تردد و تشویش گردیده بود و فهمید که این امر بدو
رضاء و ایامی من واقع شده و لیکن االیان سرکار انگریزی این خونریزی او را نامه اعمال
من نوشته منسوب من خواهند نمود و در عین این جرم بر من قیامتی بر پا خواهند ساخت
بهتر این است که در لامور حضور مناصب روزی بپا و حاضر شده بکف و شهود حقیقت حال
را ظاهر نمایم و بعد شنیدن این حال صاحبان را اختیار است خواه مرا مجرم قرار داد و بگویند
خون صاحب مقول گشته و یا دادم بحسب سزا ندو یا مرا معذور بی قصور نگاشته مگر باز
زیرا که اگر در محصور از سرکار انگریزی باغی و غرض کشته در میان تشویش صاحبان را و دست
انال و خیال محال نظری آید و مرا چه یار او که ام زور و طاقت که مقابله افواج انگریزی کنم
او در زمین فکر و اندیشه بود که آن هر دو سردار که با خدش آن خونریزی شده بود و در دم دیگر

مردان و فستق و انار و کدو که اکثر سکه‌ها را در افغانان بودند فراهم شده و بسیار فی الضمیر
 مولراج اطلاع یافته و در گذشته که تو چو اشل زنان و نامردان از جنگ می‌ترسی و اینقدر
 چرا پس پیش و منظر آب میکنی اگر توان مقاومتی اگر زبان می‌ترسی برو و در کوشه قلعه بنشین
 و اینم و جنگ و اندک تا که ما زنده ایم و جان و دین داریم بویابی نخواهد رسید اول مردان
 آخر مردان پس ازین که خود را در دست اگر زبان بسیاری و ذلت و خواری از دست
 ایشان گشته شوی بهتر است که مردانه و از تانقد و خود بجنگی اگر در صفت جنگ میدان
 گشته شوی در میان مردان هر خود کردی و آنچه در تقدیر بود شد اکنون در حق تو صلاح
 است که خزانه را بکشانا ما مردم سپاه جز از افغان و سکه ملازم و شته و آلات حرب و
 پیکار هم رسانیده با فوج احد انیکه بر یورش کند بجنگیم و داد شجاعت و مردانگی بهم و چون
 مولراج اندرون مجلس می‌رفته و ایحال ابا ما و خود ظاهر کرده درین امر صلاح و مشوره
 از وی نمود مادرش نیز آنچه سرداران گفته بودند از او را بفهمانید که اگر اکنون در لاهور تر و صفا
 رزیدنت خواهی رفت یا ترابوض خون افسر خود قتل خواهند کرد و یا دایم بحبس خواهند داشت
 پس ازین مرد و در حق تو اولی است که در قلعه شسته بر که بر تو یورش کند با جنگ
 و از طرف زرقار کن برای این مهم نزد من زان و خسته بر تو بسیار است و زان بجز این صلاح
 امری دیگر نیست جان و مال خود را بر عزت و حرمت خود فصد و کن و دست پاهای
 اگر چه میدانم که تو آنچنان نادان سبک سر نبودی که اشارت بکشتن صاحب اگر چه بیوجیب
 کرده باشی این سکه‌ها را خانه خراب که اکنون اقبال از ایشان رو بر تافته و او با و سنگی
 گشته است در هر جا و هر مقام بچنین مفسد را بر پا میکنند و آخر بوال آن خود هم رافشا
 می نمایند و علاوه برین انکاران لاهور که با تو موافق نیستند ملک شته خون تو را اکنون
 لصد و رایخیرم که از ذات تو سر بر نروده است بتو مسوب کرده چه عداوت و بدبها در
 حق تو روا نخواهند داشت انظر من مادر سپهر خود را مبتلا ببله عظیم ویده بسیار را بر سر گذارید

و گلیه خزانة پیرشش را حواله او نمود و حال طرف دیگر برین بخواهست که صاحب جنگ
 در بار لاهور حال کشته و مجروح شدن دو افسر خود و نشان شنیده سزا و برادران فوج
 انگریزی و سپاه رئیس بیا و پور برای تنبیه و استیصال دیوان مولراج بطرف نشان سیر
 نمود و از ابتدای پنجگانه شریع ماه اکتوبر ۱۸۵۹ عیسوی از طرفین زد و خورد و بسیار قتل
 شد گاهی فوج انگریزی بر ملتانیان حمله می کرد و زانی ایشان بر لشکر انگریزی تاخت نمود
 و تا آن وقت غالب از مغلوب متمیز نشکر و بدو تا حال فقط فوج انگریزی را مقابله با دیوان
 مولراج صورهار مغزول نشان بود که درین اثنا سردا و چتر سنگه پیر شام سنگه اتاری واله
 ضویدار ایشا و ریترا سرکار انگریزی محرف کشته بر سترایش حمله کرد صاحب مذکور سبب
 قتل فوج و عدم سامان جنگ تاب سفا دست حمله او در خود نموده چاه بطنه اش برو
 محافض خود نمود و هرگاه سزا و برادر که در مقابل مولراج کرم رزم و پیکار بود و حال بنا
 چتر سنگه مذکور معلوم شد از راه حزم و احتیاط سردا و چتر سنگه پیر چتر سنگه مغزور را که با سپاه متبینه
 خود همراه صاحب موصوف در مقابل دیوان مولراج بود و فرمود که شمار فاصله پنج کر
 از لشکر انگریزی دیده کرده باشید و سبب بناد و چتر سنگه را از سرکار انگریزی چنان بیان
 می کنند که یکی از عزیزان او بعلت سازش با عله مسکوشتا که بشمول دیگر مجرمان و لایق
 مقتول یا محبوس گردیده بود و بعضی گویند سبب آن اخراج رانی چند صاحب از ملک
 پنجاب است و یا این هر دو امر بوده باشد با تملک چون چتر سنگه را معلوم شد که سبب اخراج
 پیرم افسران فوج انگریزی را برین اعما و نمانده بسیار که اقلید کنند بدین خوف و
 بر اس از کسب انگریزی برخاسته مع سپاه همراهی خود در نشان رشت شرکت دیوان مولراج
 کردید طرفه اینکه مولراج نیز توهم اینکه سبب از راه کرد و فریب تر و انجانب آمده باشد
 تا قابو یافته مر قتل کند و یا گرفتار کرده تر و از و بر صاحب برد اعلا و بر حنی نگرده در
 فوج خود راه نداده و پیشه از وی متنب و توهم بسیار و چون چتر سنگه درین سوراخه و از

بسیار از کسب انگریزی
 و سبب بناد و چتر سنگه را از سرکار انگریزی چنان بیان می کنند که یکی از عزیزان او بعلت سازش با عله مسکوشتا که بشمول دیگر مجرمان و لایق مقتول یا محبوس گردیده بود و بعضی گویند سبب آن اخراج رانی چند صاحب از ملک پنجاب است و یا این هر دو امر بوده باشد با تملک چون چتر سنگه را معلوم شد که سبب اخراج پیرم افسران فوج انگریزی را برین اعما و نمانده بسیار که اقلید کنند بدین خوف و بر اس از کسب انگریزی برخاسته مع سپاه همراهی خود در نشان رشت شرکت دیوان مولراج کردید طرفه اینکه مولراج نیز توهم اینکه سبب از راه کرد و فریب تر و انجانب آمده باشد تا قابو یافته مر قتل کند و یا گرفتار کرده تر و از و بر صاحب برد اعلا و بر حنی نگرده در فوج خود راه نداده و پیشه از وی متنب و توهم بسیار و چون چتر سنگه درین سوراخه و از

در فاصله شده از قشبان بر پاشسته بطرف رام گزشت و برای مدتی در خود سردار چهره سنگه مذکور قوت
 را بهم رسانیده قصد مقابله فوج انگریزی نمود و چون تا آن زمان موسوم گرداد و مارش بود و بالین
 سرکار انگریزی فقط هم نشان را تصور نموده چندان توجه و اهتمام به اطراف نمی نمود و لیکن
 احوال که چهره سنگه در شپا در و بطرف دیگر شیر سنگه سپارش علم بغاوت برافراشته همایا و آماده بر
 مقابله سرکار انگریزی شده و موسوم سرایم قریب رسید و اب کور ز جنرل لار دال بوزنی در
 برای نظام حاکم مغربی و بنا بر رفع هنگامه و فساد و اوقاف ملک پنجاب از دارالاماره کلکته
 قصد هندوستان فرستاده و در چنانچه در ماه نوامبر ۱۸۵۸ عیسوی از دارالاماره مذکور سوار
 سفینه و خانی متوجه آنطرف شدند و از بنارس بر سیل واک بر آه کنب کان پور پیشت فرستاد
 پیشتر که دیدند و بتاریخ هفدهم نوامبر سنه مذکور در جمعه در شهر آگره نزول اجلال فرمود و کمند
 یعنی سپه لار کل افواج انگریزی احاطه بنگال گشت صاحب بیاد در مع جنرل کلکته بگذشت
 پنجم تاریخ کیری این هم بتاریخ دهم ماه مذکور در جنرل قصبه تصور که قریب بلاهورست گردید
 و لشکر کیش صاحب بیستم و سیم از مقام کچران واکه کوچ کرده در قلعه دیدار سنگه مقیم گشت و صاحب
 مذکور قصد حمله بر غول سپاه سکبان که بر کیستان دریای پنجاب افتاده بودند و کرسیب
 حکم سپه سالار موصوف که تا آمدن من در آنجا تامل باید کرد و توقف نمود و سردار سپه سنگه
 یورش بر فوج ستر ایست و رانگ نمود و لیکن سردار مذکور با وجود دشمن بیعت ضرب
 توپ و فوج کثیر از سپاه انگریزی شکست یافت و کس از سپاه او مقتول و دو صد مجروح
 گردیدند و راجه کلاب سنگه برای ایست صاحب خزانه و نوپها فرستاده شدند و بعضی
 متانین که در لشکر ستر کورث لند ملازم بودند برخاسته رفتند و با مولراج پوینت مذکور مسلمان
 و باشندگان ضلع شرقی که در فوج صاحب مذکور بودند وفاداری نمودند و در جنگ پیروز
 و سیم که در متان شده افواج انگریزی بر مورچال حریف متصرف گشت و بری سنگه که این
 کلو که از ازان ملازم مولراج را که در جنگ مجروح و غیر ارات کاری شده بود و در آنجا

در این اوقات انگریزی آوردند و آخر بدان زمینها برد کوه تپه سرو و ابروی سنگی در کوه سیاه خونی کل
 دراز قد و جسم بود برای دیدن لاس او بسیار مردم جمع شدند لباس و سلاح او را مردم جمع
 فوج او برده بودند و از اعرابان در بسیارستان آوردند و نمیکس نرد و غایب اکنون صفا
 باخته توپهای لشکر او را برده بود و اکثرش بعد گرفتن مورچال متانیا و کوه یزاندین تنها
 را سولراج فوج جدید را آرسنه برای مقابله افولج سرکاری آورد و در میان درختان
 انجود کجور برای گرفتن پناه ستاده کرد و هرگاه یارانش کوههای توپ و تنگ پناه
 شادان انجاسم پس باشند و آن با من ایشان هم دست فوج انگریزی در آمد و فوج مذکور
 مورچال و با من کاه حریف را آتش داده و در خمیه گاه خود گشته آمد و در جنگ مورچال
 بذات خود در میان یک غول سپاه خویش بود و بعد شگست فرار کرد و بر توپخانه توپها
 کلان حریف که درین جنگ دست فوج انگریزی آمده بود و از این عبارت گفته بود و احیا
 فرزند فوج محمد لاموری این توپها را بکلم خالصه شش و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت
 از فوج گورث اند صاحب کریمه در قلعه نشان رفته بودند سپاه انجاند میزد و از راه
 طعن میگفت که شاربامی و اودن فرب ترد آمده اید و لراج هم توجه حال ایشان نشد
 نراین سکه و دیگر چند سوار که درین جنگ فرار کرد و مذکور مقام بود و پشاور رفته و در جنگ
 و در صد سوار از لشکر او در صاحب که گشته و خسته کرد و بدین لازم جدید بود و از طریق
 جنگ خبره شستند و از پیش و هم آنگاه فقط و کوره بوقت که فوج مورچال گشته شد و
 در دمنه ثانی که باز با حریف مقابله کردند و در زمینها برد و شستند و و سپاهی ایشان را
 مجروح و زخمی خفیف شدند و یوان مورچال از سپاه کریمه بسیار ناراض است و از
 قلعه آمدن نمید و بسیار کس از نزد او برخاسته رفتند و آن هم توپها که مورچال در جنگ
 ساون از فوج اکنون صاحب گرفته برده بود و در جنگ باز دست سپاه انگریزی آورد
 و مشهور است که مورچال در عین که می این جنگ با فوج خود را برای حمله کرد و این

با درشتی که در آن مقام موجود بود و گام سپا و اگر فتنه مانع آمد و در همان روز از اسب و آویز
 بر روزه بستگ آمده و بجا جان بنیام فرستاد که قلعه حاضرست سرکار آریا بگیرد و چون کشته
 شرط کرده بود صاحبان بنظر نفرمودند و پانزدهم نومبر سنه حال شیر که تمام سگهان را بهور
 و عجزه نوشته بود که شام به سگهان با خود با متفق شده و از سرکار انگریزی برگشته در آن
 خود را که اگر نریا باشد قتل کنید و برخواهند تصرف و در لشکر من آمده محقق کردید و جنرال
 صاحب که بالفعل بجای جنرال کوئن فرستاده گمان فوج شده اند بتاریخ بمقتضای نومبر قلعه
 دیدار سکه برآمده بجانب علی پور که از رام نگر بر فاصله بیست میل واقع است کوچ نمود
 و بتاریخ شانزدهم ماه مذکور سباب و آلات حرب از فیروز پور در راه پور که نظام آن بود
 رسید همراه سباب مذکور رساله سوم و نهم هند و سنگا و پانزدهم و شصت و نهم پیش
 پایده هند و ستانی باد و توپ بیست و چهار پنی و شصت توپه سیدیه پی و دو توپ آسمانی
 و دیگر چند توپ نه شش پنی و دیگر توپهای آسمانی و تخمینا بمقتضای محموله کلوه و باره
 بسیار از آن حاجت بود و درین مهم صرف خوراک یک فیل بقدر یکصد و بیستاد و نیم
 ماهانه بود و خرج خوراک یک شتر بیست روپیه و صرف کا و قدری کم از آن و صرف
 یک اسپه روپیه و بتاریخ پانزدهم نومبر کشته بخت گفت صاحب از راه پور پیشرفتند
 و شانزدهم آن دریای راوی را عبور کرده بر کوٹ کو بند و اس سیدند و از راهی
 اخبار صحیح معلوم شد که همراه چتر سنگ در پشاور نوزده بلشن و فی بلشن ششصد سپاهی
 برین حساب یازده هزار و چهار صد سپاه شد و بمقتضای توپ ست و همراه جنرال کوئین
 که برای مقابله او مامور شده است کل پنج هزار فوج از سوار و پیاده است و بی توپ
 همراه دارد و صاحب مذکور آن طرف راوی عبور کرده در امین آباد مع فوج خود دیده
 است و بکل توپ کورز جنرال سیر در چتر سنگ اطلاع کرده شد که اگر بجا جانانی که در پشاور
 و هزاره و آنک با فوج و آلات حربند از طرف شما ضرر نمایند خواهد رسید کلاب سنگ

کتاب سنگه پشمارا که در لاهور پست ماست قتل نموده خواهد شد و حکم ضبط اسباب
و خانه های سکمان لاهور که ملازم سرکار بوده بنا و بنا شده اند از سرکار انگریزی صادر شود
و مردم تنان خبر شکست شیر سنگه و جنگ رام نگر که بتاریخ سوم دسمبر حال شده بود و ذکر آن
عقرب می آید شنیده بسیار شکسته خاطر گردیدند و نیز توپهای کلان قلعه سنگن که انتظار آن
در لشکر آژور و صاحب که مقابل سپاه مولراج ست بیستم نو بر رسیدند و از آمدن جنل
تیمکول صاحب در لشکر انگریزی سکمان بسیار مضطرب میگردد و بدیندولال سنگه که باهشت
توپ و افواج بنوا از طرف مولراج برای مقابل با سپاه انگریزی آمده بود سکمان از خوف
و ترس بوقت شب از لشکرش کرختی رفتند اکنون در ایامی جناب برای آمد و رفت
افواج انگریزی شاد و مرت کیست جنگ رام نگر که بتاریخ سوم دسمبر واقع
شد موجب رپورت گشت تخفیف بها در عبور و نواب کورنر جنرل
لارڈ لهوڑی بها در خلاصه رپورت یعنی خبر گشت تخفیف نیست که بفضلہ تعالی
بسی و کوشش افواج انگلیسی راه دریا برای عبور کردن لشکر ابدست آمد و بتاریخ
سوم دسمبر حال بر سکمان همراهی شیر سنگه و دیگر سرداران که از سرکار بنا و بنا کرده
بمقابلہ آورده بودند شکست افتاد و در فوج سکمان سی چیل هزار اسلحه و بیست و
توپ بود و بر گذرهای پایاب دریا بسیار استحکام کرده افتاده بودند و آن مقام
رام نگر فاصله دو گروہ دشت و من براسه فریب دادن و مشغول کردن احد را
بطرف خود در انجا و مدتهاست حکم سرکردن توپها و آدم چون فوج دشمن بدینطرف
مصرف شد بتاریخ سی ام نو بر از مقام پایاب بهشت هزار پیاده و چهار هزار سوار و بیست
ضرب توپ را سبر کردگی میسر تیمکول آنطرف دینار و اند کرد و در آن مقام با تمام
لکس صاحب شازده کشتی نیز دستیار شدند و هرگاه شنیدیم که فوج مذکور بخوبی
عبور دریا کرد و فوج حریف هم بعد از مدتی سرت رفت من هم فوج خود را پیشتر روانه کردم

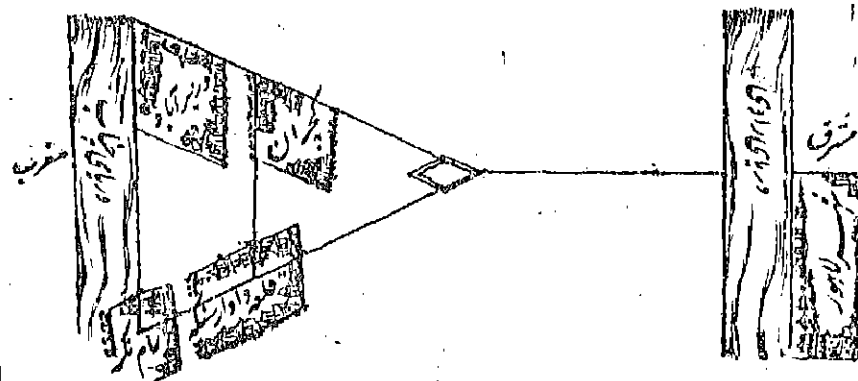
باین جنگ
در این جنگ
در این جنگ

و فوج پیاده هاشم میل سافت ملی کرده و بر دیال میی پادشاه عبور از دریا نمود و در
 توپها را به سوار برای آن کرم آواز دهم تا حرکت از عبور از فوج انگریزی مانع و مزاحم
 نشده بطرف اقصا و فاصله تا اینکه بتاریخ سوگم و سیر بوقت نواخت دو ساعت و نیم
 کلان جمعیت بر فوج میجر جنرال تشکیل سپاه کرده و توپها را سر کمانید و چون تا یک ساعت
 توپها زدن و از فوج انگریزی یک توپ هم سر نشد لهذا ایشان فریاده قدم پیش گذاشتند
 و چون بر زد و کلوله توپ رسید از فوج انگریزی آنقدر توپها زدند که بسیار مردم ایشان
 کشته شدند و نظام فوج آنها کیست تشکیل صاحب بنظر اندکی مردم و سپاه از در
 موقوف کرده و بر فراز کدشت مردم فوج عظیم سلاح خانه و بهاب خود را آتش زده فقط
 باد و توپ از اینجا که بخند انگاه دور ساله سواران برای تعاقب شان شتافت شدند
 شد و مانیکه سوازی فوج خالصه شتر تک ایشان شده بودند برخاسته و فوج انگریزی
 چهل مردم مقتول و سه فسر جروح کرده و در فاصله از طرف ثانی بسیار مردم بکار آمدند و
 قبل سوار می شیر سنگه هم به دست فوج اافا و اتمی عبارت رپورت که اندر خیف صاحب
 و مشهور است که سکبان در جنگ شکست یافته آنطرف در یابی جمل که بخند رفتند و آتیه
 چناب و جمل نیز در قبضه سرکار انگریزی درآمد و در عایای این دو آتیه مسبب یافتن این
 اطمینان از خوشی اسباب رسد از لشکر انگریزی می آید و فوج میجر و یار قلعه های سواران
 متصدین که و غیره را منهدم ساخته بطرف دواته جلند بر معادوت کرده آمد و دهم و سیم
 که اندر خیف صاحب بعد نظرو منظور شدن در رام نکر معادوت نمود و دهم ماه نوکریا
 سبب رسد برای لشکر تشکیل صاحب که در تعاقب لشکر شیر سنگه است یکشتیا بار کرده
 از دریای چناب فرستاد در آن زمان سه فوج سرکار انگریزی در سه جا که مردم بکار
 بود یکی در پیشا و در هزاره و آنکه این تقابل سر و دایره سنگه که با جمعیت کثیر از سکبان
 و افغانان چناب که اکثر صاحبان او در محاصره داشته است دوم در لمان با بون و لاج

باد بوان مولراج سوم با شیر سنگه و غالب است که قلعه طمان نزد مفتوح کرد و زیرا که
 فوج بلخی نیز رسید و شیر سنگه که کمک قلعه میکرد نیز شکست یافت اکنون پاداری از مولراج
 غیر مقصود و در یوقت راجه مهپال بوری که قریب جالندهرست و سرسهرکشی از سرکار
 برداشته بود از فوج لغت گاردن که فقط سه گیتی داشت نهریت یافت از قلعه خود
 دست بردار شده خود را حواله بارلسن صاحب نمود و راجه امید سنگه که بعد از حمله به
 کرخیه رفته بود نیز گرفتار شد این مرد در راجه و یک راجه دیگر در قیدند و در مدت سیزده
 روز حمله با عیان پنهان کوشش نیز کرده شده و فساد کوستان نیز موقوف کرد و یک افسر
 و شش سپاهی درین معرکه از فوج سرکاری زخمی و دو کس شسته شدند و کوبیدند راجه
 شیر سنگه خطی که در لاجور فرستاده بود در آن پانزده و چوه بغاوت نوشته است و سوم
 سردار سلطان محمد خان بجز لارلسن دو صاحبان دیگر را حواله سر و راجه شیر سنگه کرده داد
 سردار مذکور برین امر شک تهنیت در لشکر خود سرکنانید و پانصد روپیه خدش هزار روپیه
 اکهاران او بطریق صیافت بخدمت بجز صاحب موصوف فرستاد و صاحب مذکور قبول
 نکرد و حایای پشاور ازین بر عهدی و بیوفایی که از سردار سلطان محمد خان بعمل آمده
 بر قوم بارک زنی تلاست میکنند و ایست صاحب که در مقام بازستشش هزار مردم
 همراه خود سوار و اتمک حال از دست برد سبکان محفوظ است و اچیت سنگه کلپان اله
 کسیدان اکال بلش سبکان بجنور لار صاحب رفته رجوع کرد و جنرل بشا سنگه نزد
 صاحب رفته موافقت شد و چتر سنگه بار دیگر محاصره قلعه اتمک کرد و نیز می گویند که چتر سنگه
 بجنور لار صاحب نوشته است که اگر جان ما را امان شود بجنور حاضر شده غاشیه
 اطاعت بر دوش کشم معلوم نشد که از اینجا چه جواب رفت اکثر ضحایر حال سبکان
 از حرکات خود بسیار شکیان شده اند غالب است که باز قصد مقابله نکرده سرداران ایشان
 در سرکار انگریزی رجوع کنند و استغفای قصود خود نمایند و فوس که این دم تا عاقبت ایشان از

از بقاوت و سرکشی اعتماد خود را بر باد دادند و کاری نکردند که بگذرد و روزی دیوان
 مولراج در شب بواله در بار کرده مذمت سبکمان بسیار نمود که ایشان لاف زنیهای میکنند
 و بوقت جنگ میگردند و سه سوار را که در جنگ ششم و سیم گردیده بودند تشبیه کرد و یازدهم
 و سیم یک حصه فوج بنی در ملتان داخل لشکر و شش صاحب گردید بدین تقصیل و در پیشگاه
 و یک توپخانه و پانصد سوار سوار ساله حیک صاحب و یک توپخانه قلمه کشا و یک ساله
 ملازم خاص لکه و چون که سامان جنگ متواتر تر و ایت صاحب میرسد لهذا هنوز بر قلعه
 انگ دست سبکمان نرسیده و تا آخر و سیم نرزد و مولراج میت نیز از فوج در قلعه
 ملتان موجود است و بعضی نوشته اند که نیز از تعلیق این هر دو خبر میتوان شد که از رسیدن
 افواج بنی و توپخانهها در آنجا سه حصه فوج او از خوف و هراس پرتاب شده و رفته باشد و
 اکنون فوج انگریزی حائل است در میان فوج شیر سنگه و ملتان لهذا او بهر دو مولراج
 قلعه ملتان رسیدن نمیتواند و اکثری میان صاحبان انگریز که در آنجا پیاد بودند و
 اگر آهسته است و در زمین سال دریا می جمن بسبب قلت بارش بسیار
 خشک گردیده مردم در هرگز و مقام ایاب و فیته میکنند و آمد و رفت سفائن کلمان تجارت غریبه
 مسدود است ششهای غله و آلات حرب که از اگره بطرف دیار مغربی میقتدرت
 و دشواری ازین دریا تا بدلی رسیدند و از آنجا آنرا بر پشت ران و عوایب ابر کردند
 براخیکی روانه ساختند و سی ام ماه و سیم نرزد و بخیر جنگ تا پنج سوم ماه مزبور که با شیر سنگه
 شده بود و ذکرش بالا که مشتمل بر جنگی دیگر نه باومی و نه با پتر سنگه بوقوع آمده و چتر سنگه
 قلعه انگ را محاصره کرده که توپها میزدند بان ضرر با بل قلعه میرسد مستر هر برت با نهنگ
 پوشیاری قلعه را تا حال از دست غنیم محفوظ داشته اند تا آنکه باری به لشکر خود
 از اندرون قلعه میکنند که بروم فوج چتر سنگه میرسد و نواب کور نرزد و نرزد و دل خود
 از لد سپاه در سواد ملتان رو نون فرما کرد و دید و فوج بنی مع توپخانه با کل تابست

نایبیت و دوم ماه مذکور در استان رسید و مشهورست که تا قلعه ملتان برست افواج
انگریزی نخواهد آمد که نذرتیج بهادر نقاب شیر سکه نخواهند کرد و بالفعل شیر سکه در هیچ جا
قلبست که گذر فوج انگریزی در آنجا بدینواپوی خواهد شد و نقشه راه از لاهور
تا دریای چاب بدین صورت است نقشه راه از لاهور تا دریای چاب

و سر کریل لارنس از ولایت بمقام منبری بر بیل ذاک و از آنجا در بهادر و خسل شده و
مسکرتاب کور زجنرال بهادر حاضر خواهند کرد و در اکنون نظام ملک چاب از دست ایشان
خوب خواهد شد و بنا بر پیشتر و هشتم و نهم و دهم ساعت روز برآمده چند پیش
انگریز را حکم جنگ با اهل قلعه ملتان شد و نخله آن در غول است پیشتر و دوم و سوم
پنج کپنی گوره از پیشتر ملک سرکردگی کریل فریکس و در غول چپ پیشتر و دوم و سوم
پنج کپنی از پیشتر سی و دوم ملک زیر حکم برگدیر مارکم صاحب و شصتم پیشتر گوره ملک و پیشتر
سوم منبری بند و ستانی واژ و در و صاحب بر پلی که قریب پیشتر محل است حمله نمود و در آن
حصین فوج سکه متوجه سپاه صاحب موصوف کرد و در فوج منبری بر دیگر مقامها و غول
چپ بر مقام ریام تیره و شواله حمله آور شد و با وجود توپ زنی سکمان غول اول پیشتر
رفته و محال ایشان را که همان وقت نیار کرده بودند انزع نمود و از آنجا در گوهی سکه
که در آنجا قبر سافول سکه در سولراج است بلا فراحت در رسیدند و چون فوج ظلیل کار

ضرب مسجد که در قرب آن قبر شمس نیز بود یکسبب بار قبور و عمارات خوش ساخت
 شتافت در آنجا بسیار فقر و مردم بیروزگار که برای گرفتن پناه جمع شده بودند و
 ایشان تعرض نمودند و در پس این مسجد که وی از سگهان که مسلح استاده بودند و
 فوج انگریزی که بر خیت و لیکن گروهی دیگر از ایشان مقامی را که در آن مقدمه انجمن فوج
 سرکار که قریب سی و چهل از سپاهیان نیز در ختان انبوه بودند حمله کرده گرفته و از آن
 غور قصد گرفتن مقام مقبره شمس نیز نمودند و در آنجا جنگ شمشیر و تفنگ خوبت کربسب
 حمله کردن کورهای ولایتی با سنگینها بر آنها فرار کردند و آن باغچه هم پاشیده و با بخت
 سپاه انگریزی درآمد و فوج بجمله یک مدینه بسته و پنج توپ بالای آن برده بطرف قلعه
 سرگردان حمله و در سلاح خانه عظیم از افتادن گلوله های توپ دوبار تپش در گرفت و
 صبح از طرف قلعه گلوله های توپ که می آمدند از کل بخته بودند معلوم شد که اکنون در موالج
 گلوله ها هم نماند و تعداد مقتولین و مجروحین آنکه از افواج انگریزی بجا کاروان بر زمین
 ملکه و زمین کل صاحب از پیش بختا و دوم بندوستانی و لغشت نیک سینه صاحب
 از پیش بنم بنی بندوستانی در جنگ مقتول شدند و از مجروحین لغشت بی فرما
 از پیش بنم بنی بندوستانی و مجروحین صاحب از پیش بختا و دوم ملکه و لغشت
 کریل بن صاحب از پیش سی و دوم بندوستانی و انسین بک و کل صاحب از پیش
 بختا و دوم بندوستانی و لغشت ال صاحب انجیر و سه کوره از پیش بنم ملکه مقتول
 و پنج تن مجروح شدند و برای حمله کردن بر رام میر که در آنجا مدینه بسته لغشت
 آسن صاحب باد و از ده چهار فته بود از آنجمله یک مقتول و هفت مجروح شدند و
 صلاح بیست و نهم و سیمند کور از بر و طرف شک بند و قمار یکد که خالی میکردند سگهان
 می خویشند که فوج انگریزی بر شهر تصرف کردند و از مقام محاصره افواج انگریزی توپها
 را به فاصله مشتاد گز میر و از ضرب گلوله ها و دیوار قلعه را زخمی نمودند و از طرف

و ازین طرف توپها را زود زود سیر میکردند و از طرف حریف بدین زیره که در قلعه
 گلوله اندازان کم بود نزدیک کس کار دوازده کس میکرد و از گلوله های انیشتی فله و
 قلمه بسیار نقصان میشد و فوجیکه در تقاب شیرینکه بود و پنج حصه منقسم است یک شکر
 زیر حکم بجز تیوگل صاحب در مقام کاهیله دوم بسر کردی جزا کیمل صاحب کاهیله
 براندک فاصله سوم لشکر کندر خجیت بیاد در موضع چولیه چهارم تابع برکت پیر سی صاحب
 که فوج رام نکرست پنجم شکر برکت پیر پوپ صاحب در و زیابا دو پلهای حکم بر داری چای
 جهت عبور معسکر انگریزی بدین سوارسی بسته شد که از ابهای بسیار با آلاک
 آن رفتن تواند گویند دوست محمد خان رئیس کابل سردار چرنگه نوشت که بجز لاش
 را که برادرم سردار یار محمد خان حواله شاکرده است باز تقویض بوی بتانی زیرا که
 در خاندان ما ازین حرکت بد بسیار بدنامی خواهد شد و از اخبار صحیح معلوم شد که در میان
 ستمه بگری محمد شاه پادشاه ایران فوت کرد و بجای او پسرش نصیرالدین شاه پادشاه
 ایران گردید و آنچه مشهورست بود که عمل پادشاه روس در ایران خواهد شد غلط
 محض است گویند در سلخ خانه کلان قلعه ملتان از گلوله توپ بم آتش افتاد و وقت پرین
 مکان آوازی مهیب مثل عهده و کرد و غبار بسیار که ده رفته جنرل دشن با شرفی
 بگوله اندازی که اوشت بسته گلوله بم را دران سلخ خانه زده بود انعام دادند و
 اشرفی افسر او بدو بخشید مشهورست که بسیار سردار و مردم مع مال و سیاه بهر سلخ خانه
 پریدند و سوامی آن بصد مردم که بر سقف آن بودند هلاک کرد و بدین سلخ خانه نیز
 سن بار و دود و دگر ساز و سامان و آلات حرب بسیار بود تبه نقصان و بمانع شد و سوا
 آن روز و دگر در کوه غله نیز از گلوله بم آتش افتاد و روشنی آن در لشکر انگریزی بد نام
 مانده و چون روغن کا و روغن چراغ دران گدازم بسیار بود و بدین روشنی تا دور رفت و
 معلوم میشد با بطله دوم جنوری ستمه عسوی شهر ملتان در قضاة انجمن انگریزی آمد

و با مردم شهر جنگی عظیم شد و سنده و سکه سردار که اکنون صاحب راز دست خود گشته بود قتل کرد
 و سوای او شام سکه و دیگر سرداران و بسیار مردم سپاه مولراج بقتل رسیدند و وقت
 شام چون اسباب غارت شهر جمع شد از آنجمله بیت پنج قیل و بسیار پاسبان و کاه و دهن
 اجناس بود و قریب پنج لک روپیه را غنیمت که در شهر بود بسوختند و مهاجران شهر پانزده
 لک روپیه دادن قبول کردند بشرطیکه این شهر از غارت و تاراج محفوظ ماند مگر تا آنوقت
 منظور شده بود و هرگاه شهر در قبضه افغان اگر نیمی درآمد بسیار مردم سپاه از قلعه فرار کرده
 رفتند و مشهور شده بود که دوست محمد خان تا مقام علی مسجد رسیده پسران و عزیزان خود
 را بیشتر روانه کرد و حکم داد که ناسروار چتر سکه میجر لاریش را سواله شاکند و او را نظر دارند
 تا در قلعه انگ گرفته بپناه گیرند و چتر سکه در جواب آن بدوست محمد خان گفته فرستاد که بودن
 صاحب موصوف نزد من و شمارا برست گویند غرض طلب کردن خان مذکور میجر لاریش
 آن بود که از وی قصاص محمد اکبر خان پسر خود را که او را صاحب مذکور زهر و پاشیده بود
 بگیرد و اینهم شهرت یافته بود که چتر سکه افغانان درانی را در پشاور تسلط ساخته بود
 ایشان از سکبان بخوف و خطر شده در پشاور بی تکلف کاوشی کردند و در مقام درباب
 دوست محمد خان روایات مختلفند نزد بعضی است که سکبان جنوب پشاور و قلعه انگ بود
 دادند بدین شرط که او دشمنان کند و سرزمینی لاریش و هم جنوری از بدینی در سنده
 و از سنده در بهاولپور رسیده و دو مقام کرده بتاریخ ششم در فیروزپور رسید و از
 نواب کور زجنرل بهادر نمود و بعد توقف چند ساعت روانه لاهور کرد و بتاریخ نهم
 آن جنرال آغاشد و هرگاه دیابخش وکیل که از وقت سانول سکه رفیق مولراج بود در
 عرص کردن عند تقصیرات او بخدمت دیش صاحب حاضر شد و صاحب موصوف رسید
 که نزد تو و کالت نامه مولراج هست گفتند ما هم صاحب فرمود جواب باصوات
 شایین هست که دیوانجو خود را تقویین سرکارا اگر نیمی کرده و بپند و بدست ناسروار پشاور

نشان بنفید بود معلوم گشتند که دارندۀ او ایچی است و دوست محمد خان سبب ساز افغانان
 قلعه انگ بر آن متصرف گردید و بنا بر پنج و بیست و پنج روزی که نیکل لارس در لامور رسیده بهمانجا
 و سیپ سنگه ملاقات کردند و بموجب پستهای توابع کور ز بهادر که مورخه بمخدم جنوری سنه
 مذکور بود معلوم شد که بنا بر پنج سیزدهم ماه مذکور فوج انگریزی شیر سنگه را که قریب دریای ایلیم
 بود شکست فاحش داد و فوج او را گریزانید باید که در چادرینها برای تنبیت این مستحق
 شک شود پارتو در ضرب توپ سبکان و دیگر سباب ایشان بدست افغانان انگریزی افغان
 و بخله غنیمت شهر لمان بهشت هزار روپیه قیمت دو باب و بعد فروخت خیمه و خرگاه و غیره
 قریب بیست هزار روپیه خواهد بود و انتی از شهر و قلعه از لشکر انگریزی انجمن نزدیکی بر
 بودند که مردم قلعه لقب بر اوید روی لشکر سرکرده مذکور محظوظ مانده و افغانان بهر ایام
 بر قلعه انگ سبب ساز افغانان مستقیم قلعه متصرف شدند و بر ننگ و ناموس سکنه قلعه
 دست اندازی کردند هر چند چتر سنگه مانع آنکه نشنیدند از سخنان ثابت شد که در میان
 افغانان و سبکان صفا و اتحاد نیست گویند و جنگ تا پنج سیزدهم جنوری که با شیر سنگه
 شده بود فوج انگریزی بروی فتحاب گردید بسیار کس از فوج مذکور خسته و کشته شدند
 سیزدهم فسر مقتول و سی آتوسه مجروح شدند و سر کر نیکل لارس با دو ستم جنوری در لشکر
 کشته و خیمه بهادر داخل شد و از شروع جنوری سال مذکور بجای مستقر گری صاحب
 باز بر زمینش لامور بستور سابق حال و امور گردید و در جنگ سیزدهم که شب و جنگ
 چلیان است سبب کثرت بارش تنگه عظیم و لشکر انگریزی واقع شد که بدان سبب
 بیست و دو فسر انگریزی جان بحق تسلیم کردند و کینزار و ششصد سپاهی مجروح و
 پانصد و شصت مقتول گردیدند و لیکن سپاهیان انگریزی بر توپخانه حریف رفتند و چلی
 توپخانه را میخ زده بکار کردند و چند هزار را از سبکان کشته شدند و بیست کس سکه زنجی را در دار
 سرکاری آوردند و سپاه انگریزی آنقدر قریب از قلعه لمان نماند که لشکر و ایشی که

از تفصیل قلعه میریز برای سپاهیان می افتد و چاه کس سپاه مولراج خوف جان خود
را حواله میجو اژ و رذ صاحب نمودند و زبانی ایشان معلوم شد که یکی هزار کس سپاه
نزد مولراج باقی مانده اند و سبقتل شدن کوله اندازان سرکاری در جنگ جلیان
این شد که بسبب نفهمیدن کلام فسر خود در آن معرکه رزم یک رساله انگریزی پشت
بطرف توخانه خود کرده با ستاد لهند توپ شان بند شد فوج حریت از طرف دیگر آمده
کوله اندازان را قتل کرد و لیکن درین جنگ بسیار برادران و برادر زاد های شیر سنگه
نیز کشته شدند و بتاریخ بیست و دوم جنوری سنه حال دیوان مولراج بلاقت
شرائط جان بخشی خود را حواله دش صاحب نمود و همه مردم که در قلعه همراه او بودند
آمد سلاح را بکشودند و حواله سرکار نمودند و بوقت رسیدن این خبر نواب کورنر جنرل
بنا در چنان ششماره مرقومه محبت و پنجم ماه مذکور از مقام کبوجاری فسر مود مذکور
اتکابی کوشل تمامی خواص و عوام این ششماره داده میشود که برگاه از کلولهای توپ
چندان رخنه در دیوار قلعه عثمان افتاد که قابل پوشش سپاه گردید و سپاه انگریزی
عزم با محرم برای حمله و پوشش کردن اندرون قلعه نمود دیوان مولراج مشاهده
این حال مع مردم همراهی خود خوشنشین را سپرد سرکار انگریزی کرد و لهند احکم شد که در
کنپهای کلان میت و یک صدای توپ بطریق شلک تنفیت سر شوند و سورت
سپرد کردن دیوان جو خود را در سرکار بدین طریق شد که میت و یکم جنوری یک کیل
مردی که چند بار در لشکر انگریزی آمده بود مع یک کس دیگر که شبیه مولراج و تعمیر
پنج سال بود حاضر شده بحضور دین صاحب عرض کرد که نزد دیوان مولراج نیز
زینهار خواه در سرکار عالی خواهد شد و فردای آن میت و دوم جنوری دود
چهار چار کس سپاهی از محصورین قلعه آمده سلاح خود را در کنپ سرکار بناده سپاه
جان خواسته بوقت شمار معلوم شد که سه چهار هزار است سپاه بود نزد و قریب و هزار

فصل بیان
کردن دیوان
مولراج
خود و سپاه
چهار

و قریب دو هزار مردم بهر و نگاه من آمدند و سواران بسیاری بر قامت چند سواران
 سرکاری از قلعه بیرون آمد و همان ساعت یک پیش گور و باد و برف و برف و برف و برف
 رفتند و تسلط نمود و بهر چهار طرف پیر و سپاهیان مقرر و مقرر کردند و در تمام مردم فوج و غیره
 اسباب قلعه را تاراج کردند تا بهم بسیار کس اسباب را در خندق قلعه انداختند و در میان
 شان برداشته بودند قلعه نشان بسیار حکم بود و فیصله های آن بلند و خندقش تا پیش
 عمیق است مگر از صدمات گلوله ها جای شکسته شد و مثل خرابه و ویرانه می نمود و درین
 شک نیست که اهل قلعه تا بقدر از توپها با افواج انگریزی خوب جنگیدند و بهر کفایت
 قلعه بضرب گلوله ها شکسته شد و غارت شد و قریب بود که افواج در قلعه از راه خندان داخل
 شود و سواران و سواران مجبور شده خود را حواله سرکار نمودند و تمامی مردم قلعه را
 اسیر کرده در کتب اذ و در صاحب فرستادند و الا سواران را قریب دشت صاحب و غیره
 مردود کردند و عیان اطفال او در قلعه بجاظت سپاهیان سرکاری می کشند
 تاکید است که کسی سبک پیر و والد و زنانه او در قفس نیامد و در مقام خزان پیر و کور
 ولایتی مامور گردید و چهل توپ از قلعه بدست آمد و بر میگزین سلاح خانه پیر و سپاهیان
 هند وستانی مقرر شد و باشندگان انگل مخصوصا قوم کهنری سبب بعضی غارتگری
 افغانان جلای وطن اختیار نمودند و قوم افغان بخت ظالم و سنگدل بدتر از سکه های
 که برای تسلط چند روز بر عایا انواع بدعتها نموده ملک را ویران کردند و لاشه های
 صاحب و اندر سین صاحب که در میان مقتول شده بودند غنیمت کرده بجای خود
 با عزت و احترام مدفون ساختند و تا پنج قلعه نشان از ستر طاس و لیم بیل صاحب
 کتاب مفتاح التوابع نیست تا پنج تعمیریه سال عیسوی نظم لران چو شد منزه و بی زبانی
 منصوری و اقبال بانگریز میسر شد تا پنج زلف پی این فتح چو پر سپید اوباد
 این گفت که نشان سحر شد تا پنج تخرجه بسال هجری ایضا از صاحب مذکور نظم

در
 این
 کتاب
 در
 تاریخ
 هند
 در
 تاریخ
 هند

که از قلعه استان دوست سرکار آمده است براتون حق تعالی آن که شکر کند که بود و نزد
 حسب دراج قیمت نموده شود و مال و اسباب اهل شکر که در سرکار بنده است درون
 پیرو ده لک روپیه و پسین نخواهد شد و با تحقیق معلوم شد که لاش ستر اکیون و ستر اکیون
 که بی ترتیب مدفون بودند از قبور بر آورده و دیده شد که سرهای ایشان با ابدان شان بجا
 بودند و آنچه مردم میگفتند که سرهای ایشان از بر دوازده قلعه آورده اند غلط و مختص است
 و نیز معلوم میشود که خطوط نوشته شده این هر دو صاحبان که بعد مخرج شدن قبل از
 قضا کردن بر بنفصون نوشته بودند که در قتل یان قصور مولراج اصلانیت در دست
 نامه بوده اند اگر این امر درست است مولراج در قضا صاحبان مذکور قتل نخواهد شد و
 مردم میگویند که نزد یوان مولراج خطی و یکو محصری در بار و محاراجه و اسب که بنفصون
 موجود است که شما با سرکار انگریزی بکنید و مستعد عرب و پیکار بشید و یوان جوی میگویند
 که بوقت رد بکاری بنفصون گورنر صاحب در پیش خواهیم کرد و هرگاه میگرد صاحب قلعه
 ملتان رفته لباس خشنه و اسباب نموده و بعضی جا اسباب پارچه ریشی را یافته و در بعضی
 غله و روغن گاو از وقت سانول که فراهم بود و در جانی نیل و افیون بسیار برشته
 و قریب سه چهار لک روپیه مال سبب پریدن خالاج خانه و غیره کائنات ضائع شد و سوار
 اسباب مذکور در دارالضرب استرانی و روپیه بسیار بود و شیرهای ولایتی قتی و دیگر سواران
 عرب را حسابی نبود و صحن قلعه از لاشهای مردم و دواب و اقسام اسباب معمور بود
 سه چهار کر و روپیه را اسباب دران قلعه محضی است و حال آن بجز مولراج کسی معلوم
 نیست و مولراج اکیون صاحب و اندر سمن صاحب را کفن از دو شاهان می نهند داده
 بود اگالیان آن کفن را از قبور بردارند و چون در حال بنایشی شان معلوم شد که کفن
 پارچه سفید داد و یک صند و قه مراد قتی سه لک روپیه نیز آمده و دوش صاحبان
 اجازت نواب گورنر ملاقات با مولراج نکردند و حکم شد که تا اخراج کل بار و از قلعه بردارند

و عیال مولراج را از قلعه بیرون بردند و بسیار مردم زرد و جواهر و سیاه فیتی را با جواهر
 قلعه رفون ساختند اکنون از قلعه رانی می بر آید و از نزد یک کس که از قلعه بیرون می رفت
 بهشت هزار روپیه طلا برآمده و با وجود چوکی و پیره بسیار مال مردم قلعه و فوج تصرف
 نمودند و زنی او در دوا صاحب از دیوان مولراج استفسار کردند که بجهت سیاه
 که ضبط شده است خوشش بر چیز که داشته باشید ظاهر کنید و من صاحب از شما مقرر
 خواهند داد مولراج هیچ جواب نداد و هرگاه که بر سرید گفت سه چیز البته در کار دارم
 یکی پویتی مذیب خود دوم چند تصویر فرامیسی سوم کتاب طب که در آن نسخه چیست قسم
 تب هستند حلیه مولراج صاحبان و به صورت نوشته اند عمرش سی و سه سال قدی اند
 قد در از بقدر پنج فست و بهشت پنج دست و پا کوتاه رنگ سبک یعنی بیجا چهره متوسط بلند
 پیشانی فیل چشم سنجیده وضع کمر زحمت و عبوس صاحب غیرت و حیاء و وقت بر آمدن
 از قلعه در لشکر انگریزی بر یا بومی خوب صورت سوار و بر زین با بویارچ سرخ از پیشی میرو
 بود و لباسی نارنجی در بر و دستار رنگین بر سر داشت و در عقب او یک افشار
 بود و بهر دو طرف او یک یک کوره سپاهی بود و بهر دو طرف صاحب بر دست است
 بودند و بطا هر هیچ نمودی نداشت نه با کسی سخن کرد و نه صاحب سلامت نمود و
 بهر دو طرف افواج انگر بزر را بنظر خشم می دید و لیکن شکنجی بر چپ نمی آورد و از مضمون
 خط لا مورد معلوم شد که فوج شیر سنگه از دریای چناب عبور کرده در مقام وزیر آباد مقیم
 است ظاهراً قصد لا مورد دارد لهذا بهر طرف شهر لا مورد مهاجمند و آلات حرب را بر
 جانب جمع کرده اند و بسیاری صاحبان عالیشان و سپاهیان کورده منع اطفال از جهات
 انار کلی در قلعه لا مورد رفتند در جهاتی مذکور فقط سپاه جنگی جرمیده ماند و این هم میگویند که شیر سنگه
 اول بر امت سر و جلند بر تاخت خواهد کرد و کند و تحف در تعاقب او سرگردند و جمل
 دیش برای کمک کند تحف ماسور شدند و بتاریخ پانزدهم فبروری فوج کند تحف

فوج کند رخپف از حلیان و اله روانه شده قریب به سوژمی رسید و برای محافظت شهر لاهور
نصف پلشن کوره و چهار پلشن هندی و سستانی و یک رساله سواران یک تپ کوله اندازان
ایسی یک توپخانه موجود است و رساله چهار و نیم یک ناره را روی افتاده است و این رساله
محافظت را ہی میکنند که از معبر کنگر تا شاوره که از وزیر آباد تا امرت سر رفته است دیوان
مولراج را بعد بدون در لاهور در گویند گزده فرو و کنا نیندند و از لشکر شیر سنگه خبر رسید
که در لشکر او قریب یک کک مردم از سپاهی بازار می فراهم است روزی شیر سنگه از راه
لاف و کراف در میان لشکر خود بدروغ ظاهر کرد که ما کند رخپف انگست دادیم و عجب
آمدیم لهذا فوج ملتان محاصره آن کد شمه برای کمک کند رخپف آمده است و چون
شصت بهشتا و مردم ملتان که در لشکر شیر سنگه رفته بود مذبیان حامل فستخ شدن قلمه
ملتان در سر کارا اگر نیزی نمودند و او یلا در لشکرش افتاد و دو پلشن نقاضامی بخواه
همان ساعت کردند و چون نیافتند بطرف موتک برخاسته رفتند و بتاریخ شازدهم
فیروزی میجر لارنس که نزد شیر سنگه نظر بند بود مذاجارتش اول در لاهور آمدند من بعد
بصورت جواب کورنر جنرال رفتند بعضی گویند برای سوال و جواب مصاحبه شیر سنگه آمده اند
و نزد بعضی او شان از ایلچی گری شیر سنگه انکار کردند و میفهمند فیروزی کوچ افواج اگر
از سعد اندو پور تا شش میل میسر شده در مقام کچیه مقیم شد و کند رخپف بهادر در آنجا حکم
داد که مردم فوج احوال و افعال کم کنند چنانچه برای ذات خود خیمه مختصر و چند تاکر شمشیر
بقدر ضرورت همراه گرفته و تیر فرمود که در یک خیمه دو دو صاحب بوده صاحب مردم
خند میکار را کم کنند چنانچه بدیر خفیف بشت هزار شتر کردید و نیز حکم شد که هر سپاهی از
روز کوچ آذوقه پخیز همراه گیرد و بتاریخ هفدهم فیروزی لشکر در وی صاحب قتل
کند کند رخپف بهادر شد و نیز درین تاریخ مار کهم صاحب چیل کشی را بقصص خود آورد و
و بتاریخ بیست و نهم ماه مذکور لشکر کند رخپف بقدر چهار و نیم میل پیشرفت و فرق در میان آن

و فوج شیر سنگه بقدر شش میل مانده و فوج شیر سنگه از کجرات بهاصطلاح یک و نیم میل افتاده بود
 و مار کیم صاحب نیز عبور از چناب کرده قریب کنپ کندر خچیت شد انقضای پنج پنجم
 ماه مذکور در شکر کندر خچیت پانزده هزار سپاه و هفتاد و توپ بود و سیح لاریس با دیگر
 رخصت بکهنه گرفته در شکر کندر خچیت آمدند و غزلیه خطوط واک را که مردم او غارت کرده بودند
 نیز همراه لاریس صاحب فرستاده داد و تفصیل اسباب که از کسب کلان مولراج برآمده بود
 اینست طلا ۱۲۰۰ تار کلکن مرصع کیزج شمشیر بمین قیمت یک قصبه مالای مردم در میان
 کتار قیمتی یکصد و دوازده هزار و دویست و صد عمارت عالیشان بشمار آمده و برای
 واکدشت شهر زری مقرر گردیده است و جنرال کورثا پسند صاحب ناظم ملتان مقرب
 شدند و بهیچندیم فزونی قبائل مولراج را در مکان امیر خان فرستادند و از زوایا
 بسیار را و بهاب برآمد و حکم چند کارنده مولراج نیز گرفتار شد و قلعه هرن نیز در قصبه
 سرکار درآمد و حال جنگ کجرات را که جنگ اخیر سکمان است و در آن کسی فاحش شیر سنگه
 و دیگر سرداران سکمه افتاده بدینصورت بیان کرده اند که از نیم ساعت روزی که
 جنگ فیما بین شروع شد و تا سه ساعت از هر دو طرف برابر توپها را افواج یکدیگر
 زدند و درین زد و خورد قیامت آشوب و فسر توپخانه انگریزی و یک فسر رساله
 چهار و بیستم و یک فسر ملتان دوم پیاده کشته شدند و سه فسر و چهارم کاک صاحب
 پویشکل اجنت زخم برداشته و قریب دو نیم صد سوار سرکار مقتول و مجروح گردید
 و بیست و هشت توپ مخالف بدست فوج سرکاری افتاد و افواج انگریزی از
 سوار پیاده آنچنان درین رزم و پیکار جان فشانی نمودند که قابل تحسین و آفرین
 و از بعضی جیل توپ عظیم بدست آمدند و شیر سنگه مع سپاه خود تمامی اسباب خورد و نوش
 را که بشمار خود در کجرات پناه گرفت و مردم او هر طرف که راه یافتند بکشتند
 و کندر خچیت با رسالهای سواران ثاقب ایشان نمودند و شیر سنگه را از کجرات نیز

نیز گزینید و افغانان برای او چهار بار بر دهنه های گند خچیف حمله کردند و هر بار شکست یافته منبرم کردند و در مضمون ششبار یکم فواب کور زنجیران بهار مورخه ۲۴ فیروزی ۱۸۴۹ عیسوی از کسب فیروز پور داده اند از روی چپ گند خچیف بهادر معلوم شد که بنا بر بیست و یکم فیروزی سنه مذکور غلبه فتح نمایان بکمان آنچنان شد که کمتر شده باشد و انجام این ظفر مندی در سر کاراگر بکمان منتهی بقوات گذر شد گند خچیف میوایند که در روز لشکر مار کیم صاحب و دند اس حساب که از نشان آمده بود ملحق معسکر اینجاب شد و ما همه را همراه گرفته از تر کور بطرف شاه دولا کوچ کردیم و بوقت هفت ساعت روز برای حمله کردن بر مخالفین روانه شدم و بعد دو ساعت ایشان را شکست فاحش داده بر تمامی خیام و سباب و جمله آلات حرب و توپهای ایشان متصرف شدیم و هنوز شمار توپها و سباب خوب معلوم نمانده بلکه تا دوازده کرده سباب ایشان بوقت گزینید یعنی در جای توپها را گذاشتند و در مقامی کولی و بار و در از حالت مضطرب را خستند و نقصان فوج ما بسیار کم شد فقط کس از فوج انگریزی کشته و خسته شده باشد چه باشد چه باشد نه از سبب که نزد ایشان شصت توپ بود مقابل گردن و از مقام توپ ایشان مضطرب ساختن و گزینیدن دلیل است بر قلت نقصان فوج سرکاری بخلاف مخالفین که ایشان را از جان و مال بسیار نقصان تفصیل آن معاقب خواهم نوشت تمام شد مضمون چپ گند خچیف و از خطوط انگریزی معلوم شد که جنرال کلبرت برای معاقب مخالفین مامور گردیدند و قریب شش هزار اسکیان مقتول و مجروح کردند و از فوج سرکاری مجروح و صد و شصت مردم مقتول و مجروح نشده باشند و هزاران نیز بافتد که بالا مرقوم کردید زیاده بکار نیامد و هرگاه گند خچیف صاحب بر اعدا مظفر و منصور شده در کسب خود تشریف آوردند و در حسن انتظام و خوشی ایشان مردم لشکر از صغیر و کبیر به ثنا و صفت جناب سپه سالار محمد و ج طیب لسان گشتند

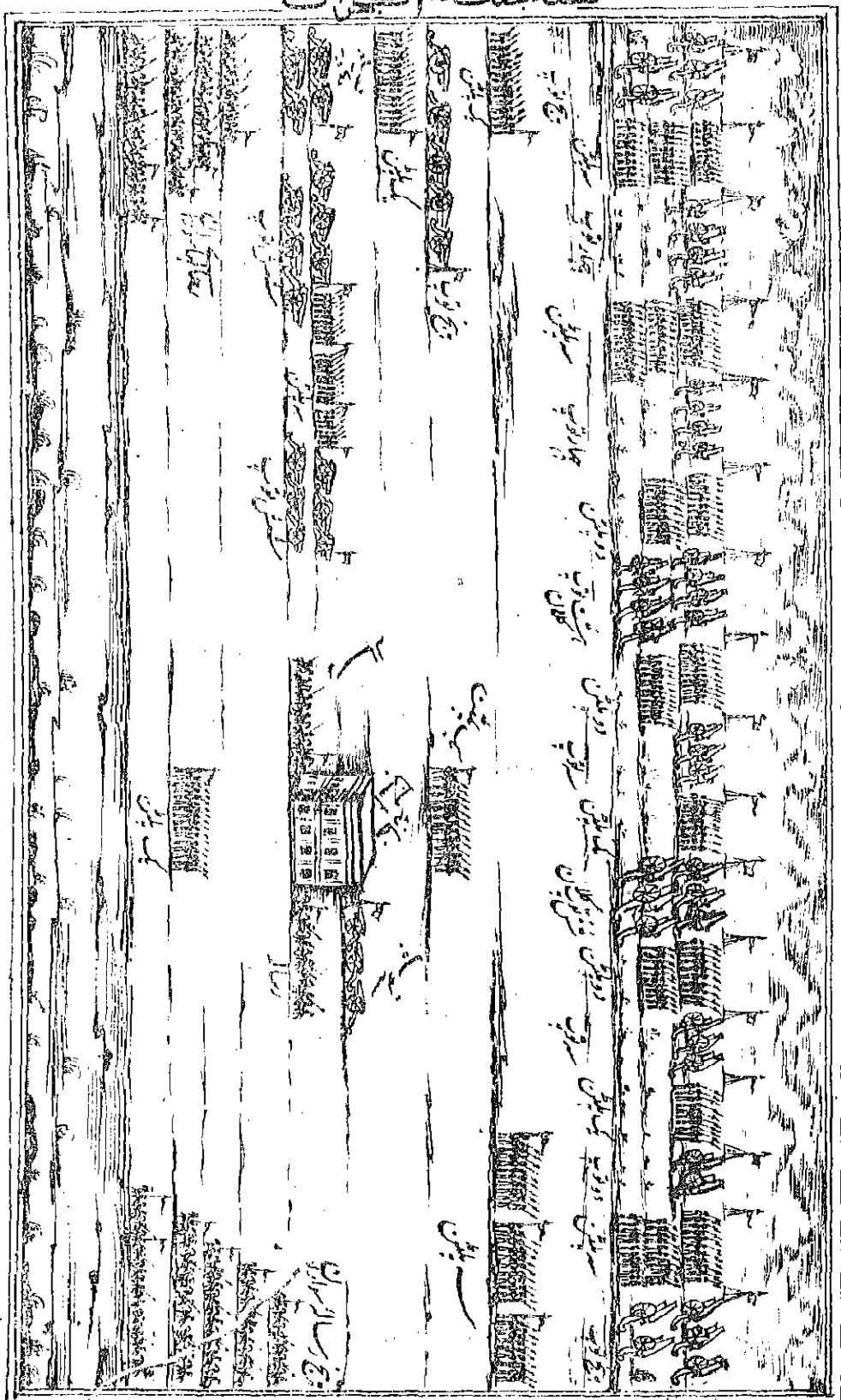
مردم دیرینه سال در لشکر انگریزی میگویند که با وجود کثرت فوج عظیم و دشمن توپها
 و دیگر آلات حربی بودن در مقام تحکیم استوار این چنین فتح سرکار انگریزی که بروی شد
 شاید در کدام مهم بند و ستان نشده باشد و درین جنگ که مشهور بحکایت کرات شد اگر مخلصان
 پسر دوست محمد خان که بفرکردگی در اینان شریک شریک بود کشته شدند و بسیاری فتح پاهای غنیم
 از صدره گلوله های توپخانه انگریزی از عرابها افتاده بر زمین ریخته بودند و میدان صفت جنگ
 از لاشهای شکستگان زخمیان معمر و کلگون نظری آمد و بقدر چهل و سه توپ عدا بدست آمدند
 و امید بدست آمدن دیگر توپها نیز دست و پنجه این توپها و توپ پلش و منده که سابق دست
 عظیم افتاده بودند و ده گوزده و لایبی مقتول و یکصد و چهل کس از ایشان مجروح گردیدند
 و فوج عظیم منتظر کشته لب جانب کر بخت یک گروه بطرف میر و دیگر جانب جهلم رفت
 و لشکر جنرال کلبرت بطرف دینکی و کنگوکیل صاحب بطرف بیرهنفت نمود و سردار چهرنگ
 که درین معرکه بود زخمی شد

نقشه جنگ و صفوف بندی و

وضع توپخانه و سواره

برصیور بود

نقشہ جنگ کابل

و سحر گشت صاحب بنیر می قلعه طنان بازار است می کند که جنگی کرده و مکانات اندر از سر کشتائی
 و انبار خاک را بر دشته شهر و قلعه را صاف رخنهای دیوار را که بضربت کلوهای توپ کلاش شده بود
 بنده میازند و توپهای بالای قصبهها می کوبند و در پیشین بندهستانی ۱۱ دان قلعه خواهد بود شام
 رام سنگ برادران مولراج خاقت عیال او میکنند که نیند و پای کند بخت بیاد و زخمی خفیه سید اجازت
 چلبان نوشته که دوست محمد خان بهر دار بوسف ترسیان پشاور نوشته بود که فوج را
 جلد تیار کرده بفرستد و بهر دار چتر سنگه بشت هزار روپیه بخان مذکور فرستاده است ازین
 سیه سال را سابق مولراج را که از مدت باغی کوچه گرفتار کرده و در لاهور برود و با چولان
 کرد و اکنون که نزد سکیان توپ باقی نمانده است بر دیاری جلم اجماع کرده باز قصد
 جنگ میدارند و می گویند که توپ نیست با شمشیر و خیمه جنگیده بطنون شهنشاه سر لاری
 رزیدنت لا موزب الحکم نواب کور ز جبال که برای جمع سرکشان و بهر بیان لشکر سکیان
 نوشته اند است که همه مردم بهر بیان لشکر سکیان هوای سلطان محمد خان باید که رفقت
 سکیان را که بشته بیابند و بهر که در سرکار انگریزی در بنوقت رجوع نخواهد کرد مجرم سرکار
 خواهد شد و کسانی که صالح خود را بهر و سرکار خواهند کرد و ایشان اجازت رفتن خود را عمل
 سرکار انگریزی خواهند یافت و جا که داران از جا که خود خارج خواهند شد و حاجت رسید
 ایشان خواهد کرد و بهر طریقه بجهت دشمنیدن این شهنشاه خود را در افواج سرکاری رسانند
 و ششم خبر درمی دیوان مولراج را بر سبیل ذاک در لاهور آورده و در شهر ریشل سوار کرده
 در مکان بی بی چند رگور فرود گشتانیدند و از پیشتر در آن مکان بند و بست و پاره گورهای آتشی
 بود و بهار دوز کرخیل لاریس و بهر لاریس هر دو نزد مولراج رفته و چیزی گفت و شنود کرد
 برای دیدن کلاب سنگه بهر چتر سنگه که در لاهور بقتیست رفته و شیخ امام الدین را خطاب بهر
 عطا شد و هوای بخت تیار در بهر جا که سابق بهر لاریس و بهر را جا که دیگر یافت و بهر شیخ
 ارج بهر چتر سنگه و دیگر میزدان باغی سکیان خود را حواله بهر میکش صاحب و چتر سنگه

کورنجرزل بهادر در مقام راول پنڈی نموده اطاعت سرکار را قبول کردند و دست
 از پشاور بطرف جبرود کرخت رفت و جنرل کلبرٹ صاحب که در نقاب سرداران پشاور
 که نچنگان رفته بودند محبت شان ثمره خوب داد که سرداران مذکور تنگ شدن خود را
 حواله سرکار نمودند اگر چه افواه شده بود که راجه کلاب سکه بسبب دادن زیر قضا
 کرده است بعد از چند روز معلوم شد که این خبر غلط محض است هنوز او زنده و با
 سرکار انگریزی بدستور موافقت دارد و سرداران مذکور نسبت و دوستی را که داشتند
 حواله سرکار نمودند و نیز چتر سنگه و شیر سنگه سحر لارنس و سیم ایشا را و لغشت بوی صاحب
 و لغشت بر برٹ و ستر طاسین و بی بی ایشا را که در پیشتر با کرده و اشکار انگریزی بچیت
 تمام رسانیده دادند پس اکنون جنگ با سیکان تمام شد و جنرل کلبرٹ نقاب و محبت
 که چند روز در آن اظهار توقف کرده بودند و اگر افغانان دره خیبر که طالع و سرودند
 بطمع یافتن زرا از سرکار انگریزی او را گرفتار کرده حواله سرکار انگریزی نمایند عجب نیست
 و اکنون که همه سیکان تمام شدند و دلام افواج انگریزی خواهد گشت و صاحبان کوه
 کپتان برای تجویز چپا و نیهای افواج انگریزی بجانب دیار دریای چلم زمین را سپارین
 میکنند و نواب کورنجرزل بعد نوشتن مبارکباد این جنگ بکشد بخت ایام فرمودند که هنوز
 جنگ قائم است و مناد برافروخت نام چپا بوقت خواهد شد که هرگاه دوست محمد خان افغانان
 کابل که برای مد سیکان آمده بودند از ملک پشاور خارج شوند و با منادوب دست
 بجز در سیدن این نوشته فوج انگریزی بجانب انگل و پشاور برای خارج کردن افغانان
 روانه شد کونیند دوست محمد خان بامر دم همراهی خود و سلطان محمد خان برادر بجز در سیدن
 شدن بشکر جنرل کلبرٹ از پشاور بکبر بخت و بسیار در زنجیر بیان داد و هیچ و سالم فرستاد
 و نیز موجب حکم نواب کورنجرزل بهادر بتقریب رجوع کردن سرداران سرکش سیکان
 و چپا و نیهای کلان شکلهای تنفیت سر شدند و اکنون منظور از پشاور سرکار انگریزی است

که در آن به نواب سراج الدوله غالب آمدند و حاجت فوج شد اینقدر گور و سبزه
 لازم سرکار کپنی بود که سوار ۹۱ کوره سپاهی پیاده ۱۰۹۰ کوره کوله انار و سبزه
 ترکسوار ۱۲۹ سبزه و شانی سپاهی ۳۰۳۸۸ جت کل ۱۵۰۰۰۰ در ۱۸۰۰۰۰
 بوقت جنگ بامرسته کوره ولایتی از سوار و پیاده ۱۳۲۰۹ بود و در جنگ بر مایز و
 پلش گوره و بوقت محاصره قلعه بخت پور دفته اول همراه جنرال لار و کیک به بار
 سه ساله و ارگون و کیک پلش کوره زیاده از مایز و هزار فوج نبود و در ۱۸۰۰
 و ۱۸۰۴ عیسوی بوقت جنگ اول با سکهان نه پلش گوره و سبزه پلش سبزه
 بودند و افضل در ۱۸۰۴ عیسوی نیز نه پلش گوره و سبزه پلش سبزه و شانی
 سکهان در دفته ثانی رفته بود و در آنوقت با فضل کل فوج لازم کپنی و پیاده شانی
 سی هزار کوره ولایتی و دو کیک سپاهی سبزه و سبزه و سبزه و سبزه
 که با چنین افواج قیامت آشوب مقابل کند و بروی غالب آید و سواى شارا فوج
 مذکوره هزار صاحبان از افشتش ماکر ن و جنرال سبزه که با سبزه و پیاده می کنند
 می کنند و گویند و خایای پشاور خصوصاً سکهان از رفتن عمل سکهان ظاهر و افغان
 بی رحم و بد ظلت سرکار انگریزی بسیار وطن و خوشنود کردید و در زمان شهره که از باجم
 خود بوقت دخل شدن افواج انگریزی در اینجا از فرط سرور و شادمانی بر صنف سپاه
 کل افغانی کردند و مقصور آنکه در عمل انگریزی از غارتگری و ظلم و بدعت هر دو محوم مذکور
 محفوظ و سبزه ماند و گفتن افغان با و از بلند و انظار و دیگر شعاع سلام را را عیسوی
 در حق صاحبان و خای خیر که دند و چهره سکه و دیگر سرداران را بقصد بر و ن و فرزند
 مانده و بایستی جناب در محاصره فوج انگریزی عیسوی رکنانید و با فضل که در کل جناب انگریزی
 خواهد شد و ایند یک کونسل از طرف نواب کورنیه بنگال در لاهور مقیم خواهد کرد و در سر دفتر
 گوشتیان سر سفری لار سن بهار در بر ما به سخت هزار ر و عیسوی و سبزه و سبزه و سبزه

بر راجه چهار هزار روپيه معين خواهند شد و بالفعل کيسه مجلس کلان از صاحبان انگرزوها
 و سبب تنگي باد کيسه داران لاهور که شريک با سرکشان نبودند و لاهور منعقد شد و ششم
 کور زجريل که نقلش عقر سبب نوشته ميشود و در آن مجلس خوانده شد مهابراج به مذکور و دیگر
 سرداران آنرا شنیده بران دستخط کردند و چهار لک و پير سال برای مهابراج موصوف
 از سرکاری انگریزی مقرر شد و هم مقام بود و باش ایشان در سبب دستان غالبه و سبب
 قرار خواهد یافت و جاگیر راجه پنج تنگه و دیوان دیناناه و شیخ امام الدین و حکیم نواله
 بحال خواهد ماند و جاگیرهای دیگر سرداران تنگه که با سرکار تفاوت کرده و جنگ نموده بودند
 باطل ضبط خواهند شد و جاگیر کوه نور برای نذر ملکه معظله لندن بولایت خواهد رفت
 و مشهور شده است که دیوان بولراج در قصاص سرانگینوار حلق کشیده مقتول خواهد کرد
 زیرا که او قاتل صاحب مذکور راشیل در انعام این کار داده بود و باقی مراتب که در نظام
 ملک پنجاب قرار یافته اند بر وقت معلوم شدن نوشته خواهند شد و هرگاه جنرال کلرث با افغان
 قاهره انگریزی برای مقابله افغانان کابل در شاپور خیل شده چاولی انگریزی را مخصوصا
 بخاکه و مکانات سحر لاریس که افغانان مذکور رانش در داده بودند مشتعل و سوزان یافت
 و با نوز و دست محمد خان مع برادر خود سلطان محمد خان که سبب گرفتار کرده و این
 سحر مذکور منصوب و مجرم سرکار انگریزی بود بطرف کابل راسی کردید و همچنین افغانان
 بهرایی او بعد یکد و مقابله با فوج انگریزی از شاپور بر دست نقل خلاصه شده است
 نواب کور زجريل بهادر لارڈ و لهوسی بهادر مر قومه ۲۹ مارچ ۱۸۴۱
 از کسب فیروز پور چون بعد فوت مهابراج رنجیت تنگه والی لاهور متوفاه دست
 سرکار انگریزی بود و عهدنامه با سرکار موصوف داشت سپاه خالصه و اکالیان
 که مانع لازم در لاهور بر ملک سرکار انگریزی که این طرف دریای سند بود و پور

کرد و در مقابل آن فوج سرکار مذکور شکستهای متواتر یافته بسیاری از آن مقتول گردید
 و افواج سرکاری بعد از گریز یافتن ایشان را در جنگ با آخرین طرف تسلیم عبور نموده قصد
 لاهور کردند و به راجه و لیبپ سنگم مع سرداران لاهور عذر تقصیرات نموده اطاعت کار
 را قبول کردند و گورنر جنرل فرمان فرامی بهند وستان از راه کرم و نوازیش قصد رافوج
 خالصه را معاف فرموده دست از ملک لاهور باز داشت و عهدنامه ای جدید فیما بین
 سرکار لاهور و سرکار انگریزی نوشته شد چنانچه االیان سرکار انگریزی بران هم قول
 و قرار مندرجه عهدنامه اقمیل نمودند که سکبان و سرداران ایشان عهد شکنی کرده اند
 عهدنامه را بجا نیاوردند حتی که سالانه غلبندی که در آن مندرج بود ادا نکردند و نیز
 قرصی که کورنشت هندوستان ایشان را داده بودند ادا ننهادند و سکبان و سرداران
 ایشان اطاعت و فرمان برداری سرکار را که بفرموده خود جهت یار کرده بودند عمل نکرده
 برای قتال و جلال برخاستند و بعض صاحبان را که برای نظام امور در بار لاهور مقرر شده بودند
 بوجه قتل نمودند و بعض را بفریب قید کردند و بعض سرداران آنجا را که بر عهدنامه دستخط
 کرده بودند شریک خود در فساد ساختند بلکه یکی از ارباب کونسل لاهور در فساد و
 بربری ایشان کرد و تمامی سکبان بدین اراده که سلطنت انگریزان را تباہ و برباد
 کنند بغاوت و سرکشی نمودند و گورنر فرمان فرامی بهند وستان سابقین و سرکشیها
 خود نوشته بود که سرکار انگریزی را گرفتار و تسخیر نمودن ملک خیر لمایسب هرگز نخواهد
 خاطر نیست چنانچه دلیل صد قسٹ کلام شان دست برداشتن سرکار مذکور از ملک
 پنجاب ظاهر و مبرور است و لیکن اکنون برای حفظ ملک و رعایا ضرورت افتاد که تدریجی
 باید کرد تا بدان سرکشان آنجا را که از سرداران خود منیر سند مطیع و منقاد خود سازند
 بنا بران نواب گورنر جنرل لارڈ دلبوسی بهادر ارشاد میکنند که اکنون حکومت سکبان
 از ملک پنجاب ختم شد و تمامی ملک مہاراجہ و لیبپ سنگم داخل و شامل ملک بهند وستان

هندوستان کردید و سرکار انگلیزی مدام نسبت بهما را چه موصوفت بعزت و تقطیع
 پیش خواهند آمد و مال و جاگیر معدودی از سرواران سکیمان که با سرکار جنگیده
 برقرار خواهند ماند و واضح باد که سرکار انگلیزی با نسیب رعایای ملک پنجاب خواه
 مسلمانان باشد خواه هندو و سکه هرگز علاقه و سروکاری نخواهد داشت و لیکن احد
 را اجازه است نخواهد شد که یکی از نسیب دیگری و یا داری که در نسیب او فرزند شده
 تعرض و مزاحمت رساند و سروارانی که با سرکار انگلیزی جنگیده اند جاگیر و مال و هباب
 ایشان باطل ضبط خواهد کردید و تمامی قلعها و قلعهها که در ملک پنجاب هستند و
 کرده خواهند شد بلکه آنچه از تیریهی فعلی خواهد آمد که باز مردم ملک پنجاب را قدرت
 بر جنگ و فساد با سرکار انگلیزی نباشد و کور و جزایر مردم رعایای پنجاب اطلاع میدهند
 که بلا حجت و تکرار اطاعت سرکار انگلیزی را قبول کنند و کسانیکه مطیع و منقاد سرکار نگرد
 خواهند ماند برهمنان یا مهربانی و ولایت حکمرانی خواهند شد و اجیاناً اگر احدی از رعایا
 این ملک باز فتنه و فساد و یا مقابله با احقر سرکاری خواهد کرد درین صورت باز توقع جم
 و مهربانی این سرکار در باره خود ندارد و بل منبرای سکین خواهد رسید و این شما
 حسب احکم نواب کور و جزایر لار و دهبوزی از دستخط ایچ ایم المیث صاحب
 بهادر سکرتری کورمنت آف انڈیا جاری کردید و تعداد رعایا و آمدنی سالانه
 ملک هندوستان و غیره و شمار افرج هر یک بمقام

نام ملک	تعداد رعایا	آمدنی سالانه هر ملک	شمار افرج هر جا
آمدنی ملک هندوستان که از	ملک کرده	ملک کرده	فریب و ملک سنباه
آمدنی ملک پنجاب و غیره	ملک	دو کرده	ملک هزار
ملک که از انڈیا و انڈیز کوهند	ملک	ملک که در هندوستان ملک	یک ملک پنجاب هزار

لازم و کوهند
 بهادر سکرتری
 کورمنت آف انڈیا

ملک قیال	ملک	ملک	ملک
ملک سنده	ملک	ملک	ملک
افغانستان	ملک	یک کروشتا هزار	ملک
ملک ایران	ملک	دو کرو	ملک
جید آباد و کن	ملک	سه کرو	+
کوالیر ملک سینه	ملک	یک کرو و چهار ملک	افغانستان و هزار و سیصد و پنجاه و شش
ناگپور	ملک	مردم که در آنجا ساکنند	+
	نیل کل ۱۴۰۵۰۰۰۰	نیل کل ۲۳۳۴۲۵۹۶۹	
	این چهارده کرو و پنج ملک	مردم که در آنجا ساکنند و بیست و پنج هزار و هشتصد و هشتاد و شش	

در بیان شده از حال محاراجه بحیثیت سکه والی لاهور سابق متوفا و کشتن او و ملکه های اطراف را گویند بحیثیت سکه مذکور در ششمه بر ضلع افغانستان که برکناره جانب شرقی دریای سنده واقعند متوجه شده بسبب کم زوری افغانه آنجا مشغول گشت و سرداران ملک دیگر را که زیر حکم سلطنت کابل بودند بخویند و طبع طبع کابل لاهور ساخت من بعد بر ضلع شرقی و جنوبی دریای شلج بورشش کرده بدیج شال ملک پنجاب نمود و در ششمه سرچاپس متکلف بعد از سفارت مقرر گشته برای نویساند عهدنامه از طرف سرکار انگریزی در لاهور رفت در ابتدای حال بحیثیت سکه بر عهدنامه دستخط نمیکرد و آخر دریافت این که سرکار مذکور را بجزر وابط محبت و اتحاد فیما بین دو کار غرضی از ملک و نیست و در ششمه بر عهدنامه دستخط نمود پس از آن زمان تا آخر عمر خود را در اغویان و سرداران خود از طرف سرکار انگریزی او دایم بر جاده تقیم دوستی و اتحاد نسبت باین سرکار ماند و سپاه او کل هفتاد و پنج هزار بود و پنجاه و شش و پنج خود را بنسبت و یک سپاه زائد نخواه و او و آنها را قواعد بطریق سپاه نظم میکانند

میکنانید و بخدا این بیت و پنجاه هزار سوار و کولانداز بودند و کلید توپ می آموختند و
 فرانسس برای تعلیم سپاه خود در سرکار خویش ملازم داشت و میصد و پنجاه توپ
 خوب کار آمدند و او بودند و پنجاه هزار سوار و پیاده را که اکثر ایشان کورکی بودند و پنجاه
 تنخواه نقد زمین داده بودند و در شصت و شش صوبه بستان و پشاور و در شصت و شش کشمیر را در قصبه
 خود در آورد و در شصت و شش سالار و ولیم پشنگ گور ز ساجون هندوستان با کمال بستان
 و شوکت ملاقات کرد و در سنه مذکور اتحاد فیما بین این برادر و سرکار بسیار افزود و حتی که
 بروقت برون شاه شجاع الملک درانی را برای نشانیدن بر تخت سلطنت افغانستان
 در و افواج انگریزی نمود و در شصت و شش سال بعد پنجاه و هفت سال شد به سبب کثرت عیاشی
 قضا کرد و بر روی او و او را بچیک عین بسیار بودند و با وجود داشتن یک چشم قوت
 فطانت و دانشمندی و سلیقه ملک گیری و رعایا پروری و شجاعت خدا داد و بر شجاعت
 او را حاصل بود که از شمال و اقزان خود گوی سبقت را برده و در خضائل او صاحبان
 انگریز نوشته اند که او قصد در امور مملکت نمیکرد و اگر او را همی پیش می آمد بدون انعام
 و انضمام آن بر حسب و نخواه خود دست از آن می برداشت و هر کار را اول خوب
 فکریه و میزان خرد و بنجیده میکرد و از قوت و شجاعت دلی و ذکاوت طبیعی اهل خود
 و گردن کشان ملک خود را بطبع و منقاد خود میداشت احدی را یار نبود که در زندگی
 با وی سرکشی میکرد که قاهر بر نوشت و خواند نبود و کراچینان صاحب تندرست و صاحب بود
 که کار و بار سلطنت خود را بی صلاح و مشوره دیگری بخوبی مینمود اگر چه رجم و فوس
 و دلتش نبود و لیکن ظلم بر رعایای خود هر روز و مانند اشته و زور و طاقت خود را در
 امور خطرناک و ناممکن صرف و بربادی کرد و اگر در همی از وی خطا بهم واقع میشد
 آن خطا رخنه در امور سلطنت و یا در سبب حکومت او را مینویخت و دلیل و برهان
 او چنین است که اهل میان سرکار انگلیسی نوشته اند وی را ضعیف و خوشنودانند و در حقیقت

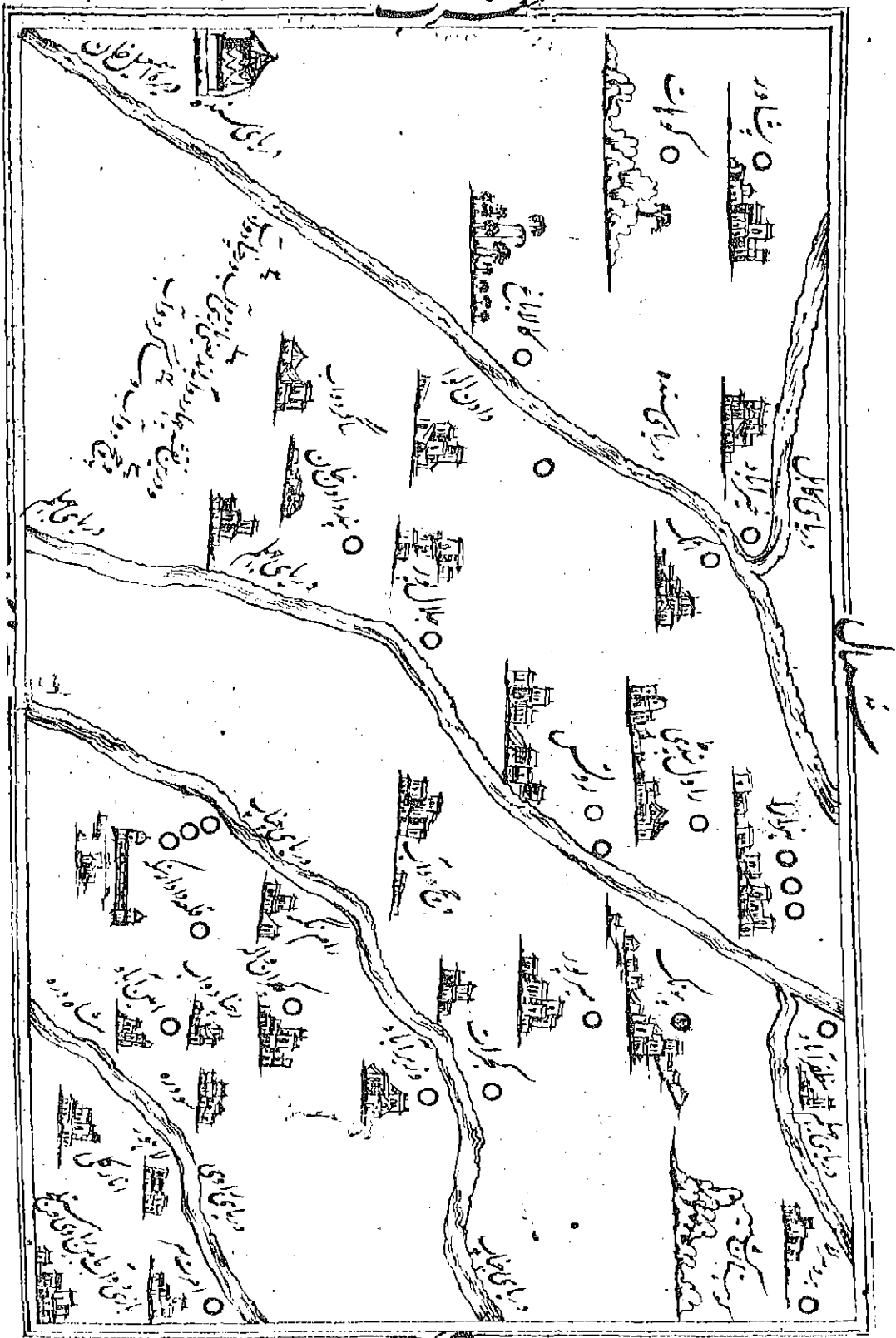
بعضی خون کسی قصاص از قاتل بگیرد مگر مجرم را بقتول شدید از کمال شجاعت قطع اعضا
و شکر کردن او را می کشت و با او را بگوستان جلای وطن نمیداد و عمل اگر چنانچه
انگیزی فرست مگر نسبت ریاستهای دیگر بند و ستایان برابر است بهتر و مضبوط بود
و در وقت او آمدنی ملک لاہور بقدر دو نیم کروڑ روپیہ بود و با وجودیکہ در سرکار
قریب دوازده کروڑ روپیہ را نقد و سبب بود تا نیم خواه فوج او تا بیحد ماه بہتر
او باقی پمانند و سبب زیادہ طلبی محصول از تاجران کار و با تجارت در ملک او
بسیار کم میشد و اہلکاران او بسیار رشوت خور بودند بدین سبب اکثر امور حسب
خواست او میشد و محدود ملک لاہور در وقت او بدین صورت بود و نہ حد شمالی ملک
او لمضوع بگوستان ہمالا و غربی آن تا دریای سندھ و جنوبی و شرقی تا دریای
تیل و شکل ملک او بوضع مثلث بود کہ قاعدہ آن مثلث در طول بقدر چار صد میل
باشد و کوه ہمالا پیوستہ است و دو ساق شرقی و غربی آن با اندازه شصت میل باشد

و آبادی ملک او در زمین برابر و بگوستان ہمالا پیوستہ است و زمین اطراف آن چمن
و دریا کہ مشہور بہ ستیل و بیاب و راوی چناب و جلم اند بسیار سیر حاصل و زرخیز و چار و آہ
بندگی را دو آب پازی گویند و دو م را دو ر چار و سوم را دو آب چار و چار آب پازی گویند

نقشه حصه پنجاب له در میان لاهور و پشاور واقع است

تر خاتمه مشرک ملک که ملک شاه اقلیم خن منی آخر ج معنی سرور
 قلعه کشی کشور شهر و سخن با صلب اعلام این ای فن مقبول اینگاه
 لم زلی جناب فادت آب مولوی محمد باوی علی مد ظله العالی

به ستمین نزه بازی قلم در میدان دشت بیاض فقه توحید مالک الملکی است که بیست
 قهر بایش از ادنی تا اعلی سر بر خط فرمان نهاده و علم اندازی خانه در بیدای ناپید کنایه تحسید
 جهان آفرینی که از سطوت سلطانیش سر که و سه تن برضا و تسلیم در داده حکم اندازان فهم و فرا
 در هر که ادراک کند دانش جوهر تبار یکی زدن و تاوک زان عقل و کیاست از دعوی محال
 حصه صفاتش در خانه کان کوشه گردین تا علم صبح بر افراخته سرخ شفق این
 اخته ناره نوست از پی بیکانه است تیغ لیلی ز سلخ خانه است امضای برین قضا
 بدست مخاری نهاده که بهشت خالی گرد از بناد و اعدای دین بر آورد و تبلیغ احکام
 واجب الای بر زبان شاه گوید گانی پرده که بی زبان از احکیم ناطقش کو یکرد توقع ریش
 بطعزای و با از تنگنای الا کافه لکاش محیل و تاسویر نبوتش بخاتم انعامی و لکن رسول الله
 و خاتم النبیین کمال چونگر تیغ او شد از جهالت سپهر اکلند بر آب مذمت سلیمان
 بود نور ز کمر ایش سکندر تاج بر آینه دارش جانشینان سید مملکتش تیغ انتقام
 بخون دشمنان اسلام خوابانده و تابان ساده خلافتش ترکیب در سینه کافران بیدین
 نشانده صد حیات باد بر جانش بر همه آل و صحب ذی شانش بعد ازین برادر و خیر
 سر چشم اعتبار برای نظرات و ایا اولی الا بصیر اباد که ستان جوشن کرا در جوش
 زان همیشه بخون عزیزان خضاب است و تشریف لنگر دار خاک و دوران درام دست و گریبان
 کلوی الکاب قلاب کاتبی شمس یکی مقام دیگر است و توبی و بهیج صاحب ضرری می

نا آسمان شیخ محمود بن زریبان آورده چنانکه شصت و هفت هزار باب سترس که قطع کرده
 یکی در از شاهی بهر تاج داد همه ملک یکبار تاج داد به وقت آماده کارزار
 که نام آوران را کند کار زاق تلون چنان بکند بکار که شاز و وزگی لیل و نهار یکی چیره دست
 و در زیر دست یکی را نظر دیگر بکشد نظیر این حال و تصدیق این مقال ثقاتی و دو فراوان لشکر
 و مقابل و مشون جید و در نماز بهمان لایه و زمان با کار کمان هر کار بکشد است که کیه تا بکشد
 جو لایه و مسانی قصب این ربای محضر کنه وانی قاصد مضارک است شهباز و عرصه و فدا ملت
 مندر شیش آن تبر بکند جاد و کاران در حق بیز خطای کلکش عقد های علم و هنر و دانشانی و قافان
 فنون شیخ کوشیدنش را جوهر تنه و ارنا صعب بیم غشی مولوی عبدالکریم آوانه اند
 بالمراد است و بعد از آنکه ایست بخت و دانی و تنقید واقعی از بیان انگریزان و اخبار اردو و بیار
 کما شست و خالی بود دانش از زان و زان است نصب بعدین محبت و هشت بلا خطه صدق و بیار
 بر زبانهاست که جز از احمال کذب نیست بهر فقره شش فصاحت قرین و هر گاه بلاغت آفرین است
 بطورش فوج معنی صفت آرا و تامل مظهر نیست کامل را و بر تیر اگر بفرسند نقد بر شاخ طوبی حکم
 بمقابله تیزی این بحر شغش بخوابد بر و ورق خورشید اگر خدک بوج کوشش را کاغذ و کارد
 و دو و براق و ورقش تواند رسید شبکه قصص و حکایات طبایع انسانی را قبول و شربا بسند
 و قانع و محاربات میو است خصوصاً کوشش را و از کوس این بکار و بهر سامعه شاق و صداد
 طبل این تازه کارزار بود و لهذا طر فدار قلعه و دهست سپهسالار ششم فوت حاجی حسین شریفین
 مولوی محمد حسین که گفید شیخ الباب بچینه بر کونه مخصوصش بکست و علی قالی سنان
 بر تاد و لیت میبود در سب باد برای عبرت ناظران از قالب طبع بر کشید و متخصان آثار طرار
 روز کار را کامیاب گردانید و تنگ انام **پایان** این چند سطر بر زبان
 و تاریخ فعلی و سنوی یاد کار گذشت قطعه تاریخی شد این نامه بر که زالیف طوسی
 پسندین طبع بر گشت رخ رقم کرد از بهر تاریخ شک که سال هزار و دوهصد و شصت و هفت

فہرست کتب خانہ خیریت

صفحہ	کتاب	صفحہ	کتاب	صفحہ	کتاب	صفحہ	کتاب	صفحہ	کتاب
۳	خبر	۵۲	مسم	۸۳	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	۳	رام نگر
۶	خود	۱۲	کندزائید	۱۱	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	۶	خود
۷	میرفتند	۳۰	بابا مردم	۸۵	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	۷	میرفتند
ایضا	بنک	۵۴	بودر	۸۶	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	ایضا	بنک
۸	صلوید	۵۸	راج مل	۸۷	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	۸	صلوید
۹	لب	۵۹	راج مل	۸۸	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	۹	لب
۱۱	دسال	۶۳	یچیک	۸۹	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	۱۱	دسال
۱۳	ظہار	۱۰	نبیسی	۹۰	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	۱۳	ظہار
ایضا	بازی	۱۲	دقول	۹۱	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	ایضا	بازی
۲۲	لاڑنگ	۱۵	افقا	۹۲	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	۲۲	لاڑنگ
۲۷	بنکی	۶۵	نامے	۹۳	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	۲۷	بنکی
۲۸	کپنی	۶۸	شوند	۹۴	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	۲۸	کپنی
۳۹	کاربان	۷۳	پون	۹۵	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	۳۹	کاربان
۴۲	عید گاہ	۷۵	صوبہ دار	۹۸	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	۴۲	عید گاہ
۴۳	دور بان	۷۵	لبضی	۱۰۱	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	۴۳	دور بان
ایضا	راکوبنگ	۷۷	ہرمنگ	۱۰۲	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	ایضا	راکوبنگ
۵	مصرعہ	۷۷	بانہ	۱۰۶	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	۵	مصرعہ
ایضا	دور بان	۷۷	سورجیال	۱۰۶	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	ایضا	دور بان
۴۶	تا	۷۷	سورجیال	۱۰۶	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	۴۶	تا
۴۹	نہ	۸۰	آواز	۱۰۶	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	۴۹	نہ
۵۱	خاطر	۸۰	سوم	۱۰۶	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	۵۱	خاطر
۱۱	جرات	۸۰	سوم	۱۰۶	دلفشہ	۱۱۳	رام نگر	۱۱	جرات

10 DATE DUE 9/25/52

This book is due on the date
last stamped. A fine of 1 anna
will be charged for each day the
book is kept over time.

10/9

Small text at the bottom of the page, likely a library or archival stamp.

